

KSIĘGA IZAJASZA

ROZDZIAŁY
1-27

**KOMENTARZ
JEEREGO COLLINSA**

SPIS TREŚCI

WSTĘP.....	3
ROZDZIAŁ 1. NAWRÓCENIE I PRAWIE ŻYCIE.....	7
ROZDZIAŁ 2. PO OCZYSZCZENIU, JAHWE BĘDZIE WYWYŻSZONY	13
ROZDZIAŁ 3 SPRZECIWIANIE SIĘ JAHWE.....	18
ROZDZIAŁY 4-5 BIADA WAM, JEŚLI ZAPOMNICIE O JAHWE I JEGO CZYNACH.....	23
ROZDZIAŁ 6 SŁUDZY BOŻY, UŚWIĘCENI I PRZEKONANI, SĄ INSPIROWANI DO SŁUŻBY .	30
ROZDZIAŁ 7 WIARA W EMMANUELA GWARANTUJE UDZIAŁ W CHWALEBNEJ PRZYSZŁOŚCI	34
ROZDZIAŁ 8 UCIEKAJ PRZED SADEM I KARĄ, BOJĄC SIĘ BOGA	39
ROZDZIAŁ 9 ERA POKOJU	44
ROZDZIAŁ 10 CAŁKOWITE ZNISZCZENIE NISZCZYCIELA.....	50
ROZDZIAŁY 11-12 RZĄDY CHRYSZTUSA NA ZIEMI.....	55
ROZDZIAŁ 13 STRASZNY WYROK POPRZEZ INWAZJĘ.....	60
ROZDZIAŁ 14 OSTATECZNIE WYTCNIENIE I UWOLNIENIE OD STRACHU, NIEWOLI I UCISKU	64
ROZDZIAŁY 15-16 PRZEPOWIEDNIA ZAGŁADY WYPOWIEDZIANA PRZECIWKO MOABOWI.....	70
ROZDZIAŁY 17-18 WYPOWIEDŹ PRZECIWKO DAMASZKOWI I KUSZ.....	75
ROZDZIAŁY 19-20 NIEWŁAŚCIWIE ULOKOWANA UFNOŚĆ	79
ROZDZIAŁY 21-22 MARGINALIZOWANIE BOGA	85
ROZDZIAŁ 24 CZASY NOEGO W PRZYSZŁOŚCI	95
ROZDZIAŁY 25-26 CHWAŁA WYRAŻANA PRZEZ NARÓD BOŻY.....	100
ROZDZIAŁ 27 POKONANIE SIŁ ZŁEGO	105

WSTĘP.

KIM JEST IZAJASZ

Izajasz przepowiadał to, co Bóg mu objawił, podczas rządów czterech królów:

- Uziasza, który panował przez 52 lata (791 p.n.e.),
- Jotama – panował 16 lat (758 p.n.e.),
- Achaza - panował 16 lat (735 p.n.e.),
- Hiskiasza/Ezechiasza – panował 29 lat (720 p.n.e.).

Izajasz prorokował od roku około 740 pne. do początku 7 wieku, przez blisko 60 lat.

Przesłanie Izajasza kładło nacisk na to, że wybawienie Judy było konieczne, ale najpierw w ziemi musi nastąpić oczyszczenie z buntowników. Nastąpi takie, jakiego świat jeszcze nigdy nie zaznał. Resztki zostaną przemienione i staną na czele chwalebnej przyszłości tego świętego narodu.

TŁO HISTORYCZNE

TŁO

Pod koniec VIII wieku pne. Asyria rozciągnęła swoje wpływy na prowincję Północnego Królestwa Izraela. W tym czasie postanowiono systematycznie przyłączać ziemie do Asyrii, co miało być wstępem do inwazji na Egipt. W odpowiedzi Egipt gorączkowo próbował zachęcać do buntów w Królestwie Północnym poprzez manewry dyplomatyczne, obiecując pomoc tym, którzy posłuchają jego rad.

Samaria, stolica Królestwa Północnego, padła w roku 722, a to, co pozostało po tym królestwie włączono do Imperium Asyryjskiego. Aneksja ta trwała przez lata, pozostawiając tylko górskie tereny Judy po przerwanej rewolcie króla Hiskiasza przeciwko Sancherybowi, któremu nie udało się próba zdobycia Jerozolimy ([2 Krn 32](#)). W tych burzliwych czasach prorokował Izajasz i Micheasz.

HISTORIA

By zrozumieć przesłanie Izajasza do ludzi z Judy, ważne jest znać historie kryzysów związanych z Asyrią i Babilonem.

- 742 - Izajasz zaczyna swoją służbę. Szczyt potęgi Asyrii - podbija cały ówczesny świat. Jonasz wzywa do pokuty Niniwę - stolicę Asyrii ok. 750 r. pne.
- Pierwszy kryzys nastąpił w roku 743. Za króla Azariasza zawiązała się koalicja przeciwko Tiglat Pileserowi z Niniwy, co zostało opisane w [2 Krl 15,29-31](#).

- Drugi kryzys powstał w latach 735-733. Według [2 Krl 16](#), próbowano zastąpić Achaza marionetkowym królem. Achaz poprosił o pomoc króla Asyrii, co było błędem, ponieważ to tylko wzmocniło bałwochwalstwo, które Achaz promował w Judzie.
- Trzeci kryzys powstał za czasów Ozeasza, który wezwał na pomoc Egipt około roku 722 ([2 Krl 17,1-6](#)). Można o tym przeczytać w [2 Krn 17](#). Większy kryzys z Asyrią nastąpił w Jeruzolimie około roku 701. W roku 713 powstał tam bunt przeciwko królestwu Asyrii.
Do tego odnosi się [Iz 20](#).
- W roku 705 Hiskiasz zbuntował się przeciwko Sancherybowi, co opisał Izajasz w rozdziałach 30-31. W roku 701 Asyria dokonała jednak najazdu na okolice Jeruzolimy, co – zgodnie ze słowami króla asyryjskiego – „zamknęło Hiskiasza, Żyda, jak ptaka w klatce”. To sławne oblężenie zostało opisane w [2 Krn 32](#), [Mich 1,10-16](#), [2 Krl 18-19](#) oraz u [Iz 22](#).

Mamy więc kilka związanych z Asyrią kryzysów będących tłem księgi Izajasza i jego prorockiej służby dla Judejczyków. Powstaje jednak Babilon. Niewola babilońska miała miejsce w latach 586-536. W drugiej połowie księgi Izajasza (rozdziały 40-66) znajdują się słowa o odnowie, nadziei i pociesze dla ludzi w niewoli. My wiemy, kiedy doszło do niewoli, ale prorok i jego słuchacze nie mieli sposobu dowiedzenia się, kiedy ona nastąpi i kiedy potrzebne będzie pocieszenie.

Obraz: Relief z oblężenia Lachisz przez Sennacheryba

Judejczycy razem ze swoim prorokiem Izajaszem widzieli to wszystko. I powinni byli uczyć się, jak Bóg użył wygnania na północy, aby usunąć buntowników z narodu oraz nałożyć mu dyscyplinę, korektę, a także dać informację resztce, która pozostała. Istnieją również wzmianki o Imperium Perskim, które stanęło na miejscu Imperium Babilońskiego ([Iz 39,5-8](#); [41,2-4](#); [43,14](#); [45,1-3](#)). Liberalni uczeni nie potrafili przyjąć, że prorok będzie wiedział naprzód o tym, co ma się zdarzyć. Cyrus rządził w latach 700-675, a więc w tym czasie ([Iz 13](#)). Izajasz zdaje sobie sprawę z tej międzynarodowej dynamiki.

PLAN KSIĘGI

Izajasz 1-35. KSIĘGA O SĄDZIE

- Rozdziały 1-5: Informacje zawierające **upomnienia za grzeszność i bunt**, z perspektywą chwały, jaka nadejdzie wraz z Mesjaszem.
- Rozdział 6: **Powołanie Izajasza** do nowej służby.
- Rozdziały 7-12: **Proroctwa o nadchodzącym Mesjaszu**, cudownym królu, który przez moc Ducha wprowadzi sprawiedliwość i pokój (Księga Emmanuela)
- Rozdziały 13-23: Seria wypowiedzi albo brzemion i narodami. Wszystkie okoliczne narody przedstawione są razem z ich grzesznością i buntem, a również zapowiada się ich upadek. (Księga brzemion)
- Rozdziały 24-27: **Mała apokalipsa**. Przesłanie skupione wokół Ziemi Izraela, zawierające, pocieszenie oraz nadzieję, które da im Bóg po oczyszczeniu ich z buntu. Przyszłość, która przyjdzie po sądzie.

- Rozdziały 28–35: Izajasz mówi „biada” niewierzącym w Izraelu i wzywa do pokuty. (Księga biadania)

Izajasz 36–39. INTERLUDIUM HISTORYCZNE

- Rozdział 36: Sancheryb najeżdża na Judę. Rozdział często nazywany „Księgą Hiskiasza” opisuje wyratowanie Judy od ataku Asyryjczyków pod wodzą Sancheryba.
- Rozdział 37: Hiskiasz modli się o ratunek i Bóg interweniuje w postaci cudu, wypędzając Sancheryba przez zabicie 185 000 jego żołnierzy.
- Rozdział 38: Odnotowuje cudowne uwolnienie Ezechiasza od zbliżającej się śmierci dzięki wysłuchanej modlitwie.
- Rozdział 39: Opisuje niemądry pokaz skarbów Judy postom babilońskim przez Hiskiasza, po czym ogłoszone jest proroctwo o sędzie, który nadejdzie z powodu takiej pychy. Następnie Izajasz przenosi uwagę z Asyryjczyków na przyszłe znaczenie Babilonu.

Izajasz 40–66. KSIĘGA POCIESZENIA albo WIELKA ODNOWA

- Rozdziały 40–48: Opisują, jak Bóg uratuje swoich ludzi dzięki swojej suwerennej władzy nad narodami. Powoła Cyrusa, Swojego pasterza i uratuje Swoj lud z niewoli.
- Rozdziały 49–57: Mesjasz, który zgładzi grzechy ludzi i uratuje ich z wielką radością, a Jego panowanie rozciągnie swoją łaskę na wszystkich pochodzących z pogan grzeszników ufających Jahwe.
- Rozdziały 58–66: Program pokoju. Prorok zwraca swoje oczy ku dalekiej przyszłości, na wielką odnowę, w którą wchodzi nowe niebo i nowa ziemia, nowa Jerozolima a także pocieszenie, radość i świętowanie odkupionych.

UWAGA.

Przekaz Izajasza rozpoczyna się od tego, gdzie znajduje się on w swoich czasach, a następnie sięga w przyszłość – niedaleką i ostatecznie we wspaniałą przyszłość wykraczającą poza historię ludzkości. Księga obejmuje więc ogromny zakres.

AUTORSTWO KSIĘGI IZAJASZA

Współczesny liberalny krytyczny pogląd nie przyjmuje tego, że księga została napisana przez jednego autora. Pogląd tradycyjny jest taki, że jest ona dziełem jednego – Izajasza.

Liberalni uczeni stawiają hipotezę, że pierwsze 39 rozdziałów zostały napisane przez Izajasza z Jerozolimy, Rozdziały 40-66 jednak były dziełem nieznanego proroka, którego przedstawiają jako drugiego Izajasza.

WSPÓŁCZESNE KRYTYCZNE PODEJŚCIE NAUKOWE

- Ze względu na perspektywę historyczną, jako że Jerozolima była w ruinach, a ludzie w niewoli (w kontekście jest Babilon), rozdziały 40-66 musiałyby być napisane przez kogoś cierpiącego razem z ludem w Babilonie. Oczekiwali rychłego powrotu, ale jeszcze nie wrócili do Jerozolimy. Wzmianka o Cyrusie w tej sekcji byłaby również powodem do rozważenia późniejszej daty, ponieważ prorocy nie mogli zapowiedzieć tego precyzyjnie. Babilonowi, nie Asyrii, groził upadek.
- Odnośnie do stylu literackiego i słownictwa – każda sekcja księgi Izajasza wskazywałaby na różnych autorów. Pierwsza część – rozdziały 1-39 – jest zwięzła i zwarta.

Druga część – rozdziały 40–66 – jest dłuższa, bardziej retoryczna i pełna pasji. Teologia obu części wykazuje różnice. Najpierw skupia się na majestacie Boga oraz na sądzie nad grzechem. Druga część podkreśla miłosierdzie Boga a także odnowę i pocieszenie dla ludzi.

- Jeśli chodzi o przerywnik w rozdziałach 36-39 przechodzący do Hiskiasza, wskazuje on na to, że księga musiała pierwotnie zakończyć się na rozdziale 35. Ktoś potem dołączył rozdziały 36-39 jako historyczne zakończenie księgi. Następnie drugi Izajasz z czasów wygnania napisał swój materiał i został on dodany do tego zbioru.

PODEJŚCIE TRADYCYJNE

- Jeśli chodzi o perspektywę historyczną, tematyka obu części Księgi Izajasza różni się ze względu na kontekst historyczny. Należałoby się spodziewać, że druga połowa księgi będzie radosna, pełna chwały, nadziei, radości i pociechy w związku z powrotem z wygnania. Coś takiego byłoby niewłaściwe dla pierwszej połowy księgi, która była ostrzeżeniem przed sądem i niewolą.
- Odnośnie stylu literackiego, słownictwa i teologii - jeden Izajasz, który był sługą przez dziesięciolecia, mógł być czynny w służbie, kiedy dominowała Assyria. Tak samo wtedy, kiedy istniała jeszcze Samaria, która została zniszczona, a Juda oszczędzona oraz wtedy, kiedy król pokazał Babilończykom swoje skarby. Przekaz musiał się zmienić, kiedy dramatycznie zmieniła się historia narodu.
- Co się tyczy przejścia do Hiskiasza w rozdziałach 36–39, Izajasz umieścił je tutaj, by uformować zmianę historyczną. Wydarzenia te miały miejsce przed najazdem Sancheryba na Jerozolimę. Fatalny pokaz skarbów Izraela dokonany przez Hiskiasza przed posłami babilońskimi stawia w centrum uwagi prorocstwo o wygnaniu Judy do Babilonu, a to prowadzi do rozdziałów mówiących o pocieszeniu i przywróceniu ich.

UWAGA.

Wszyscy są zgodni, że rozdziały 40-66 mają na uwadze Babilon. Przewidywanie przyszłości jest podstawową cechą prorocत्व biblijnych. Daniel 7-11 to dramatyczny przykład takiej zapowiedzi. Ezechiel 37-48 i Zachariasz 8-13 pokazują również wydarzenia w dalekiej przyszłości. Jezus również zapowiadał takie wydarzenia.

Księga Objawienia przewiduje rzeczy, które nie istniały w czasach słuchaczy. Biblia może zapowiadać przyszłość. I robi to. Bóg jest w stanie uratować ludzi, ponieważ potrafi przewidywać przyszłość. Nazywa te rzeczy zanim ktokolwiek o nich usłyszał. Jeżeli tradycyjny argument o autorstwie Księgi Izajasza ma się ostać, to Bóg musi być w stanie przewidzieć przyszłość.

FAKTY O KSIĘDZE IZAJASZA

Księga jest ułożona tak jak Biblia:
pierwszych **39** rozdziałów przypomina **39** ksiąg Starego Testamentu,
a ostatnich **27** rozdziałów – **27** ksiąg Nowego Testamentu.

www.onlyonehope.com

TEMAT KSIĘGI IZAJASZA

Przekazem Księgi Izajasza jest to, że **ratunek od Jahwe przyjdzie po oczyszczeniu narodu z buntowników, poprzez sąd i wygnanie**, podczas których oczyszczona resztką doczeka się chwalebnej przyszłości po powrocie do swojej ziemi.

ROZDZIAŁ 1. NAWRÓCENIE I PRAWIE ŻYCIE

W tym rozdziale Bóg wnosi formalny akt oskarżenia przeciwko narodowi.

Izrael był teokracją, nazywano go „ludem Boga”. Cały naród, bez względu na to, czy ktoś był wierzący lub niewierzący, podlegał Prawu Mojżeszowemu i był przed nim odpowiedzialny. W Prawie znajdowały się części zawierające błogosławieństwa i przekleństwa przeznaczone dla całego narodu. W rzeczywistości **było tam tylko niewielu wierzących i trudno powiedzieć, że mieli wpływ na kogokolwiek**.

Wydaje się, że 2 Księga Kronik 32 pokazuje tło historyczne oraz najazd Sancheryba z Asyrii. Na płaskorzeźbie w asyryjskim pałacu w Niniwie król dał notatkę:

„Co do Ezechiasza Judejczyka, który nie poddał się mojemu jarzmu, oblegałem czterdzieści sześć jego ufortyfikowanych, otoczonych murami miast i okolicznych mniejszych miasteczek, których było bez liku...

Uprowadziłem 200 150 ludzi, młodych i starych, mężczyzn i kobiety, konie, muły, osły, wielbłądy, bydło i owce w niezliczonej ilości, uznając je za łup”.

Sancheryb zdobył potem Jerozolimę - według odkryć archeologicznych zapiski jego dokonań nazywają się „Taylor Prism” [znajdują się w British Museum – przyp. tłum.]. „Co do Ezechiasza Judejczyka ... zamknąłem go w Jerozolimie, jego królewskim mieście, jak ptaka w klatce.”

Król Judy Ezechiasz (Hiskiasz w wielu tłumaczeniach) miał niewielki wybór, musiał się poddać. Mógł zachować swój tron, ale otrzymał status wasala i płacił roczną daninę. Ponadto stracił wiele swoich miast i musiał zapłacić wysokie odszkodowanie. Mimo strat i ustępstw, Juda nie poszedł w tym momencie drogą Izraela, dlatego Hiskiasz, który ustanowił kult świątynny i nakazał kopiowanie przysłów Salomona, został uznany w Biblii za sprawiedliwego króla. Jego syn Manasses już niestety taki nie był.

Werset 1

Księga Izajasza to

widzenie Izajasza, syna Amosa, dotyczące Judy i Jerozolimy za dni Uzjasza, Jotama, Achaza i Hiskiasza, królów judzkich.

Reszta rozdziału opisuje duchowy buntowniczy stan Izraela, który spowodował, że Bóg postanowił ukarać swój naród poprzez najazd a potem wygnanie. Wprawdzie Izajasz prorokował w

południowym królestwie Judy, ale miał nadzieję, że nauczą się oni lekcji z sądu i wygnania, których w końcu doświadczyły plemiona północne.

BUNT PRZECIWKO BOGU ZRUJNUJE TWOJE ŻYCIE (2-9)

Są okresy, kiedy jesteśmy nieposłuszni Bogu, Jego Słowu i Jego woli. Aby zachować przychyłność Boga i więź z Nim, konieczne jest wyznanie grzechów i nawrócenie.

W przeciwnym razie możemy być winni buntowi. Kiedy usprawiedliwiamy się, uzasadniamy nasze nieposłuszeństwo i kłócimy się z Bogiem o to, co jest konieczne. Bóg nie będzie tolerował postawy buntownika.

Werset 2

jest wezwaniem na sąd. Ich bunt pochodził z niewiedzy i arogancji. Izrael jest oskarżonym, Bóg jest sędzią i oskarżycielem, a *niebo i ziemia* świadkiem. Opisuje tu grzech jako otwartą agresję i świadomy bunt.

Synów wychowałem i wprowadziłem w dorosłość, lecz oni Mi się zbuntowali.

Pokazany jest kontrast z hojnością Boga, który wychował i odżywił ich jak dzieci. Byli zależni. Bóg ich wychowywał. Ale oni się zbuntowali.

Werset 3

pokazuje ich grzech niewiedzy. Nawet głupie zwierzęta nie gryzą dłoni, która ich karmi, ale Juda to robi!

Bydlę zna swojego właściciela, a osioł żłób swoich panów, Izrael natomiast Mnie nie zna, mój lud mnie nie rozpoznaje.

Zadowalała ich fasada religijności, ale nie było koniecznej, trwającej całe życie wiary, nawrócenia i osobistego zaufania. Byli ignorantami, nie znającymi Boga, ani tego jak On działa w ich narodzie.

Werset 4

to pełny katalog „buntownika” Izraela. Jest tu siedem określeń ich grzechu, wskazujących na to, że stał się kompletny, wszechstronny i pochtaniający wszystko.

Biada grzesznemu narodowi, ludowi obciążonemu winą, potomstwu popełniającemu zło, synom winnym zniszczenia! Opuścili JAHWE, wzgardzili Świętym Izraela i odwrócili się!

Ich grzech zepsuł ich synów, którzy następnie działali niegodziwie. Grzech potęguje swój wpływ.

Werset 5-6

mamy tu personifikację ziemi w postaci pobitego i posiniaczonego człowieka. Ich bunt przyniesie całkowitą ruinę. Tutaj ludzie Boga przedstawieni są jako fizycznie chorzy.

Znowu pojawia się siedem opisów. Najpierw wprowadzenie, a następnie opisy *guzów, sińców, świeżych ran*. Dalej pojawiają się negatywy:

nie opatrzone, nie przewiązane ani nie zmiękczone oliwą.

Jest to zupełna, całkowita ruina.

Werset 7-8

podkreśla efekty dewastacji z rąk cudzoziemców.

Wasza ziemia pustkowiec, wasze miasta spalone ogniem. Wasze pola? Na waszych oczach objadają je obcy!

Jahwe osądził swoich ludzi używając pogańskich wrogów. Budka na polu ogórkowym oznacza bardzo delikatną, wężką konstrukcję wznoszoną w czasie zbiorów jako kryjówka dla strażników chroniących zbiory przed złodziejami:

jak budka na polu ogórkowym, jak miasto oblężone.

Bez Boga Jego lud nie ma żadnej ochrony ani nadziei.

Werset 9

mówi o podobieństwie do Sodomy i Gomory. Na szczęście Boża interwencja zapobiegła całkowitemu osądowi. Jest to aluzja do księgi Rodzaju 19 - miasta tej niziny zostały zmiecione z oblicza ziemi - kontrastuje to z Jerozolimą, której Bóg nie pozwolił kompletnie zniszczyć w tym czasie.

Gdyby JAHWE Zastępów nie pozostawił nam tych, co przetrwali, byłibyśmy niemal jak Sodom, przypominalibyśmy Gomorę.

pozostawił nam tych - na początku dotyczy to tych z północnego Izraela, ale w dalszej części Księgi obejmie także mieszkańców Judy.

OBŁUDNE ODDAWANIE CZCI POTĘGUJE TYLKO GRZESZNY BUNT (10-15)

Przedstawione jest tu gorączkowe oddawanie czci Bogu przez ludzi będących w kryzysie. W tej części dowiadujemy się, że grzesznicy, których Izajasz właśnie opisał, są rzeczywiście obecni w sanktuarium, próbując wzywać Boga na pomoc.

Werset 10

Izajasz, porównując obie strony, nazwał przywódców Izraela

księżętami Sodomy i ludem Gomory.

Wszystkie określenia w tym rozdziale opisują lud Izraela podobny do ludzi z Sodomy - byli zepsuci i psujący, samolubni i obojętni, przewrotni i zboczeni. Izajasz wzywa ich:

śłuchajcie słowa Jahwe oraz wsłuchaj się w Prawo naszego Boga.

Werset 11

potwierdza, że ich ofiary są daremne. Wyraża to na trzy sposoby.

Co mi po mnóstwie waszych ofiar?

Co znaczą dla mnie? Są bezcelowe.

Mam już dosyć całopaleń baranów i tłuszczu tucznych zwierząt

nie sprawiają Bogu żadnej przyjemności.

nie pragnę już krwi cielców i jagniąt, i kozłów.

Werset 12

stwierdza, że sama ich obecność na nabożeństwie nie była mile widziana.

Gdy przychodzicie, aby zjawić się przede Mną, to czy ktoś od was oczekiwał tego wydeptywania moich dziedzińców?

Czasownik *wydeptywać* to dosłownie *gwałtowny pęd*.

Kto wymagał od was, byście wydeptywali moje dziedzińce?

– jak masa dzikich zwierząt. Starają się tylko chronić swoją skórę.

Werset 13

szczególne rytuałów, które odbywają to hipokryzja znienawidzona przez Boga.

Nie składajcie już ofiary daremnej. Kadzenie? To dla Mnie obrzydliwość.

Na zakończenie zauważa, że obłudne oddawanie czci jest nie tylko bezwartościowe - to nieprawość, której On *nie może znieść*.

Inne praktyki, które Jahwe uznaje za *odrażające* to: homoseksualizm ([Kpł 18,22-30](#); [20,13](#)), bałwochwalstwo ([Pwt 7,25](#); [13,15](#)), ofiary z ludzi ([Pwt 12,31](#)), jedzenie rytualnie nieczystych zwierząt ([Pwt 14,3-8](#)), ofiarowanie ułomnych zwierząt ([Pwt 17,1](#)), angażowanie się w okultyzm ([Pwt 18,9-14](#)), rytualna prostytutka ([1 Krl 14,23](#)).

Werset 14-15

opisują ich uczty:

Waszych nowiów i waszych świąt nienawidzi moja dusza. Stały się mym ciężarem, zmęczyłem się ich znoszeniem!

Wyrażenie: *Waszych nowiów i waszych świąt nienawidzi moja dusza* pochodzi z wnętrzości, z głębi serca. To wzmacnia nienawiść. W rezultacie na ich modlitwy nie będzie odpowiedzi. *Wyciągacie ręce* – to modlitwa. *Zastaniam przed wami oczy* – znaczy, że Bóg nie odpowie.

Z jakiego powodu? Ich ręce *umoczone są we krwi* ich niewinnych ofiar. Ciemżyciele ci, pozbawiając biednych i ludzi bez środków do życia odpowiedniej drogi prawnej i odpowiedniego dostępu do systemu ekonomicznego, w istocie *zabijali* swoje ofiary.

DO PRZEBACZENIA I SPRAWIEDLIWEGO ŻYCIA POTRZEBNA JEST SZCZERA SKRUCHA (16-20)

Składają ofiarę pełnego przebaczenia, ale ta opiera się na prawdziwej skruszce, czyli zmianie postawy i działania, na odwróceniu się od grzechu i nauczeniu się czynienia tego, co sprawiedliwe. Pozytywne prawe zachowania wskazują czy jest tam (lub nie) szczere nawrócenie.

Werset 16-17

zawierają dziewięć napomnień dla narodu. Oto warunki – dowody ich nawrócenia.

Obmyjcie się, oczyśćcie się

to ogólne streszczenie nawrócenia i przebaczenia.

Usuńcie sprzed mych oczu wasze złe uczynki! Przestańcie czynić złe. Uczcie się czynić dobrze!

to potrójne wezwanie do zmiany życia następującej po przebaczeniu. Cztery ostatnie to konkretne wezwania, jak należy popierać życie i chronić je:

Stosujcie prawo, brońcie skrzywdzonych, rzetelnie sądźcie sierotę, wstawiajcie się za wdową!

Werset 18

mówi, jak zmieniające życie przebaczenie nastąpi. Bóg zmieni ich życie, jeżeli szczerze nawracają się i wyznają przed Nim grzechy.

Chodźcie, rozpatrzmy to razem – mówi JAHWE! Choćby wasze grzechy były jak szkarłat, mogą zbieleć jak śnieg.

Bóg nie chce z nimi się kłócić, ale chce razem z nimi rozumować, rozpatrywać. Innymi słowy, nie przykrywaj grzechu rytuałem. Należy się rozprawić z samym grzechem. Jeżeli tak jest, wtedy -

choćby czerwieniły się jak purpura, mogą stać się jak wełna.

Czerwień oznacza to, co jest najbardziej widoczne i jaskrawe. Kontrastem dla szkarłatu i karmazynu jest biel wełny i śniegu. Terminy te wyrażają nie tylko czystość wynikającą z oczyszczenia z grzechu, ale także przekazują odczucie miękkości i świeżości.

Werset 19-20

kończą wezwanie do zmiany alternatywnymi rozwiązaniami wynikającymi z ich reakcji - błogosławieństwem i przekleństwem. Jeżeli

się zgodzą i będą posłuszni, mogą korzystać z dóbr tej ziemi; jeżeli to zlekceważą i zatną się w uporze, pochłonie ich miecz.

Przypomina to przymierze zawarte między narodem a Bogiem. Ich przeznaczeniem jest przywiązanie do ziemi wraz z jej błogosławieństwami i przekleństwami.

IZAJASZ PODNOSI LAMENT (21-31)

Werset 21-23

pokazują sposoby niszczenia ludzi, ale teraz szykuje się czystka. Izajasz zaczyna tu lamentację; od tego miejsca włącza też w swój przekaz Judę i Jerozolimę.

Jaką nierządnicą stało się to miasto niegdyś wierne ... Mieszkała w nim sprawiedliwość, a teraz – mordercy! Twoje srebro to zwykły żużel, twój trunek zmieszany z wodą.

Nieczystości muszą być usunięte. Tą nieczystości są ludzie, którzy są zbuntowani przeciw Bogu i odmawiają pokuty. Oczyszczenie ziemi z buntowników jest niezbędne, zanim łaska Jahwe może być w niej przywrócona.

Twoi książęta to buntownicy, współnicy złodziei.

Werset 24-25

Bóg chce błogosławić i używać tych ludzi, ale ci stali się buntownikami i bałwochwalcami, niezdolnymi do życia na tej ziemi z powodu ich przestępczych działań przeciwko sobie nawzajem.

Biada! Uwolnię się od mych nieprzyjaciół i pomszczę się na mych wrogach!

Zanim coś podobnego się stanie, Bóg musi działać przeciwko tym ludziom, by wprowadzić zmiany, które pozwolą im egzystować z Jego błogosławieństwem.

Zwrócę przeciw tobie moją rękę, wytopię jak potażem twój żużel, usunę wszystkie twe domieszki.

Nieczystość i zepsucie szaleją.

Werset 26-27

Kiedy czystka się dokona, zniknie niesprawiedliwość społeczna i prawna korupcja.

„przywrócę ci twych sędziów jak niegdyś, twych radców tak, jak na początku. Potem nazywać cię będą grodem sprawiedliwości oraz miastem wiernym. Syjon zostanie odkupiony przez sąd i przez sprawiedliwość ci, którzy się na nim nawrócą.”

Werset 28-31

Aby jednak nastąpiła zmiana, z życia w tej ziemi musi być wykorzenione bałwochwalstwo z ziemi Izraela. To może się stać tylko wtedy, kiedy buntownicy są oczyszczeni z możliwości praktykowania takich okrucieństw przed Jahwe.

A buntownikom? Zagłada! I grzesznikom wraz z nimi. Porzucający JAHWE poginą!

Izraelici zwrócili się do bałwochwalczych przedmiotów (dęby) i miejsc (gaje) – robiąc to, opuścili Jahwe. Bóg wybrał Izraela, ale Izrael wybrał drzewo! Niemożliwe jest odwrócić się od Jahwe i nie zwrócić się do bożka.

Tak, wstyd przyniosą wam dęby, którymi się tak cieszyacie, upodlą was wasze gaje, które sobie wybraliście.

Ci, którzy uważają się za mocnych i samowystarczalnych jak dęby i gaje, polegający na stworzeniu zamiast na Stwórcy podtrzymującego wszystko, zwiędną i

uschną będziecie jak dąb bez listowia, jak ogród, w którym nie ma wody.

Zarówno oni, jak i ich czyny nieuchronnie spalą się w ogniu Bożego sądu jak wycięte drzewa.

Siłacz stanie się paździerzem, a jego dzieło iskrą i splotą obaj razem – zabraknie gaszącego.

LEKCJE

1. Musimy zrozumieć związek pomiędzy aktywnym grzechem w naszym życiu i jego wpływem na naszą zdolność do prowadzenia życia prawego – które pokazują prawe czyny i owoce. **Tylko nawrócenie jest lekarstwem.**
2. Niektórzy w Izraelu trwali w otwartym sprzeciwie od prawie samego początku istnienia tego narodu. Jednak w ciągu wieków liczba buntowników rosła, aż bunt stał się cechą charakterystyczną relacji między Bogiem a Jego ludem. Nigdy nie powinniśmy mylić Bożej cierpliwości dla nas, kiedy aktywnie grzeszymy, z Jego akceptacją dla aktywnych, grzesznych wyborów życiowych, których dokonujemy. Całkowite zrujnowanie narodu zajęło prawie 800 lat. **Licząc się jednak z tym, że dla każdego z nas przyjdzie dzień rozrachunku.**
3. Wzywa się do pozytywnych prawych czynów, ponieważ będą one wskazywać, czy nawrócenie jest prawdziwe, czy też nie. Tytus 3,1-8 wyjaśnia, że byliśmy grzeszni jak inni, ale zostaliśmy umyć, uświęceni i jest to zdanie godne wiary:

Słowa te zasługują na wiarę i przyjęcie. Obstawaj przy tych sprawach.

Niech ci, którzy zaufali Bogu, poważnie myślą o poświęcaniu się temu, co szlachetne, a te sprawy właśnie są szlachetne i pożyteczne dla ludzi.

ROZDZIAŁ 2. PO OCZYSZCZENIU, JAHWE BĘDZIE WYWYŻSZONY

ŚWIATOWY POKÓJ BĘDZIE CECHOWAŁ PRZYSZŁE RZĄDY BOGA Z JEROZOLIMY (1-5)

Bezpośrednio po ostrym oskarżeniu narodów o grzeszne praktyki znajduje się obietnica i nadzieja na odbudowę. Bóg ma nadzieję dla swoich ludzi. Muszą oni skupić się na swojej przyszłości.

Werset 1

Swoją wiadomość Izajasz nazwał:

2,1 וִירוּשָׁלַם: עַל-יְהוּדָה בֶּן-אֲמוֹץ יִשְׁעִיהוּ חֲזָה אֲשֶׁר הִדְבֵּר

Słowo / Widzenie, które widział Izajasz, syn Amosa, na temat Judy i Jerozolimy.

Nie jest pewne, dlaczego jego przesłania nazwane są „widzeniem / wizją” oraz czasownikiem „widział”. (w wersetach: 1,1; 2,1; 13,1; 26,11; 33,17; 48,6; 57,8). Jest to tajemnica objawienia. Przychodzi to różnymi sposobami do różnych autorów biblijnych (wizje, sny, teofanie, słowa, itp.)

Werset 2

Dni ostateczne wskazują na czas wypełnienia się celów Boga. Najprawdopodobniej dotyczy to 1000-letniego panowania Chrystusa. *Góra ze Świątynią Jahwe* - przedstawia *Jahwe* - opisuje górę, gdzie Świątynia została zbudowana. Stąd rządzi Bóg (jest to główne miejsce), a o świątyni jest mowa często (11,9; 25,6-7; 27,13; 30,29; 56,7; 57,13; 65,11, 25; 66,20).

Mamy tu metaforę opisującą naczelne miejsce, gdzie objawiał się Bóg potomkom Abrahama;

1) *Góra ze Świątynią Jahwe* - to miejsce prawdziwego objawienia,

(2) *Na szczycie gór* - to symbol pierwszeństwa i wyłączności, oraz

(3) *Popłyną do niej wszystkie narody*,

znaczy to, że ludzie popłyną tam jak wieczny strumień wody ze studni artezyjskiej. Przekaz jest taki, że Bóg ochroni swój lud przymierza, nawet mimo ich duchowego cudzołóstwa i pomimo tego, że pójdą do niewoli. Ciągłe ma dla nich przyszłość.

Werset 3

Chodźmy, wstąpmy na górę JAHWE, idźmy do domu Boga Jakuba

to metafora pokazująca niekończący się napływ ludzi do Jahwe. Podczas Jego rządów ludzie zewsząd będą świadomi, że Boże objawienie ma fundamentalne znaczenie dla ich życia. *Niech nas naucza swoich dróg, byśmy chodzili Jego ścieżkami* - ludzie będą chcieli się uczyć i według tego żyć. Metafora opisująca styl życia w wierności stała się pierwszą nazwą kościoła nowotestamentowego: *Droga* ([Dz 19,23](#); [22,4](#)), co oznacza z Syjonu; z Jerozolimy.

Werset 4

Będzie sądził ... rozstrzygał

jest tu opis argumentacji i decyzji mądrego władcy. Obecność Jahwe i Jego nauczanie spowoduje, że narody zaprzestaną atakowania ludzi Boga w taki sposób, że *przekują swoje miecze na lemiesz* – jest to idiom oznaczający pokój. Narzędzia wojenne zostaną zamienione na narzędzia rolnicze. Nastanie pokój ze względu na obecność Boga w Jerozolimie. *Nie podniesie już naród miecza na inny naród i nie będą się już uczyć sztuk wojennych.*

UWAGA.

Wizja pokoju u Izajasza jest czymś więcej niż tylko zaprzestaniem wrogości pomiędzy walczącymi frakcjami albo narodami. Jest to pokój nieprzerwany, stały. Pokój będzie stanem na świecie, w którym każdy aspekt stworzenia może wypełniać i realizować swoje przeznaczenie w sposób niezakłócony.

Werset 5

Dalej! Chodźmy w świetle JAHWE!

jest to chodzenie w Jego objawieniu dla nich. *Dom Jakuba* to potomkowie Jakuba w świetle objawienia przyszłości, jakie otrzymali. To musi coś zmienić w ich obecnym życiu.

Obserwujemy Jerozolimę, jako że jest to miejsce, gdzie Bóg ostatecznie ustanowi swoje rządy na ziemi. Dziś jeszcze nic na to nie wskazuje.

W MIĘDZYCZASIE PRZYSZŁOŚĆ IZRAELA JEST ZAGROŻONA PRZEZ GRZECH (6-9)

Mimo, iż mają przed sobą tak chwalebna przyszłość, stali się jak okoliczni poganie. Życie w Kraju, konieczność pracy i mieszkania tam, skłaniały ich do zwracania się ku otaczającym ich wpływom., Stracili z oczu cel, plan i przyszłość, którą Bóg dla nich przygotowywał.

Werset 6-9

Wersety te tłumaczą, dlaczego Jahwe opuścił swój lud przymierza. Byli Mu niewierni.

porzuciłeś swój lud, dom Jakuba, gdyż wypełnili go ludzie ze Wschodu (w. 6).

są oni pełni przesądów, praktykując zabobony ludów „wschodu”. Wydaje się, że oznacza to religijne wpływy ze wschodu (Syria, Asyria, Babilon), które zepsuły wiarę Izraela.

i czarownicy, niczym Filistyni (w. 6).

to, że Filistyni parali się czarami, ewidentne jest w 1 Księdze Samuela 6,2 oraz w 2 Księdze Królewskiej 1,2.

bratają się w najlepsze z synami cudzoziemców (w. 6)

wykorzystując transakcje handlowe, sojusz polityczny lub przyjaźń, afirmację zwyczajów cudzoziemców. Oczywiście, w tym kontekście szczególna wiara Izraela narażona jest na szwank!

Pełna jest jego ziemia srebra i złota i nie ma końca jego skarbow - ufają tym rzeczom (w. 7).

„pełna” w ww. 7 i 8 pojawia się trzy razy. Ludzie posiadający zasoby mają tendencję im ufać.

Pełna jest też jego ziemia bożków (w. 8; por. 17,8; 37,19; 40,19; 44,17).

ufanie materialnemu bogactwu i potędze wojskowej wzięło się możliwie z czczenia bożków, którym przypisywali swoje sukcesy.

I tak poniżył się człowiek, spodłał rodzaj ludzki [ang. They treat the common people with disdain] (w. 9).

ich brak szacunku dla siebie nawzajem jest nikczemny. Wiara w siebie przygotowuje ich na upokorzenie. Ten grzeszny stan powoduje, że konieczny jest sąd. Nie przebaczą im – być może jest to zawołanie samego Izajasza.

CZEGO NARODY MOGĄ SIĘ NAUCZYĆ OD TAKICH LUDZI? (10-11)

Werset 10-11

Te dwa wersety przedstawiają radę Jahwe dla tych, którzy naruszają przymierze:

Wejźdź między skały

(ma to związek z wersetami 19-21: por. [Ap 6.15-17](#)).

ukryj się w prochu (w. 10b)

ze strachu przed Jahwe (por. w. 19, 21) i przed blaskiem Jego majestatu (por. w. 11c, 19, 21; [2 Tes 1,9](#)). Ostatecznie wywyższona będzie jedna Osoba; jedynie Pan (w. 11 i 17). Kiedy przychodzi Jego sąd, ludzie będą szukać ucieczki, kryjąc się w jaskiniach. Niektórzy nigdy nie podporządkują się, nawet przy wyraźnych oznakach sądu Boga ([Ap 16,9](#); 11, 21).

W wyniku tego:

Opadnie wyniosły ludzki wzrok

przeciwieństwo w. 9.

zniży się ludzka pycha

przeciwieństwo do w. 9, por. 13,11; 23,9; [2 Kor 10,5](#).

tylko Jahwe będzie wywyższony w tym dniu.

przepowiada to katastroficzny sąd nad całym światem, kiedy 'wstrząśnie ziemią' (w. 19).

UWAGA.

Nie popełnij błędu. Rażące lekceważenie Boga oraz szalejący i narastający wzrost grzeszności znajduje się pod czujnym okiem Boga, tak jak to było za czasów Izraela. Izrael zostanie zmieciony przez Asyrię a potem przez Babilon, a w końcu przez szat Antychrysta. Po nim nastąpi sąd Boży nad narodami, gdy Chrystus powróci!

ŚWIAT BĘDZIE MUSIAŁ LICZYĆ SIĘ Z BOGIEM W JEGO GLOBALNYM RESECIE (12-22)

Nadchodzi dzień, kiedy Bóg odwróci kierunek i kompletnie wywróci wszystkie rzeczy. To, co wydaje się ważne teraz, przestanie być wtedy ważne. Sprawy, które działają, nie będą wtedy działać. Zauważmy powtarzanie się słowa „przeciwko” [w tłum. UBG – przyp. tłum.]

Werset 12-16

Bóg trzyma w zanadrzu dzień, określony czas rozrachunku z grzesznikami.

Przyjdzie bowiem dzień Jahwe zastępów przeciwko każdemu.

Jest to *Jahwe* pokazujący swoją siłę i potęgę. **Nic nie może stanąć Mu na drodze.**

przeciwko każdemu pysznemu i wyniosłemu (w. 12)

mamy tu kilka przykładów i symboli ich dumy: ich ufność w fałszywą cześć i bałwochwalstwo.

przeciwko każdemu wywyższonemu (w. 12)

dumni ludzie będą upokorzeni.

przeciwko wszystkim cedrom Libanu, które są wysokie a wyniosłe (w. 13)

sądowi podlegają materiały używane do budowania ich bałwochwalczych kapliczek.

przeciwko wszystkim dębom Baszanu (w. 13)

oto wyobrażenie dumy narodów ze swojego bogactwa i potęgi gospodarczej.

przeciwko wszystkim wysokim górcom (w. 14)

odnosi się do bałwochwalstwa na wyżynach.

przeciwko wszystkim wyniosłym pagórkom (w. 14)

możliwe, że jest to obraz ufania drzewom i wzgórzom związanym z bałwochwalstwem. Ich bogowie im nie pomogą.

przeciwko każdej wysokiej wieży i (w. 15).

przeciwko każdemu murowi obronnemu (w. 15)

możliwe, że jest to obraz siły wojskowej narodów, która na nic się nie przyda wobec mocy Boga.

przeciwko wszystkim okrętom Tarszisz i. (w. 16)

pan zniszczy handel ludzi, czego przykładem są okręty kupieckie.

przeciwko wszelkiemu pięknemu malarstwu [nad łodziami lśniącymi od zbytku EIB] (w. 16)

bez względu na wielkość i jakość wystroju – okręty te nie przetrwają.

Nastąpi zniszczenie i unicestwienie.

Werset 17

Mamy tu więc streszczenie całej ludzkiej dumy w gospodarce, polityce, rytuałach religijnych, w potędze wojskowej i samouwielbieniu.

Opadnie wyniosłość człowieka, niżą się ludzka pycha.

Wszystko, co wydawało się człowiekowi w jego arogancji jako stałe i bezpieczne, zostanie zmyte.

Tylko PAN będzie wywyższony w tym dniu.

Werset 18

Bałwochwalstwo i samouwielbienie skończą się całkowicie, ponieważ jest „pustką.”

Bożki zaś całkowicie przeminą!

Tylko Jahwe będzie wywyższony, kiedy zniszczy bożki Judy, a w końcu wszystkie bożki ludzi zostaną wymiecione w jednym wyroku. Najlepszą rzeczą, jaką będą w stanie zrobić w tym swoim fałszywym kulcie, jest skryć się w górach z nadzieją, że życie zostanie im podarowane.

Werset 19-21

Kiedy więc przychodzi odpłata Jahwe, ludzie będą próbować uciec, przerażeni Bogiem trzęsącym ziemią - dudniące kopyta i stopy wroga są wysłane przez Boga.

Wtedy ludzie wejdą do jaskiń skalnych i do jam wykopanych w ziemi ze strachu przed Jahwe.

Niosąc swoje srebrne i złote bożki porzuca je

na pastwę kretom i nietoperzom.

Jak na ironię, rzeczy wysoce cenione będą wyrzucone na śmietnik i wzgardzone.

Cały obraz ukazuje całkowitą niemożność niczego i wszystkiego, co człowiek uważa za istotne, bo okazuje się to całkowicie bezużyteczne. Pomyślmy o sławie, fortunie, reputacji, sile, przyjaźniach, prestiżu, uznaniu – a wielki filantrop widzi ostateczną wartość w dowodzeniu raz na zawsze tego, co zawsze było pozorem. Cóż za upokorzenie dla każdego, kto kiedykolwiek przywiązywał do nich wagę.

Będzie to miało miejsce zanim powstanie, *aby wstrząsnąć ziemią* a oni będą się kryć *ze strachu przed Jahwe i przed blaskiem Jego majestatu.*

Werset 22

Ponieważ jest to ostateczny wynik,

dajcie sobie spokój z człowiekiem.

Przeście ufać człowiekowi w czymkolwiek! Przeście widzieć wartość w dumie i w aroganckich dążeniach człowieka! Ludzkość nie jest niczym więcej niż parą – jest i już jej nie ma.

Dajcie sobie spokój z człowiekiem, wartym tyle, co tchnienie w jego nozdrzach!

Gaśnie szybko. Izajasz krzyczy:

Bo za cóż więcej można go uznać?

Mając na uwadze nadchodzący sąd Boga, Juda musi odwrócić się od wpływu swoich sąsiadów raz na zawsze, bo inaczej nie ma nadziei. My tak samo: musimy odwrócić się od świata i dążyć do życia prawego, wiedząc, że nadejdzie czas rozliczenia z Tym, który daje nam życie.

LEKCJE

1. Bez względu na to, co się dzieje, wszystkie wydarzenia w historii, wczoraj, dziś i jutro – toczą się w tempie zgodnym z Bożym planem. Historia to Jego Opowieść. Pisze ją, mając na uwadze jednostki i narody. Wszystko to osiągnie kulminację w Jerozolimie, a następnie w Nowej Jerozolimie, bez względu na to, co człowiek ma do powiedzenia na ten temat.
2. Nowy Testament stawia sprawę jasno, że mamy żyć w sposób zgodny z naszym powołaniem – każdy grzech łatwo może nas osłabić. Każdy grzech w twoim życiu to kompromis z Bogiem. Kiedy i jeśli się z tym uporasz, coś przez to stracisz. Nie myśl, że ponieważ On opóźnił swoje przyjście, jesteś wolny, aby narażać swoje życie.
3. Żaden człowiek nie uniknie rozliczenia się ze swoim Stwórcą. Ludzie wierzący także – staną przed sędziowskim tronem Chrystusa; ludzie niewierzący – na sądzie przed Wielkim Białym Tronem. W obu przypadkach rozrachunek będzie dokonany według naszych czynów. Bóg nie będzie wyśmiewany z powodu naszych życiowych wyborów. Jest cierpliwy, ale ta cierpliwość się skończy. Jakimi ludźmi, więc mamy być, mówi Piotr, w świetle takich realiów?

Dzień Pański nadejdzie jak złodziej. Wtedy niebo z trzaskiem przeminie, podstawy świata stopnieją w ogniu, ziemia odpowie za swoje działania i człowiek zda sprawę ze swoich dokonań. Skoro w taki sposób to wszystko ma ulec zniszczeniu, to jak święcie i pobożnie wy sami powinniście postępować na co dzień? Mówię do was, oczekujących, a nawet pragnących przyspieszyć nastanie dnia Bożego, w którym niebo zginie w ogniu i żar stopi podstawy świata. Bo przecież oczekujemy – zgodnie z obietnicą – nowego nieba i nowej ziemi, w których na stałe zamieszka sprawiedliwość (2 Pt 3,10-13)

ROZDZIAŁ 3

SPRZECIWIANIE SIĘ JAHWE

SPOŁECZEŃSTWO ROZPADA SIĘ NA SKUTEK SĄDU BOGA (1-7)

Załamanie się charakteru narodowego Judy jest widoczne w etapach. Wraz z rozpadem społeczeństwa, ludzie znajdują się w niebezpieczeństwie, ich życie i rodziny będą zagrożone z powodu chaotycznej destrukcji władz państwowych. Kraj będzie pogrążony w zamęcie. Sąd Boży dotknie więc każdego aspektu jego życia. Będzie to chaos społeczny.

Werset 1

Podkreślony jest tutaj brak kompetentnych przywódców i w konsekwencji upadek społeczeństwa, który nastąpi, ponieważ lud Boży pokładał ufność w ludziach, a nie w Nim samym. Bóg zamierzał usunąć z Judy i Jerozolimy to, co było niezbędne do funkcjonowania władz państwowych.

Bo oto Jahwe, JAHWE Zastępów, odbierze Jerozolimie i Judzie nawet najmniejszą podporę.

Sugeruje to, że każdy rodzaj wsparcia zostanie usunięty.

wszelką pomoc w chlebie i wszelkie wsparcie w wodzie.

Określenia „chleb i woda” oznaczają jedzenie i picie - nadejście głód - ale w szerszym znaczeniu rzeczy te przedstawiają również wszystko, co jest niezbędne dla narodu. To Bóg usuwa całe wsparcie Judy, jego siłę i jego bałwochwalcze przywództwo.

Werset 2-3

Jahwe usunie przywódców wojskowych, politycznych, religijnych i gospodarczych.

Walecznych wojowników.

Na nich polegali ludzie z Judy. Stało się to w czasie podbicia ziemi i miasta przez Babilończyków (2 Krl 24:14) oraz wcześniej, kiedy Asyryjczycy pokonali Izrael na północy. Innymi słowy Bóg zamierza usunąć wszelkie poczucie porządku państwowego i zastąpi je rządową nieudolnością.

...sędziego i proroka, wróżbitę i starszego

- czyli przywódców i religijnych, i świeckich.

Co dobrego przyniosłoby rządzenie tym ludem w tym miejscu? Wszystko, na czym Juda polegał w kwestii przetrwania i bezpieczeństwa, rozpadnie się, włącznie z

dowódcę pięćdziesiątki i ludzi statecznych, doradcą i lekarzem, i wprawnymi zaklinaczami.

Obejmuje więc wszystkich pracowników produkcyjnych i wykwalifikowanych robotników.

Werset 4-5

Niedojrzały, kapryśny przywódca zacznie uciskać lud i zajmować pozycje zwierzchnictwa uznanego w narodzie.

I dam im chłopców za zwierzchników, i kaprys będzie nimi rządził.

Kierować będą nieskuteczni i bezmyślni młodzi ludzie. Brak przywództwa rodzi niekompetencję, ponieważ jednostki konkurują ze sobą, aby zdobyć pozycje władzy ([Kpł 19.32; 1 Krl 3.7](#)). Starsi przywódcy Judy zostaną usunięci nawet do najwyższych szczebli.

Werset 4 przypomina rządy króla Roboama.

Popatrzmy dalej: niegodziwy król Manasses zaczął rządzić Judą mając zaledwie 12 lat, a król Jehojakim, Jechojakin a po nim Sedekiasz okazali się kapryśni. Dobra władza jest jednym z najlepszych darów Boga dla grzesznej rasy ludzkiej. Społeczeństwo stanie się podzielone, ponieważ zwiększą się przepaści pokoleniowe i zaniknie szacunek dla osób szanowanych.

Lud będzie gnębił – człowiek człowieka i bliźni swego bliźniego.

Niedoświadczona młodzież, która teraz będzie rządzić, nie będzie w stanie powstrzymać ucisku i konfliktów społecznych.

Porwie się też chłopiec na starszego, a nikczemnik na osobę poważaną.

Werset 6-7

Niewykwalifikowani ludzie zostają wepchnięci na stanowiska kierownicze, a w wyborach dominuje duch rozpacz.

A gdy ktoś natknie się na brata w domu swego ojca i powie: Masz płaszcz – zostań naszym wodzem i roztocz władzę nad tymi ruinami.

Sprawy przybierają tak zły obrót, że posiadanie zwykłego płaszcza prowadzi do tego, że jego posiadacz, mimo protestów, zostaje wepchnięty w rolę przywódcy. Motywy człowieka są egoistyczne. Mówi bratu, żeby przejął przywództwo, bo myśli, że ma jakieś bogactwo do rozdania, ale w rzeczywistości są to ruiny.

Każdy rodzaj wyższości będzie wyglądał jak wskazówka, że posiadacz może zapewnić desperacko potrzebny autorytet i władzę. Jednak wybrany przywódca odmówi przyjęcia odpowiedzialności, a nawet skłamał na temat swoich zasobów.

...ten mu odpowie tego dnia: Nie będę waszym pielęgniarzem [uzdrowicielem]. Nie ma w moim domu chleba ani sukni – nie róbcie ze mnie wodza ludu!

To, czym by rządził, jest tylko ruiną, a wie, że nie ma kwalifikacji, by przewodzić. Załamanie się społeczności powoduje jedynie napięcia pokoleniowe, społeczne i rodzinne. Czasy rozpaczliwe.

ZASTOSOWANIE

To zrobi Bóg. Będzie to Jego sąd typu kara przeciwko buntownikom w Ziemi Boga – sąd dokładny i pełny. Bóg traktuje serio grzech swoich ludzi.

POWODEM TAKIEGO POŁOŻENIA JEST SPRZECIWIANIE SIĘ BOGU PRZEZ JUDEĘ (8-15)

Werset 8

Bo Jerozolima się zachwieje, Juda pogrąży się w upadku

ponieważ mówią, działają w buncie przeciw Jahwe. Wszystko, co naród mówił i robił wymierzone było przeciwko przymierzu z Bogiem Izraela.

gdyż ich słowa oraz czyny skierowane są przeciw JAHWE, nastawione na bunt przeciw Niemu.

Ich postępowanie jasno pokazywało rażące lekceważenie woli Bożej zawartej w Prawie Mojżesza. To było całkowicie przeciwko Bogu. Sprzeciwiali się Mu chociaż Jego obecność pełna chwały była między nimi. Zbuntowali się prosto w twarz, nie za Jego plecami. To smutny dzień, kiedy człowiek odchodzi od rady Bożej, nawet jak się nawróci, zmieni myślenie, to jest to i tak zmarnowany czas, do którego nie można wrócić.

Werset 9

Obnoszą się ze swoim złem. Zamiast klaniać się przed chwalebnym obliczem Boga, buntowali się przeciwko Niemu z bezczelnymi twarzami.

Przeciw nim świadczy nawet wygląd ich twarzy! Nie ukrywają grzechu, chwalą się nim jak w Sodomie.

Więc będzie im ciężko. Judejscy przywódcy (i ich rodziny) obnosili się publicznie ze swoją dumą, bogactwem i wykorzystywaniem słabych i bezsilnych.

Biada ich duszy! Ściągają na siebie nieszczęście!

to zapowiedź zagrożenia i niepokoju. Izraelici sprowadzili sąd Boga na siebie przez swoją dumę. Nadchodząca katastrofa została sprowadzona przez nich samych.

UWAGA.

Zbieramy to, co sialiśmy. Nie błǳcie, Bóg nie pozwala z siebie szydzić! Dlatego co człowiek sieje, to i żąć będzie (Ga 6,7).

Pamiętajmy, pycha idzie przed upadkiem, a wyniosłość ducha przed ruiną (Prz 16,18 BW).

Werset 10-11

Wierna mniejszość, nie zgubi się jednak po prostu w osądzie niewiernej większości, ale Jahwe będzie o nich pamiętał i ześle im dobro, i ich ustrzeże.

Powiedzcie sprawiedliwym, że im się powiedzie, że owoc swych czynów spożyją. (10)

Grzech niesie swoją własną zapłatę. Tutaj długotrwałe błogostawieństwo sprawiedliwych kontrastuje z krótkotrwałym gniewem na niesprawiedliwych.

Lecz biada bezbożnym! Źle z nimi będzie! Wymierzają im zapłatę za ich dzieła. (11)

Wśród wybranych przez Boga ludzi były wtedy dwie grupy, tak jak jest teraz. Wierni często cierpią razem z niewiernymi, ale ich ostateczny koniec jest bardzo różny. *Biada bezbożnym!* Grzech ma swoje konsekwencje ma swoją wagę, będziemy spożywać owoc naszych czynów - to mówi Izajasz.

Werset 12

Izajasz osobiście i szczerze optakiwał trudną sytuację ludu (*biada i ludu mój*), który już zaczął doświadczać frustracji z powodu niekompetentnych przywódców i który będzie musiał znosić jeszcze więcej tego samego.

Ludu mój! Twój cięższy są niczym dzieci! Kobiety tobą rządzą.

Dziecko-król, prawdopodobnie sterowane przez:

(1) silną „królową-matkę”

(2) żony króla albo

(3) kobiety z pałacu – metafora ta opisuje słabych i niedoświadczonych przywódców narodu.

Dzieci, pomimo braku dojrzałości, doświadczenia, zdolności przewidywania i mądrości, były jednak potrzebne do prowadzenia dorosłych.

Ludu mój!

Niekompetentni i niedoświadczeni przywódcy:

Zwodzą cię twoi przewodnicy! Gmatwają twoje ścieżki,

dając im mylące wskazówki dotyczące woli Bożej, wprowadzając niespójne zasady. Szczególny dar Boga dla Jego ludu na przestrzeni dziejów polegał na dostarczaniu natchnionych przywódców. Teraz Bóg chce ich wycofać.

Werset 13-15

Izajasz opisuje

Jahwe, który stanął do rozprawy jest gotów, by sędzić swój lud. (13)

Bóg wchodzi w spór z przywódcami swego ludu personalnie/osobiście,

przeciw starszym i książętom swego ludu (14a)

Bóg jest ostatecznym sędzią swego ludu, sprzeciwi się Jego przedstawicielom, którzy używali swoich pozycji, aby tuczyć siebie a nie karmić swoich ludzi. Zniszczyli Jego wspólnotę, oświadczając:

To wy zrabowaliście winnicę (14b)

Bóg wydaje wyrok na tych intruzów. Juda był winnicą Boga, z której czerpali korzyści.

Mienie zrabowane ubogim wypełnia wasze domy (15).

Ich ofiarą padali bezradni i bezsilni. Ich stan posiadania świadczył o okradaniu bliźnich. Ludzie należeli do Jahwe, nie do krzywdzicieli, którzy ich zmiażdżyli i zdeptali, aby wydobyć z nich jak najwięcej dla siebie. Powodem, dla którego zostały zniszczone te rządy - było znieważenie Boga.

SPRZECIWIANIE SIĘ BOGU DEPRAWUJE KAŻDEGO, CO JEST UZASADNIENIEM SĄDU BOŻEGO (16-26)

Werset 16-17

Duma/pycha również prowadzi do zepsucia. Duma powoduje, że kobiety

paradują z wyciągniętą szyją, uwodzą spojrzeniami (16a)

pokazując tym swoją wyższość nad innymi i przyciągając do siebie mężczyzn. Zerkają ukradkiem, by sprawdzić, czy inni dostrzegają ich elegancję.

chodzą drobnymi kroczkami (16b)

by sprawiać wrażenie pokory i zwracać uwagę nawet na swoje stopy:

pobrzękują łańcuszkami na nogach (16c)

Wszystko, co robiły, miało przyciągać uwagę. Bóg upokorzy je, sprawiając, że włosy, które tak kochały staną się płatem strupów, a czoła, które tak starannie ozdabiały – zostaną obnażone.

Jahwe sprawi, że wyłysieją czaszki córek syjońskich, Jahwe obnaży ich skronie [BT2]. (17)

Stanie się to podczas oblężenia. Te pyszne, dobrze ubrane, bogate wyzyskiwaczki zostaną upokorzone!

Werset 18-23

Kuszące piękno zostanie zastąpione upokorzeniem, gdy miasto zostanie oblężone.

Jahwe przystąpił do potępienia dwudziestu jeden osobistych ozdób, które świadczyły o uwodzicielskiej dumie.

W tym dniu usunie Jahwe ozdoby ich: obróżki, diademy i półksiężyce; kolczyki, naramienniki i woalki; zawoje, łańcuszki i przepaski; flakoniki, amulety i pierścionki; kolczyki do nosów, odświętne szaty i płaszcze; okrycia i torebki; lusterka i hałeczki; turbany i szaliczki.

Te dodatki same w sobie nie są złe, ale mogą nabrać zbyt dużego znaczenia w życiu człowieka. Chodzi o to, że w tym dniu kobiety te - będąc w takim nieszczęściu, gdy Babilon w końcu przyjdzie - nie będą dbały o to, jak wyglądają. Jahwe sprawi, że żołnierze skonfiskują te akcesoria, piękną biżuterię i garderobę.

Werset 24-26

Jerozolima będzie zhańbiona. Tych pięć zamian zaczynających się od słowa *zamiast*, nastąpi, kiedy Bóg upokorzy Judę na wygnaniu.

Zamiast zapachu będzie smród, a zamiast pasa – sznur; zamiast starannych splotów – łysina, zamiast bogatej sukni – wór, zamiast piękna – piętno. (24)

Wszystko to pokazuje rezultaty Boskiego osądu nad wywyższaniem się. Kobiety wzięte do niewoli przez Babilon, ciągnęły za sobą sznury, a wór zastąpił ich kuszącą bieliznę. Ich zdobywcy, szargając ich dawne piękno, naznaczą je jako swoje własne. Będą więc ubrane, ale w upokorzeniu. Izajasz mówi na przykładzie tego co zrobili Asyryjczycy Królestwu północy - to co się stanie w Judzie za sprawą Babilończyków. Oba Królestwa czekał ten sam los. Izajasz ilustruje to przez los tych kobiet.

UWAGA.

Nie było nic, co przerażało starożytne narody bardziej niż okrążenie i oblężenie przez starożytnego wroga, który następnie przenosi cię na wygnanie i rujnuje twoje życie w bardzo krótkim czasie. Takie odwrócenie losu. Wygnanie było jednym z najbardziej bolesnych i przerażających doświadczeń.

Kobieta widziana w Jerozolimie jest przedstawiona jako płacząca nad swoją stratą. Jest postrzegana jako osoba, która straciła swoich mocodawców, obrońców i wszystkich, od których była zależna.

Twoi mężczyźni padną od miecza, a twoi mocarze – w walce. Bramy napełni gorzki płacz, a ty ogołociona usiądziesz na ziemi. (25-26)

Jest sama i całkowicie pozbawiona radości. Miasto będzie pozbawione zarówno mężczyzn jak i kobiet, mając beznadziejną przyszłość, bez żadnych mieszkańców i zadowolenia z wielkiej liczby ludności. Każda warstwa społeczna zostanie dotknięta przez tę masakrę: *a ty ogołociona usiądziesz na ziemi.*

LEKCJE

1. Jeżeli nie powstrzymamy naszego grzechu, będzie on przenikał i wdierał się w życie innych wokół nas. Nie grzeszymy w izolacji. Każdy grzech jest przyczółkiem dla dalszych grzechów. Jego wpływ tylko się pogłębia, utwardza się i robi postępy w naszym świecie i w naszych kręgach. Niektórzy nadal wybierają, aby być sprawiedliwymi, ale będą potrzebowali czujności.
2. Bóg nie chce i nie może pozwolić, aby grzech pozostał bez sprzeciwu/osądu. Paweł pisze, że tracimy nagrodę, a w Liście do Hebrajczyków znajduje się informacja, że nadejdzie dzień, w którym będziemy musieli się z tym zmierzyć. Jeżeli jednak odmówimy zrobienia czegokolwiek, czeka nas sąd i będziemy musieli się z tego rozliczyć.
3. Duma, własna wola i niezależny duch zawsze będą próbowały zachęcić nas do robienia tego, co

chcemy. W tym miejscu toczy się u nas walka - kto wie lepiej, co jest w naszym najlepszym interesie - ta sama walka, co w ogrodzie Eden. Nie zakrywaj swojego grzechu, bo spowoduje on zepsucie. Kiedy nieustannie zakrywasz swój grzech, zniszczysz sam siebie.

ROZDZIAŁY 4-5

BIADA WAM, JEŚLI ZAPOMNIECIE O JAHWE I JEGO CZYNACH

BÓG OBRONI IZRAELA – ALE W DALEKIEJ PRZYSZŁOŚCI (4,1-16)

Werset 1

I uchwyci się siedem kobiet jednego mężczyzny w tym dniu.

Jest to punkt kulminacyjny potworności, które mają nadejść. Wskazuje, że wojna spowodowała śmierć tak wielu mężczyzn w Izraelu, że kobiety będą rozpaczliwie potrzebowały męskiego towarzystwa i wsparcia.

Będziemy jadły swój chleb – powiedzą – i odziewały się we własne suknie, bylebyśmy tylko należały do ciebie – zdejmij z nas naszą hańbę!

Będą gotowe upokorzyć się, aby uniknąć hańby z powodu tego, że są niezamężne i bezdzietne. Dawno minęły nadzieje na zdobycie mężczyzny przez uwodzicielskie spojrzenia. Wszystko to stanie się w tym dniu, a konkretnie, kiedy Bóg osądzi swój lud za zaufanie do innych ludzi, do siebie, a nie do Niego.

Werset 2

W tym dniu Latorośl JAHWE stanie się ozdobą i chwałą

wyrażenie w tym dniu oznacza czas w przyszłości, kiedy Jahwe przyjdzie (błogosławić albo sądzić) do swoich ludzi. Latorośl to imię Chrystusa używane na cztery sposoby:

- (1) *latorośl Jahwe* (w. 2); należący do Jahwe;
- (2) *latorośl Dawida* w królewskim domu;
- (3) *sługa Jahwe*, *latorośl* we wcieleniu; i
- (4) *człowiek, który ma na imię Latorośl* co oznacza Jego charakter jako Syna Człowieczego.

Latorośl ta będzie podziwiana i czczona za plony osiągnięte w tej ziemi.

a owoc ziemi – chlubą i koroną ocalonych Izraela

owoc ziemi prawdopodobnie oznacza płodność ziemi, jaką Bóg zapewni, konkretnie Mesjaszowi w Erze Królestwa. Ocaleni z Izraela, którzy przeżyją sądy wspomniane wcześniej, a także końcowy sąd, kiedy Latorośl przyniesie obfitość tej ziemi w czasie swojego panowania. Przed uratowaniem będzie zniszczenie.

Werset 3

Ocalony na Syjonie i oszczędzony w Jerozolimie nazwany będzie świętym – każdy wpisany, by mieć udział w życiu w Jerozolimie.

pokazuje, że po Bożym sądzie – najprawdopodobniej Ucisku – ostanie się resztki tych, którzy ocaleli.

Nazwany będzie świętym - każdy, kto jest zapisany w życie w Jerozolimie

Będzie to miało oczyszczający wpływ na wielu z nich, będą oddzieleni, specjalnie, odrębnie dla tego typu wydarzenia. Przewiduje się stworzenie rejestru miejskiego, w którym każdy, kogo nazwisko widnieje na liście, zostanie oszczędzony. Grupa ta składa się z resztki tego miasta, o której była mowa wcześniej w tym wersecie. Ci, którzy pozostaną przy życiu do końca, będą święci w postępowaniu, a także zostaną wyróżnieni przez Boga dla Jego celów.

Werset 4

*Gdy Jahwe zmyje brud córek Syjonu i splucze plamy krwi z wnętrza Jerozolimy,
duchem sądu i duchem oczyszczenia.*

znajdują się tu dwie metafory opisujące duchowe oczyszczenie – *zmyje* i *splucze*. Jak na ironię, w oczach Boga, opisana wcześniej piękna biżuteria kobiet jest niczym innym jak wymiocinami i odchodami, gdyż symbolizuje moralny upadek i brud mieszkańców miasta.

Duchem sądu i duchem oczyszczenia - to będzie wynik sądu i spalenia. Bóg weźmie na cel brud, czyli uwodzicielską niemoralność i bałwochwalstwo, jak również rozlew krwi, czyli wykorzystywanie innych, a także morderstwa dokonywane z premedytacją w Jerozolimie. Taki jest sens tego sądu.

Werset 5

*Wówczas nad całym obszarem góry Syjon i nad miejscami jej zgromadzeń JAHWE
utworzy obłok za dnia, niczym dym, i blask płomienia ognia w nocy,*

Jest to historyczna aluzja do osobistej obecności i opieki Jahwe podczas wyjścia i okresu wędrówki przez pustynię.

ponieważ chwała będzie osłoną nad wszystkim,

Jest to „szekina” - obłok chwały (ochronne okrycie nad całym ludem, jak w Wyjściu i wędrówce przez pustynię). Znowu osobiście Bóg poprowadzi swoich ludzi i zaspokoi wszystkie ich potrzeby. W przyszłej epoce ochronna obecność Jahwe będzie rzeczywista.

Werset 6

*namiotem zapewniającym cię w upalne dni i skuteczne schronienie nawet w czasie
ulewnych deszczów.*

Ochronę Jahwe opisuje szereg metafor. Będzie miał władzę nad siłami przyrody – poganie wierzyli, że to ich bożki kontrolują przyrodę. Izraelici widzieli na pustyni dosłownie słup obłoku i może ten w przyszłości też będzie realny – symbolizując Jego obecność. Ludzie wierzący mogą mieć zaufanie do tej ochrony i czułej opieki ich Boga przymierza!

UWAGA.

Historia pokazała, że niektóre z zapowiedzi sądu znalazły częściowe wypełnienie u wygnańców Izraela, którzy poprzedzili pojawienie się Mesjasza. Jednak - z naszej perspektywy - większość sądu i całe błogosławieństwo związane z Mesjaszem leży w odległej przyszłości. Chodzi tu głównie o ucisk i błogosławieństwo Izraela przez Mesjasza w nadchodzącym Tysiącleciu. Będzie to tylko dla pokutujących. Oczyszczeni (ci usunięci z powodu swego grzechu) nie będą mieli udziału w tej przyszłej chwale.

JEDNAK PO OGŁOSZENIU PRZEZ BOGA GROŻNEGO WYROKU MOŻE SIĘ WYDAWAĆ, ŻE WSZYSTKO STRACONE (5, 1-30)

Werset 1-2

Zaśpiewam mojemu przyjacielowi Jego miłosną pieśń o Jego winnicy. (1a)

Mamy tutaj coś, co zostało nazwane „Pieśnią o winnicy”. Została użyta w celu przyciągnięcia uwagi przechodniów – tak, by zatrzymali się i posłuchali. *Ukochany* wymieniony jest trzy razy i oznacza drogię przyjaciela, co do którego właściciel ma szczególne oczekiwania.

Miał mój przyjaciel winnicę na urodzajnym pagórku. Ogrodził ją, oczyścił z kamieni i zasadził szlachetne szczepy. Wybudował w niej potem wieżę, wykuł w kamieniu tłocznię (1b-2a)

Mamy tu wszystkie przygotowania winiarza w celu zapewnienia owoców z Jego winnicy. Ogrodził ją podwójnym płotem, wybudował wieżę i tłocznię, co wskazywało na to, że będzie z tego zadowolony przez długi czas.

- oczekiwał dorodnych winogron, a wydała nic niewarte owoce (2b)

Jednak cała jego praca poszła na marne. Najlepsze winne krzewy rozczarowały Go. Izajasz opisuje w ten sposób pełne troski przygotowanie Judy przez Boga do przyniesienia duchowego owocu. Bóg poczynił spore inwestycje w Izraelu przez kilkaset lat i to się niestety nie opłaciło.

Werset 3-4

Teraz więc, mieszkańcy Jerozolimy i wy, zamieszkali w Judzie, rozsądźcie pomiędzy Mną a moją winnicą! (3)

Teraz Izajasz apeluje do swoich słuchaczy, ludzi z Jerozolimy i z Judy, mówiąc w imieniu swojego ukochanego (Boga). Pyta ich o zdanie.

Co jeszcze należało w niej zrobić, a czego w niej nie zrobiłem? (4a)

Co jeszcze mogłem zrobić, by zapewnić dobre zbiory? Dlaczego Jego krzewy wydały bezwartościowe (kwaśne) winogrona? W świetle tego, co właściciel zrobił (w. 1-2), odpowiedź powinna brzmieć: „Nie mogłeś zrobić nic więcej ponad to, co zrobiłeś”.

Dlaczego oczekiwałem gron dorodnych, a wydała nic niewarte owoce? (4b)

Powodem rozczarowania były winogrona. Z pewnością Bóg się do tego nie przyczynił. Zrobił wszystko dla swoich ludzi, aby zapewnić obfite plony, ale oni Go odrzucili.

Werset 5-6

Otóż teraz chcę wam ogłosić, co mam zamiar uczynić mej winnicy: (5a)

Bóg wyjaśnia, co zrobi z winnicą, która Go zawiodła.

Rozbiorę jej płot – i niech ją ogołocą! Rozwalę jej mur – i niech ją podepczą! Wystawię ją na zniszczenie: nie będzie przycinana i nie będzie pielona. Niech porasta cierniem i ostem! A obłokom rozkażę, aby na nią nie spuściły ani kropli deszczu. (5b-6)

Przestanie ją ochraniać i zostawi ją na żywioł, i dla jej wrogów. Nie zainwestuje w nią już żadnej pracy, a nawet wstrzyma dostarczanie jej substancji odżywczych. Więcej, będzie obecny przy jej niszczeniu. Bóg kieruje siłami przyrody. Cały obraz pokazuje zaniedbanie, a następnie dewastację.

Werset 7

Tak, winnicą JAHWE Zastępów jest dom izraelski, Judejczycy są Jego ulubioną sadzonką.

Izajasz nazwał bohaterów swojej przypowieści po imieniu. Jego ukochany oraz właściciel winnicy to *Jahwe Zastępów*, nie jakiś bezimienny przyjaciel. Winnicą jest *dom Izraela*, nie żona przyjaciela, a *Judejczycy* to jego pojedyncze rośliny z tej winnicy, którzy nie reagują. Izajasz zwraca się do całego narodu, a potem zawężył swoją wizję do uprzywilejowanych z Judy, wśród których jest prorokiem.

Oczekiwał prawa, a oto rozlew krwi; sprawiedliwości, a oto krzyk.

Dobry owoc, którego Bóg szukał, to sprawiedliwość (naprawianie krzywd) i prawość (właściwe relacje), a zły owoc, jaki ta winorośl przyniosła, to ucisk (wyrządzanie krzywdy) i przemoc (niewłaściwe relacje). Ludzie ci nie spełnili oczekiwań Jahwe. Bóg pozwoli im więc na samozniszczenie.

Werset 8-10

Boże zbiory nie miały wartości, ponieważ były to dzikie winogrona. Ujawniło to sześć skaz związanych z bardzo złymi plonami: Oto kolejne „biada”

Biada tym, którzy przyłączają dom do domu i pole dodają do pola, tak że nie ma wolnego miejsca – tylko wy rozsiedliście się w tej ziemi! (8)

Izraelici - kiedy tylko mieli okazję albo kiedy stwarzali ją - kupowali posiadłości swoich sąsiadów, aby powiększyć swój ziemski majątek. Bogatsi i sprytniejsi członkowie społeczności wykorzystywali swoich mniej zamożnych braci i w ten sposób pozbawiali ich możliwości życia na ziemi, którą dał im Bóg. Bogaci urzędnicy Judy gromadzili majątek, wyzyskując biednych, co stanowiło pogwałcenie zasady przymierza, zgodnie z którą ziemia należała do Boga i każda rodzina miała mieć swoją część.

Usłyszałem głos JAHWE Zastępów: Wiele domów ulegnie spustoszeniu! W tych wielkich i tych pięknych zabraknie mieszkańca! Obszar dziesięciu zaprzęgów winnicy wyda jeden bat wina, a z chomera wysianego ziarna zbiorą tylko efe. (9-10)

Oczekiwania chciwych, bogatych i wyzyskiwaczy nie spełnią się. Nie będą się cieszyć swoimi bezprawnymi zyskami! Bóg osądzi rolników przez zmniejszenie produktywności ich upraw. Głodni w tej ziemi sami się zagłodzą. Bez względu na to, ile hektarów może ktoś posiadać, Bóg wciąż ma władzę nad pogodą. Ludzie za czasów Izajasza byli bardzo skąpi, nie troszczyli się w ogóle o innych. Byli skupieni na bogaceniu się, nawet kosztem innych.

Werset 11-12

Biada tym, którzy już od rana uganiają się za trunkiem, a wino rozpala ich po sam świt! Na ich ucztach nie brak cytry i lutni, tamburynu, fletu – i wina. (11-12a)

Ludzie ci byli miłośnikami przyjemności, którzy nie zwracali uwagi na Jahwe i Jego dzieła. Juda, podczas większości proroczej postugi Izajasza, był niezwykle zamożnym i dobrze prosperującym narodem.

lecz o dzieło JAHWE nie dbają, nie dostrzegają czynów Jego rąk! (12b)

Dobrobyt przyniósł duchową słabość i zależność od zasobów ludzkich, co naturalnie prowadziło do zapomnienia o wdzięczności, nieprzyznania Bogu żadnej zasługi.

Werset 13-17

Wersety te wyjaśniają, jaki dalszy sąd ma nastąpić z powodu ich chciwości i poszukiwania przyjemności.

Dlatego pójdzie w niewolę mój lud – bo zabrakło mu poznania. Jego możnych pościna głód, a pospólstwo uschnie z pragnienia. (13)

Wygnanie usunie ludzi z ziemi, , której tak bardzo pragnęli, aby dłużej nie mogli być chciwi i pobłażać sobie, gdy będą mieszkać w obcym kraju.

Stąd świat zmarłych rozwarł już swą gardziel, już rozdziawił szeroko swą paszczę; pochłonie śmietankę miejską i pospólstwo, zgiełk miasta i radosne wrzaski. (14)

W miejsce tego, jak poszukiwacze przyjemności otwierali gardło, aby napić się wina, Szeol (miejsce umarłych) otworzy swoje gardło, aby wchłonąć poszukiwaczy przyjemności.

Tak śmiertelnik będzie poniżony, ludzi spotka upokorzenie – wyniosli pospuszczają swe oczy. (15)

Postępowanie tych winowajców pokazało, że naprawdę nie znali Jahwe tak, by to zmieniło ich życie. Znajomość Boga praktycznie nie miała żadnego wpływu na styl ich życia.

Tylko JAHWE Zastępów wywyższy się przez sąd, Święty Bóg uświęci się przez sprawiedliwość. (16)

W przeciwieństwie do poniżenia dumnego, Jahwe będzie się cieszył wywyższeniem, ponieważ Jego cechy to przeciwieństwo cech Jego ludu - a mianowicie sprawiedliwość i prawość. Ta różnica pomiędzy Bogiem a Jego ludem jest istotą Jego świętości.

Wtedy jagnięta paść się będą jak na własnym wygonie, cudzoziemcy będą wypasać na pustkowiach bogaczy. (17)

Niewinne jagnięta i nieznani obcy będą się cieszyć własnością, którą starali się zdobyć dumni z Judy. Zrujnowanie ich nielegalnie zdobytej ziemi spowodowało, że stała się ona teraz ziemią niczyją/publiczną - nikt nie będzie miał tego w posiadaniu. Sąd bowiem dotyczy nie tylko narodu ale też jego ziemi.

Werset 18-19

Biada ściągającym winę sznurami marności, a grzech – niczym powrozami wozów! (18)

Grzesznicy są tak przywiązani do swoich grzesznych dróg (porównani tu do ciężkiego ładunku), że usiłują ciągnąć je za sobą. Nie popadli w grzech przez przypadek, lecz świadomie do niego dążyli. Podkreśla to głupotę Judy, który trzyma się swojego grzechu (i jego kary), nawet gdy ma perspektywę boskiej interwencji.

Biada powtarzającym: Niech czym prędzej ukaże nam swoje dzieło! Chcemy je wreszcie zobaczyć! Niechże już się spełni ten plan Świętego Izraela – niech go wreszcie poznamy! (19)

Co gorsza, robili to w celu nakłonienia Boga do odpowiedzi. Wierzyli, że On ich nie ukarze. Tymi słowami ludzie zakwestionowali ostrzeżenie proroka o zbliżającym się sądzie. W istocie mówili, że nie widzą żadnych dowodów na to, że Bóg miał zamiar działać w taki sposób.

Werset 20

Biada nazywającym zło dobrem, a dobro – złem; zamieniającym ciemność w światło, a światło – w ciemność, zamieniającym gorycz w słodycz, a słodycz – w gorycz!

Ludzie nazywający dobrem to, co Bóg nazwał złem i odwrotnie, wyśmiewali się z Bożych dróg jawnie i nieoficjalnie. Odmówili przyjęcia wymagań Bożego objawienia. Prorok potępił wypaczenie norm moralnych. Ciemność i gorycz są metaforą zła. Światło i słodycz symbolizują prawość.

Werset 21

Biada mądrym we własnych oczach i we własnym mniemaniu rozumnym!

Byli aroganccy i myśleli, że są mądrzejsi i sprytniejsi od Jahwe. Można być w miarę pewnym, że sąd nadejdzie, a wtedy będzie niszczący. Nadchodzące spustoszenie opisane jest w przerażających szczegółach po szóstym i ostatnim „biada” w wersecie 22.

Werset 22-23

Biada bohaterom w picciu wina i mistrzom w mieszaniu trunku, (22)

Narodem kierowały zgubne wartości. Im więcej człowiek mógł wypić, tym bardziej ludzie go szanowali. Bogaci przywódcy Judy byli niczym więcej niż „rozrywkowe zwierzęta” - całkowicie niezdolne do stawienia czoła prawdziwym wojownikom.

tym, którzy usprawiedliwiają bezbożnego za łapówkę, a sprawiedliwym odmawiają słuszności! (23)

Uważali, że „mądrze” jest korzystać z nieszczęścia innych, nawet jeśli było to sprzeczne z wolą Boga.

Werset 24

Dlatego jak ogień pożera słomę i plewa znika w płomieniu, tak ich korzeń strawi zgnilizna, a ich kwiat uleci jak pył – ponieważ odrzucili Prawo JAHWE Zastępów i odtręcili postanowienie Świętego Izraela.

Mamy tu omówienie dalszego sądu nad tymi grzechami. Ogień jest metaforą sądu i oczyszczenia. Będzie on również naturalną chorobą, która wyniszcza całą roślinę, od korzeni do pędów. Powodem wyroku jest odrzucenie przez ludzi objawionej woli Jahwe. To było dobrowolne, celowe odrzucenie Boga przymierza przez ten naród.

Werset 25

Dlatego zapłonął gniew JAHWE na lud, podniósł swą rękę i uderzył weń.

Jahwe w furii gniewu zwraca się przeciwko swojemu ludowi. Wiele kar spadło już na Judeę w jej historii. Jednakże naród nie pokutował, więc zapadną jeszcze następne wyroki.

Wtedy zadrżały góry, a zwłoki walały się w pyłe ulic jak gnój. Mimo to nie ustał Jego gniew, a Jego ręka pozostaje wyciągnięta!

Leżące zwłoki, trzęsienia ziemi będą na porządku dziennym. Wszystkie ich priorytety były błędne, tolerowali grzech, tłumiąc dobroć i łagodność. Wszystko to jest owocem bałwochwalstwa. Jego skutkiem jest zepsucie, niesprawiedliwe czyny i uciskanie ludzi.

Werset 26

Da On sygnał narodowi z daleka. Gwizdem zwabi go z krańców ziemi, a ten ściągnie niezwłocznie i szybko.

Jahwe jako suweren, nie tylko nad tym ludem, ale także nad wszystkimi narodami, przygotowuje się do wezwania obcej władzy, aby ukarać Judę. Wszystko, co musiał zrobić, to podnieść flagę, jak w

bitwie, aby wezwać wojska, lub zagwizdać - ci odpowiedzą szybko, nawet jeśli mieszkają w odległej części świata. Jest to aluzja dla Asyrii.

Werset 27-29

Nikt w nim nie jest zmęczony i nikt się nie potyka, nikt w nim nie jest znużony i nikt nie zaspany. Nikomu na biodrach pas się nie rozluźnia ani nie pęka rzemyk u obuwia!

Wróg Judy był aktywny, w pełni przygotowany i wyposażony, aby wykonać polecenie Jahwe. Nadciągająca armia była niepokonana.

Jego strzały są ostre, wszystkie łuki napięte, kopyta koni uchodzą za krzemień, koła wozów mkną niczym huragan.

Sąd spadnie jak niszczycielska burza, w towarzystwie grozy, przerażenia, zniszczenia i utraty życia na wygnaniu.

Jego ryk – jak u lwa! Ryczy niczym lwięta! Warknął! I porwał łup! I uniół – nie było ratującego!

Będą pożerać Judę tak, jak głodne lwy pochtaniają swoją ofiarę.

Werset 30

Zahuczy on nad nim w tym dniu tak, jak huczy morze! Gdziekolwiek spojrzeć, ziemię spowija budząca grozę ciemność, światło kryje się za jej chmurami.

Atak wroga będzie nie do odparcia, jak uderzenia fal o brzeg. Juda nie znajdzie nigdzie pomocy ani ze strony morza, ani od lądu. Wyrok będzie szybki i Bóg zagwizdże, by zdobyto na nich łupy. Przybywając w pełnym szyku bojowym, armia najeźdźców będzie z rykiem przemierzać ziemię i pożerać ją. Lud Boży zostanie po prostu zniszczony, nie będzie w stanie stawić czoła takiej inwazji.

LEKCJE

1. Nikt nie może oczekiwać, że jego grzech ujdzie mu na sucho. Nigdy nie będziemy na tyle nowatorscy, by skłonić Boga do spojrzenia na to inaczej.

Kto bowiem popełnia bezprawie, poniesie skutki popełnionego bezprawia; a [u Niego] nie ma względu na osoby. (Kol 3,25)

2. Sąd Boży nad moim grzechem będzie nieubłagany. Bóg nie cofnie się przed tym, abym musiał żyć z konsekwencjami grzechu albo zając się moim grzechem.
3. Jeżeli wybierasz życie w grzechu, nieuchronnie opuszczasz Boga, zapominasz o Nim, ignorujesz, marginalizujesz Go, rzucasz Mu wyzwanie i jesteś niewdzięczny. Zamiast tego przeznacz czas na chwalenie Boga, dziękowanie Mu. Zawsze znajdź czas na chwalenie Boga, na dziękowanie Mu, kiedy się modlisz. Rozpocznij swoją modlitwę od zwrócenia uwagi na Jego czyny w historii, w Biblii i w twoim własnym życiu.

ROZDZIAŁ 6

SŁUDZY BOŻY, UŚWIĘCENI I PRZEKONANI, SĄ INSPIROWANI DO SŁUŻBY

W KONFRONTACJI Z OBECNOŚCIĄ JAHWE UJAWNIA SIĘ LUDZKA GRZESZNOŚĆ (1-5)

Werset 1

W roku śmierci króla Uzjasza zobaczyłem Pana. Siedział On na tronie wysokim i podniesionym, a brzeg Jego szaty wypełniał świątynię

mamy tu wizję nieba w roku, kiedy umarł król Uzjasz. Sugeruje to, że Izajasz jest bardzo przytomny i własnymi oczami ogląda ten widok.

Przedmiotem tego widzenia jest „Pan” [hbr. Adonai – przyp. tłum.]. Termin tam użyty oznacza pana albo mistrza, suwerennego. Słowo „siedział” w odniesieniu do Boga jest antropomorfizmem, który znaczy „rządzić” – być na tronie, być „ponad”.

Charakter Boga wywyższonego jest przedstawiony za pomocą słów „wysoki” i „podniesiony.” Fizyczny opis Jego położenia jako część antropomorficznej wizji, jest również symboliczny dla Jego charakteru jako „Najwyższego” - wyrażenia często używanego w Biblii w odniesieniu do absolutnej suwerenności. Symbol suwerenności – „brzeg Jego szaty” – całkowicie wypełniał świątynię. *Taka jest dominacja Pana Chwały.*

Werset 2

Wokół Niego stały serafy. Każdy z nich miał sześć skrzydeł: dwoma zakrywał swoją twarz, dwoma okrywał nogi, a na dwóch latał

przedstawieni są aniołowie. Termin określający aniołów w tym porządku to *serafim* - „palić.” Są to osoby uczestniczące, dosłownie „stojące wokół/nad” Panem jako słudzy. Opis skupia się na ich skrzydłach. Każdy anioł miał ich sześć. Dwa zakrywały twarz – charakter Boga jest taki, że nawet aniołowie się rumieniają, gdy na Niego patrzą – dwa ich nogi, a na pozostałych dwóch latał.

Werset 3

I wołali do siebie nawzajem: „Święty, Święty, Święty jest JAHWE Zastępów! Cała ziemia jest pełna Jego chwały” – ciągle wołali do siebie.

„Święty” znaczy „odrębny, wyjątkowy lub wyróżniający się.” Nie ma we wszechświecie kogoś takiego, jak Jahwe. Jest JAHWE Zastępów - Panem armii anielskich, które są na Jego rozkaz. W hebrajskim trzykrotne powtórzenie jakiegoś określenia to sposób wyrażenia nieporównywalnej świętości. Wszystkie zastępy, armie należą do Niego – czy to ziemskie, czy niebiańskie. Wszystkie są do Jego dyspozycji. Użycie słowa „chwała” ma do czynienia z „ciężarem, byciem ciężkim;” co metaforycznie znaczy „być ważnym.”

Opisywanie Boga jako pełnego chwały oznacza w zasadzie to, że jest On najważniejszą osobą we wszechświecie. Słowa aniołów zapewniają, że cała ziemia jest wypełniona dowodami, iż Pan jest suwerennym Bogiem wszechświata.

Werset 4

Na ten potężny głos zatrzęsy się progi w posadach, a przybytek napełnił się dymem

Wizja Izajasza kończy się wzmianką o skutkach Obecności - miejsce zatrzęsało się i wypełniło dymem. Obraz ten jest zaczerpnięty z góry Synaj i ze Świątyni.

Werset 5

Powiedziałem: Biada mi! Zginąłem! Bo jestem człowiekiem nieczystych warg i mieszkam pośród ludu nieczystych warg, a moje oczy widziały Króla, Jahwe Zastępów.

„Biada mi” to zawodzenie jak przy lamencie. Wyrażenie to mówi o płaczu z rozpacz, że wszystko jest stracone, że smutek ogarnie wszystko, nie ma nic, co można zrobić. Izajasz zwraca uwagę na własną grzeszność. Jest to krzyk w trudnej sytuacji. Kluczowe słowo to „nieczysty,” co oznacza poza granicami, nie do przyjęcia w obecności Boga ze względu na fizyczną, ziemską naturę i zanieczyszczenia, grzech. Izajasz uświadamia sobie to od razu. Skupia się na ustach/wargach swoich, jak i ludu, pośród którego mieszka, które - chociaż to, o czym mówi, jest może dobre, czyste i normalne - jednak nie jest tak święte, jak mowa aniołów. Izajasz i naród nie nadają się do wejścia w obecność Pana - ich mowa zdradza większe problemy. Nasza konfrontacja ze świętością Boga odkrywa wszystkie nasze grzechy i powinna skłaniać do przyznania się do tych grzechów i ich wyznania. Jeżeli zgadzamy się z Bogiem w ocenie naszych grzechów nie buntujemy się wobec niego i możemy się od nich odwrócić.

UWAGA.

O czym będziemy rozmawiać w obecności Pana. Jak zmienią się nasze rozmowy? Biblia ma wiele do powiedzenia na temat mowy, że jest ona oknem serca. Ludzie często porównują się z innymi i wychodzi z tego, że wyglądają dobrze. Normą jednak jest chwała Pana. Jak mierzysz siebie i jak wygląda w porównaniu z Jego świętością i chwałą? U Izajasza ujawniło to tylko jego grzeszność. Podobnie jak on, biadałbym: „Jestem zepsuty”.

UZNAJĄC NASZĄ GRZESZNOŚĆ, OTRZYMUJEMY PRZEBACZENIE, KTÓRE POZWALA NAM SŁUŻYĆ (6-9)

Werset 6

Wtedy przyleciał do mnie jeden z serafów. W ręku trzymał rozżarzony węgielek, który szczypcami wziął z ołtarza

jest to akt symboliczny. Wskazuje, że grzech został usunięty. Jest to scena w niebie, gdzie jest niebiański odpowiednik węgla. Za pomocą węgla spalano ofiary składane za grzech. Chodzi o to, że prorok został oczyszczony przez bezpośrednią boską interwencję. Nikt nie potrafi oczyścić się na tyle dobrze, by pasowało to do obecności Pana. Zrobić to musi tylko On Sam i dokładnie to stało się w Chrystusie. Akcent położony jest na usta, ponieważ one reprezentują grzeszność proroka. Prorok został oczyszczony. Ludzie jednak muszą usłyszeć słowo, wyznać grzech i zostać czystymi. Izajasz może teraz pozostać w obecności Boga.

Werset 7

Dotknął nim moich ust i powiedział: Oto dotknęło to twoich warg. Usunięta jest twoja wina. Twój grzech został zakryty

„nieprawość” dotyczy wszystkich trzech kategorii – grzech, wina i kara za grzech. Słowo krytyczne tutaj to „odkupiony” które znaczy, że grzechy zostały usunięte (odkupienie) i danej osobie przebaczone (ekspiacja). Grzechy nie są już przykryte, ale człowiek jest z nich uwolniony. Chodzi o to, że grzechy Izajasza zostały przebaczone i Bóg ich nigdy nie wspomni. Izajasz uznał grzeszność swoich ust, nie buntował się przeciw Bogu, dlatego został oczyszczony.

Werset 8

*Wówczas usłyszałem głos Pana. Pytał: Kogo poślę? Kto nam pójdzie? Odpowiedziałem:
Oto jestem, poślij mnie*

oto deklaracja proroka w odpowiedzi na Słowo Boga. Od kiedy posiada się przebaczenie i żyje blisko Boga, można usłyszeć Jego głos przez Jego Słowo. Aby tak się stało, trzeba być w kontakcie z Bogiem. Wezwanie to wyraża Boskie uwierzytelnienie i uzdolnienie do misji, zwykle towarzyszy mu Boska Obecność.

Jeśli Pan nie posyła, nie można iść z autorytetem. Odpowiedź Izajasza „*oto jestem, poślij mnie,*” to śmiała, przełomowa odpowiedź – „Popatrz – ja!”

Potem czasownik został powtórzony: *poślij mnie*. Nie jest to „Ja pójdę” ale „*poślij mnie,*” w trybie rozkazującym, to prośba o boski autorytet, który towarzyszy misji. Należy zauważyć, że zdarzyło się to po przebaczeniu, po którym mógł przebywać w obecności Boga. Teraz może robić to, co robił Bóg.

Werset 9

*I powiedział:
Idź i mów do tego ludu:
Słuchajcie uważnie, lecz nie rozumiejcie, i patrzcie uważnie, lecz nie poznawajcie!*

Izajasz miał służyć wśród niewiernych, ale skutkiem jego głoszenia będzie to, że ludzie nie będą pokutować, wręcz przeciwnie ich serca były jeszcze bardziej zatwardzone, uszy głuche a oczy zaciemnione. To bardzo częsty efekt mowy ludzi Bożych. Ale my powinniśmy uczyć ludzi bez względu na to czy tego słuchają, czy odrzucają tę Bożą wieść. Nawet jeżeli dalej żyją w buncie przeciw Bogu.

NASZE SŁUŻENIE BOGU DOKONUJE SIĘ PRZEZ WIERNE GŁOSZENIE JEGO SŁOWA (10-13)

Wiadomość w kilku ostatnich wersetach mówi o sądzie. Bóg ostrzega grzeszników przed osądzeniem. Robi to po to, żeby się nawrócili i należeli do „resztki.” Pokolenie to trwało w grzechu tak długo, że Bóg zamierzał je ukarać. Zacznie to czynić przez zatwardzenie ich serc na słuchanie Słowa Pańskiego, tak jak zrobił to z faraonem.

Werset 10

*Znieczul serce tego ludu, przytęp mu słuch, odbierz mu wzrok, by nie widział oczami i nie
słyszał uszami, i nie zrozumiał sercem, nie zawrócił i nie ozdrowiał*

wynikiem nauczania Izajasza nie będzie nawrócenie ludzi – przeciwnie, zatwardzą swoje serca. Jeżeli ludzie znajdują się pod wpływem Pisma i ciągle odrzucają jego przesłanie, to - według Pawła - Bóg ich porzuca. Istnieje punkt odrzucenia przez sąd. Nie wiemy, kiedy on nastąpi, więc nie możemy nie mówić. Ciągłe uczymy, napominamy i ogłaszamy. W przypadku Izajasza, zostało mu to powiedziane. I wtedy właściwe głoszenie Słowa Bożego jeszcze bardziej ich zatwardziło. Widzimy to nawet dzisiaj, kiedy Słowo obraża nawet tych, którzy wydają się „religijni”.

Werset 11

Gdy zapytałem: Do kiedy, Panie? – On odpowiedział: Dopóki nie opustoszeją miasta pozbawione mieszkańców i domy pozbawione ludzi – dopóki kraj nie stanie się pustkowiec

Izajasz nie jest z tego powodu szczęśliwy. Milsze jest przesłanie pozytywne. Nie ma jednak znaczenia, jeśli nie istnieje sposób wyegzekwowania go. W służbie zarówno proroków jak i Jezusa powtarza się ten sam refren: „Nawróć się albo giń.” Zaprzeczenie sądowi, odrzucenie przekonania, że śmierć Jezusa jest odkupieniem, zaczyna się od zaprzeczenia grzechowi i zła. Współczesne teologie nie potrafią wyjaśnić zła, a tym bardziej dać na nie rozwiązanie. Zaprzeczają więc temu, a także Biblii, która to twierdzi. Jak długo zatem mówimy prawdę? Aż osiągnie ona swój cel. W tym przypadku zniszczenie Izraela.

Werset 12

Jahwe usunie ludzi daleko, wielką pustką zionąc będzie z tej ziemi

Izajasz musiał to ogłaszać aż wszystkie miasta zostaną spustoszone i wykona się wyrok. Było to wezwanie do nawrócenia. Wiedział o tym Jonasz – że Pan jest miłosierny i łaskawy, podczas gdy on chciał ich zagłady. Kara za stawianie oporu, jaką Pan ustanowił w Przymierzu Mojżeszowym, zakończyła się klęską militarną i wygnaniem z Ziemi Obiecanej ([Kpł 26,25](#); [Pwt 28,21](#); [29,28](#)). Pan wziął pełną odpowiedzialność za ten wyrok, choć do jego wykonania użył innych narodów jako swoich narzędzi.

Werset 13

A choć zostałyby w niej jedna dziesiąta, to i ona znów ulegnie zniszczeniu – jak terebint lub dąb, z którego przy ścięciu zostaje tylko pień. Jego pień jest świętym nasieniem.

Jeszcze jest nadzieja. Dziesiąta część narodu przeżyje, ale nawet ta mniejszość zderzy się z wyrokiem. Koniec tego zdania odnosi się do *świętego nasienia*.

Nasienie to różni się (jest oddzielone) od reszty populacji. To tylko resztki. Izrael był drzewem, jednak z powodu braku owocu został wycięty (wygnanie). Został tylko pień – sprawiedliwi żyjący ludzie wierzący strzegący przymierza w tym okresie stanowili mniejszość w kraju. Izajasz rozwinie ten obraz dalej, pokazując, że z pnia wyrośnie mała gałązka, delikatny pęd, który stanie się wielkim królem i przywróci narodowi jego chwalebne dziedzictwo. W pozostałej części Księgi Izajasz odwołuje się cały czas do tego pnia.

LEKCJE

1. Nikt nie może ujrzeć Pana Boga w Jego chwale tak jak to widział Izajasz. W dzisiejszych czasach mamy jej wielokrotne objawienie w Piśmie. Powinniśmy więc rozmyślać nad Pismem, a wizja chwały Pana, zmartwychwstały Chrystus, przekona i zainspiruje nas przez swoje przykazania i swoje nauczanie.
2. Kiedy Słowo Pana przekonuje nas, musimy to wyznać, abyśmy mogli być otwarci na Jego wolę. Odpowiedzią na rozmyślanie o Chrystusie musi być uświęcenie. W przeciwnym razie zatwardzamy nasze serca. Podobnie więc do Izajasza jesteśmy stawiani w obecności Pana, rozprawiając się z naszym grzechem i przygotowując się do służby dla Niego.
3. Musimy chętnie iść tam, gdzie nas posyła i mówić to, czego On sobie życzy. To może być niepopularne. Nie takie, jakie byśmy chcieli powiedzieć. Mamy jednak ogłaszać Słowo Pana.

Nasze serca stają się zatwardziałe przez niewłaściwą reakcję na Jego Słowo – może to być obraza albo złość na nie. To czyni nas jeszcze bardziej zatwardziałymi i przeciwnymi Słowu. Jeżeli nie potrafisz pokonać strachu przed reakcją ludzi, nie możesz być głosicielem Słowa Bożego w dzisiejszych czasach. Izajasz jest wzmacniany, aby pozostał wierny.

ROZDZIAŁ 7

WIARA W EMMANUELA GWARANTUJE UDZIAŁ W CHWALEBNEJ PRZYSZŁOŚCI

WSTĘP

Oto przesłanie, które stawia wyzwanie naszej wierze.

Czy nasza wiara jest wystarczająco silna, by przeprowadzić nas przez kryzysy?

Czy jesteśmy w niej bezpieczni?

Jeśli nie, być może nie rozumiemy w pełni Słowa Pańskiego lub potwierdzającego znaku, który dał. Kolejność jest jasna: Bóg był w stanie zapobiec inwazji północnej koalicji, jeśli Achaz uwierzy, a Bóg był gotów dać znak, aby to zagwarantować. Ponieważ jednak Achaz nie uwierzył, Bóg ogłosił, że nastąpi chwalebna przyszłość dla rodziny Dawidowej, chociaż najbliższe pokolenie nie będzie miało w niej udziału, a obecna ziemia zostanie zniszczona przez Asyryjczyków i Egipcjan.

W rozdziale 7 zapowiedziany jest znak niezwykłych narodzin, ostatecznie narodzin z dziewicy, a ten, który się narodzi, będzie znany jako Immanuel, Bóg z nami. Znakiem było to, że rodzina Dawidowa będzie kontynuowana i będzie miała przyszłość, ale udział w niej wymagał wiary. Innymi słowy, narodziny będą dowodem obecności Boga wśród swojego ludu. W Księdze Izajasza 8 ten Król jest albo kamieniem potknięcia, albo fundamentem. Według Księgi Izajasza 9 jest On nazwany Cudownym Królem - Wspaniałym Doradcą, Potężnym Bogiem, Wiecznym Ojcem i Księciem Pokoju. Według Księgi Izajasza 11 jest On, delikatnie mówiąc, czymś więcej niż tylko śmiertelnym królem – jest nadprzyrodzony w każdym aspekcie.

BEZPIECZEŃSTWO JEST W BOGU, GDY STAJEMY W OBLICZU PRZERAŻAJĄCYCH OKOLICZNOŚCI (1-9)

Werset 1-2

Za panowania Achaza, syna Jotama, syna Uzjasza, króla judzkiego, wyruszył Resin, król Aramu, wraz z Pekachem, synem Remaliasza, królem Izraela, na wojnę przeciw Jerozolimie; nie mógł jej jednak zdobyć. Domowi Dawida doniesiono, że Aram sprzymierzył się z Efraimem. Na tę wieść zadrżał on sam oraz cały jego lud, jak drżą drzewa w lesie, gdy uderzy w nie wiatr.

Scenerią tego rozdziału była zbliżająca się inwazja około roku 734 przed Chrystusem, zaledwie kilka lat przed zniszczeniem północnego królestwa Izraela (722 przed Chrystusem). Zagrożenie wynikało z sojuszu zawartego między królem Damaszku (Resinem) a królem Izraela (Pekahem), przeciwko królowi Judy w Jerozolimie (Achazowi). Byłoby to tak, jakby współczesna Syria połączyła się z mieszkańcami Zachodniego Brzegu (który jest sercem Samarii/Izraela) przeciwko Jerozolimie - z tym wyjątkiem, że w tamtych czasach mieszkańcy Samarii/Izraela byli Izraelitami. Achaz, niewierny wnuk

Uzjasza, zasiadał na tronie w Jerozolimie. Gdy usłyszał o tej koalicji, która miała na celu zastąpienie go jakimś Tabalem, szukał wsparcia u Tiglat-Pilesera (Pul w przekazie historycznym) przeciwko nim. Księga Królewska faktycznie mówi, że Achaz był „synem” Pul, czyli politycznie zależnym ([2 Krl 16.7](#)). Sojusz i jego kosztowna danina były niemądre, ponieważ król asyryjski i tak miał zamiar zniszczyć północną koalicję. Izajasz przyszedł, aby ostrzec Achaza, że tylko Pan może zagwarantować bezpieczeństwo.

Werset 3

Wtedy Jahwe polecił Izajaszowi: Wyjdź Achazowi naprzeciw, ty i twój syn Szear-Jaszub. Spotkacie się przy końcu kanału Górnego Stawu, na trakcie wiodącym na Pole Pilśniarza.

Prorok został wezwany, by udać się na spotkanie z królem, gdy ten sprawdzał zapasy wody na czas oblężenia. Głównym punktem tutaj nie było po prostu spotkanie w celu przekazania królowi słowa od Boga, ale zaakcentowania sytuacji przez zabranie syna, Szear-Jaszuba. Szear-Jaszub oznacza „resztkę powróci”. Jest to imię obarczone dużym bagażem, który należy dostarczyć królowi, ponieważ potwierdza ono, że wojna była nieunikniona, zniszczenie nastąpi, ale **resztkę powróci**. Pytanie brzmiało: kto będzie częścią tej resztki?

Pismo Święte wskazuje, że podczas gdy obietnice przymierza są bezwarunkowe, to uczestniczenie w nich jest zależne od wiary i posłuszeństwa.

Werset 4

Powiedz mu tak: Uważaj, lecz bądź spokojny. Nie bój się. Niech twoje serce nie truchleje z powodu tych dwóch niedopałków dymiących głowni, bo tylko tak można określić gniew Resina z Aramem i gniew syna Remaliasza.

Słowo od Boga wskazywało, że nie było powodu, by obawiać się tych dwóch północnych królów. Były one tłącymi się niedopałkami dymiącego drewna bez żaru - wypalającymi się. Te dwa narody, które wystąpiły przeciwko Jerozolimie, są teraz tylko tłącymi się szczątkami.

Werset 5-6

Aram, Efraim i syn Remaliasza uknuli przeciwko tobie złowrogi plan. Uzgodnili: Wyruszymy na Judę, zastraszmy ją, podzielmy ją między siebie i ustanówmy w niej królem syna Tabala.

Problematyczny sojusz dążył do usunięcia króla w Jerozolimie i zastąpienia go marionetkowym królem, synem Tabala.

Werset 7-9

Dlatego tak mówi Pan Jahwe: To się nie stanie i tak nie będzie! Otóż stolicą Aramu jest Damaszek, a głową Damaszku Resin. Jeszcze sześćdziesiąt pięć lat, a Efraim, rozbity, przestanie być ludem. Stolicą zaś Efraima jest Samaria, a głową Samarii syn Remaliasza. (7-9a)

Nie miało dojść do tego najazdu. Słowo Pana mówiło, że w ciągu kilku lat całe północne terytorium (Efraim/Izrael) zostanie zniszczone i wzięte do niewoli, a Juda przetrwa. W ciągu 65 lat Efraim przestanie istnieć jako naród. Od 734 roku p.n.e., za 65 lat, to czas dominacji asyryjskich królów Asarchaddona i Aszurbanipala ([2 Krl 19.37](#); [Ezd 4.1-2](#), [9-10](#)). To była ich polityka zagraniczna: wymieszać narody z ziem, które podbili. Zabierali Izraelitów i sprowadzali różne plemiona ze wszystkich stron, tak że ziemia Efraima była ziemią zaludnioną przez wszystkie narodowości inne niż Izraelici. Ci, którzy pozostali, zawarli z nimi małżeństwa, tworząc mieszkańców znanych później jako Samarytanie.

Jeśli nie uwierzycie, nie ostaniecie się (9b)

Jak wyjaśnił Izajasz, oferta Pana zawierała jeden warunek. Poselstwo do króla wymagało wiary, jeżeli miał on mieć udział w przyszłym programie Bożym. Jeśli nie uwierzysz, nie zostaniesz zatwierdzony. Izajasz powiedział królowi, że Bóg miał przyszłość zaplanowaną dla królestwa Judy, ale on nie był jej uczestnikiem. Wiedział, że ten król nie będzie ufać Panu. Król musi zaufać wyłącznie ochronie Pana Boga. Nie może szukać innych sojuszy lub zrobić zapasowe plany obrony miasta. To była oferta „wszystko albo nic”. Zdania warunkowe można jednak odczytywać również w drugą stronę. Gdyby uwierzył, znalazłby bezpieczeństwo i ochronę w Panu. Jest to zdanie przeczące, ponieważ Izajasz nie spodziewa się, że król uwierzy.

WIARA W BOGA GWARANTUJE UDZIAŁ W JEGO CHWALEBNEJ PRZYSZŁOŚCI – POKOJU I SPRAWIEDLIWOŚCI (10-25)

Werset 10-11

Ponadto Jahwe powiedział do Achaza: Proś dla siebie o znak od JAHWE, twego Boga, choćby miał być tak głęboko jak w krainie umarłych albo przeciwnie, gdzieś wysoko!

W rzeczywistości, prorok zaoferował królowi znak. Aby zagwarantować wiarygodność jego słów, król mógł poprosić o jakikolwiek znak, nieważne jak dziwny czy nadprzyrodzony - *głęboki jak Szeol* czy *wysoki jak niebo*. To jednak postawiło go przed dylematem. Nie był wierzący, w żadnym wypadku (przeczytaj [2 Krn 28](#)). Nie chciał więc poddać się radom proroka ani wezwaniu do wiary, ale też najwyraźniej nie chciał uchodzić przed ludem za osobę niewierzącą.

Werset 12-14

Achaz jednak odpowiedział: Nie będę PANA o to prosił. Nie chcę wystawiać Go na próbę. Wówczas Izajasz oświadczył: Słuchajcie, domu Dawida: Czy mało wam, że uprzykrzacie się ludziom? Musicie uprzykrzać się też Bogu? (12-13)

Udawał więc pobożność i odmówił poproszenia o znak, mówiąc, że nie chce wystawiać Pana Boga na próbę ([Pwt 6,16](#)). Rozgniewało to proroka (i Jahwe), więc znak został dany domowi Dawida (ogólnie, nie temu królowi), mimo wszystko. Były nim narodziny, które miały zagwarantować przyszłość dynastii. Nadchodziła wojna, możliwe było wyginięcie, ale Bóg gwarantował przyszłość dla królewskiej rodziny Dawida przez niespodziewane narodziny - dziewica miała począć i urodzić syna. Przymierze Dawidowe pozostanie na miejscu, ale Achaz nie będzie miał w nim udziału.

Dlatego sam Pan da wam znak: oto panna pocznie i urodzi syna, i da mu na imię Immanuel (14)

Znak ten dotyczy niespodziewanego porodu przez „młodą kobietę” lub „dziewicę”. Hebrajskie słowo to „alma” (od rdzenia „alam”) z określeniem, „młoda kobieta”. Wydaje się, że opisuje ono młodą kobietę, która jest dojrzała do małżeństwa, i że termin ten sam w sobie nie oznacza „dziewicy” - zadecyduje o tym kontekst. Na królewskim dworze i z pewnością jako niebiański znak Bożej obecności, ta młoda kobieta miała być dziewicą. Taka kobieta miała urodzić dziecko, a ono miało być dowodem obecności Boga pośród Jego ludu, oznaczonej imieniem Immanuel, „Bóg z nami”. Znak ten miał być dowodem tego, że królewski dom Dawidowy, a tym samym naród Judy, rzeczywiście przetrwa i będzie miał chwalebny przyszłość pomimo obecnego zagrożenia.

Wydaje się prawdopodobne, że w czasach Izajasza miały miejsce te narodziny. Nie były to rzeczywiste narodziny z dziewicy, ale niespodziewane narodziny młodego księcia u kobiety z rodziny królewskiej, która w tym czasie była dziewicą. Niespodziewane narodziny były postrzegane jako dar

od Boga, ponieważ był to znak, że rodzina królewska będzie trwać. To powie im, że Bóg był z nimi, „Immanuel”. Hebrajskie słowo przetłumaczone jako „dziewica” zasadniczo oznacza młodą kobietę, która jest wystarczająco dojrzała lub dojrzała do małżeństwa. Ten kontekst wymagałby jednak konotacji „dziewicy”, ponieważ chodziło o narodziny księcia w rodzinie królewskiej (mogła nie mieć przedtem żadnych stosunków), ale co ważniejsze, był to znak od Boga. Tekst nie mówi, kto to jest. Mamy tu po prostu do czynienia z wyrocznią zapowiadającą narodziny.

UWAGA.

To, co naprawdę ma znaczenie, to fakt, że ostatecznie wypełnieniem jest Jezus Chrystus jakieś 700 lat później. Narodziny Jezusa Chrystusa zostały poprzedzone następującymi wydarzeniami:

Jego matka Maria wyszła za Józefa, lecz zanim wspólnie zamieszkali, okazało się, że jest ona w ciąży za sprawą Ducha Świętego (Mt 1,18).

Miało to miejsce również w czasie wojny i kryzysu politycznego, że dziewica Maria urodziła Jezusa Mesjasza, jako znak, że linia Dawida będzie kontynuowana, że obietnice Boże zostaną spełnione. W tym czasie na tronie zasiadał również skorumpowany król Herod.

– Nowy Testament wyraźnie potwierdza, że nadprzyrodzone narodziny Jezusa dosłownie wypełniają znaczenie tych słów, pokazując, że w Nim znajdują one swoje najpełniejsze znaczenie. Zauważmy również, że narodziny z dziewicy oparte są na prostym, sugestywnym oświadczeniu Nowego Testamentu, że Maria była dziewicą, a dziecko zostało poczęte przez Ducha Świętego. To, że wypełniło się proroctwo Izajasza 7,14 wskazuje, że był to objawiony plan Boga i że Jezus jest Immanuelem z Izajasza.

Jego nadnaturalne narodziny są jednym z głównych znaków, które oznaczają, że Jezus jest Immanuelem - w prawdziwym i realnym sensie, nie tylko, że Bóg jest w jakiś sposób ze swoim ludem. – Doktryna Wcielenia mówi, że Bóg przyszedł na ten świat i stał się ciałem. Jezus nie jest zwykłym śmiertelnikiem. Jego słowa są słowami Boga i należy w nie wierzyć.

Na końcu Jego życia pojawia się inny potwierdzający znak - zmartwychwstanie. Jego narodziny są znakiem Jego nadprzyrodzonego pochodzenia. Jego zmartwychwstanie jest znakiem Jego ponadnaturalnej natury. On jest rzeczywiście Immanuelem - Bogiem z nami.

Werset 15-16

Twaróg i miód będzie jadł, aż nauczy się odrzucać zło i wybierać dobro. Bo zanim chłopiec nauczy się odrzucać zło, a wybierać dobro, ziemię, przed których obu królami drżysz, zostaną spustoszone.

W czasach Izajasza, zanim ten syn będzie na tyle dorosły, by odróżnić dobro od zła, czyli miałby około 12 lat, wrogowie nie tylko zostaną pokonani, lecz także przestaną istnieć, a odległa ziemia stanie się pustkowiem. Fragment ten wskazuje, że pewne częściowe spełnienie lub zastosowanie tych słów było oczekiwane za ich życia, ponieważ pewne rzeczy miały się wydarzyć zanim dziecko osiągnęło pewien wiek - mianowicie, spustoszenie w ziemi opisane jako tak całkowite, że nic nie będzie mogło rosnąć ani być zbierane, a więc chwasty i zarośla opanują ziemię, na której kiedyś były winnice

Werset 17-18

Jahwe sprowadzi na ciebie i na twój lud oraz na dom twojego ojca dni, jakich nie było od czasów, gdy Efraim odpadł od Judy – sprowadzi króla Asyrii! W tym dniu gwizdnie Jahwe na muchę z Egiptu, znad odnóg Nilu oraz na pszczołę z Asyrii.

Wersety te są wprowadzeniem do inwazji. Była to zła wiadomość dla Achaza, który głupio ufał Asyrii, a nie Panu.

Gdyby Achaz zrozumiał i uwierzył w to, co Pan powiedział, przeraziłoby go to, że będą takie dni, jakich *nie było od czasów, gdy Efraim odpadł od Judy*. Asyryjczycy byli znani ze swego bezwzględności okrucieństwa, szczególnie w stosunku do podbitych narodów. Mucha to Egipt, a pszczoła to Asyria. Wyrażenia przenośne pasują do kulturowych wyobrażeń o tych krajach. Bóg zagwiżdże (zasyczy) na nich - jest to określenie antropomorficzne, że wezwie ich.

Werset 19

A te przylecą i obsiądą rzeczne jary i skalne urwiska, cierniste krzaki i wszystkie wodopoje.

Asyryjczycy przyjdą i wypełnią każde miejsce w kraju. Egipt pomaszeruje na północ, aby zmierzyć się w bitwie z nadchodzącą Asyrią. Spotkają się w Judzie i tam rozgorzeje bitwa. Niefortunnym rezultatem dla Judy będzie całkowite spustoszenie ziemi. Niewiele bydła przeżyje i dlatego musi być używane do utrzymania produkcji mleka. Wszystkie winnice staną się ciernistymi zaroślami, w których ludzie będą polować na zwierzynę.

Werset 20

W tym dniu ogoli Pan brzytwą wynajętą za Eufratem, to jest ręką króla Asyrii, głowę i włos na nogach, a także zarost na brodzie.

Golenie kogoś oznacza jego upokorzenie. Armie najeźdźców nie tylko zniszczą ziemię, ale zhańbią tych, którzy przeżyli. Armie najeźdźców często goliły swoich jeńców i oddawały ich w niewolę bez ubrania i bez godności.

Werset 21-22

W tym dniu każdy będzie hodował jałówkę i dwie owce. Dzięki obfitości mleka żywić się będzie twarogiem! Tak, twaróg i miód będzie jadł każdy, kto uchowa się w tej ziemi.

Ludzie mający swoje zwierzęta i będą musieli polegać na nich w kwestii podstawowych produktów - skór i miodu. Tak więc przesłanie było takie, że Juda przetrwa próby zniszczenia jej przez północną koalicję, ale sama ziemia **zostanie** wkrótce spustoszona przez najeźdźcze armie toczące wojny w ich regionie.

Werset 23-25

W tym dniu wszędzie, gdzie roślo niegdyś tysiąc krzewów winnych w cenie tysiąca srebrników, będzie rósł cierni oraz oset. Chodzić tam będą z łukiem i strzałami, bo cierni i oset porośnie całą ziemię. Również na góry uprawiane wcześniej motyką nikt nie przyjdzie z obawy przed cierniem i ostem. Staną się one wygonem dla bydła, deptać je będą owce.

Oto zapowiedź, jak będzie wyglądało życie w ziemi po tym najeździe. Nic nie urośnie i nie będzie można zbierać plonów, a więc chwasty i ciernie (jeżyny) opanują ziemię, na której kiedyś uprawiano winnice. Trzykrotne wymienienie tych krzaków i cierni podkreśla, że ziemia stanie się pełnym pustkowiem.

LEKCJE

Pierwszy rozdział ewangelii Łukasza odnotowuje wizytę Gabriela u Marii, aby zapowiedzieć narodziny Jezusa. Spełni się to, co zostało zapisane pod koniec tego rozdziału. Podczas tych odwiedzin użyte zostały trzy imiona lub tytuły w odniesieniu do Mesjasza:

1. Pierwsze: dziecko ma dostać imię **Jezus**(w. 31, ponieważ on zbawi swoich ludzi od ich grzechów). Oprócz innych fragmentów w Starym Testamencie, wydaje się to odnosić do pierwszej części wyroczni z Księgi Izajasza 7, bo jest to obietnica zbawienia dla narodu. Achazowi stwarza się możliwość uwierzenia.
2. Drugie: jego imię to Syn **Najwyższego** (w. 32). Syn był przede wszystkim tytułem dla króla z linii Dawida, pochodzącym z Przymierza Dawidowego opisanego w 2 Księdze Samuela 7. Tytuł **Najwyższy** zwraca dalszą uwagę na królewską Jerozolimę, gdyż Melchizedek był królem-kapłanem Boga Najwyższego, panującym w Salem (=Jerozolima - [Rdz 14,18-20](#)). Tytuł ten pasuje więc do drugiej części rozdziału, która zwraca się do rodu Dawida, obiecując w narodzinach króla chwalebny przyszłość
3. Trzecie: Tytuł ten harmonizuje z tożsamością tego dziecka, które ma się urodzić jako Immanuel, ponieważ Gabriel mówi, że ten, który narodził się z kobiety, dziewicy Marii, przez Ducha Świętego, będzie znany jako **Syn Boży**. Tak więc przesłanie Gabriela łączy wszystkie tematy z serii imion wymienionych przez Izajasza.

ROZDZIAŁ 8

UCIEKAJ PRZED SĄDEM I KARĄ, BOJĄC SIĘ BOGA

WSTĘP

Stałym tematem Pisma Świętego jest zapewnienie o Boskim osądzie grzeszności człowieka i karze za to. Wyrok spadnie na ziemię i tylko oddani Panu zostaną oszczędzeni. Tak było zawsze, że Bóg osądzał i karał grzech człowieka, ale wybawiał wiernych. Bóg sprowadził potop i oszczędził kilku ludzi.

Bóg spuścił ogień i siarkę na Sodomę i Gomorę i oszczędził garstkę. Bóg zburzył mury Jerycha i oszczędził jedną rodzinę. Bóg sprowadził Babilon na Jerozolimę i ocalił resztkę. Bóg wprowadzi Wielki Ucisk, ale wyrwie z niego swoich ludzi. Licz się jednak z tym, że na grzeszników przyjdzie sąd, a potem już ten ostateczny, pełny sąd. Na całej tej drodze Bóg oszczędza wiernych. Takie jest przesłanie dla Judy w tym rozdziale.

CHOCIAŻ SĄD ZA GRZECH JEST PEWNY, BÓG CHRONI TYCH, KTÓRZY WIERZĄ (1-10)

SĄD BOŻY BĘDZIE SZYBKI (1-4)

Werset 1

Jahwe powiedział do mnie: Weź sobie wielką tablicę i napisz na niej zwykłym pismem: Szybki-łup-prędko-grabież.

jest to wstęp do tematu, że szybkie będzie wykonanie wyroku na Syrię i północne królestwo Izraela. Prorok miał wziąć wielką tablicę i napisać na niej tę wiadomość tak, by każdy ją widział. Chciał, aby jego przesłanie zostało poświadczane – było to proroctwo. Pan Bóg chce, by Jego wiadomość została zapisana, by wszyscy Jego ludzie mogli ją zrozumieć. Bóg chce zapisywania.

Werset 2

Weź mi też na wiarygodnych świadków kapłana Uriasza i Zachariasza, syna Jeberechiasza.

Bóg szuka dwóch wiernych świadków ([Pwt 4,26; 30,19; 31,28](#)) by potwierdzić swoje przestanie (na przykład: niebo i ziemię w [Iz 1,2](#)).

Werset 3

W tym czasie zbliżyłem się do prorokini, a ona poczęła i urodziła syna. Daj mu na imię: Szybki-łup-prędka-grabież – powiedział Jahwe

Izajasz i jego żona dali dziecku imię Maher-szalal-hasz-baz. Był to drugi syn proroka. Oznacza „Szybki-łup-prędka-grabież.” Dla podkreślenia sensu zawiera podkreślenie: szybki/łup i prędka/zdobycz. Było to świadectwo faktu, że ludzie odrzucili ostrzeżenia proroka i teraz czekał ich tylko szybki wyrok. Jest tu oczywiście mowa o żonie Izajasza. Była (1) również prorokinią, oraz albo również (2) żoną proroka.

Werset 4

- gdyż zanim chłopiec nauczy się mówić: Tato, mamó! – poniosą bogactwo Damaszku i łup z Samarii przed królem Asyrii.

Jeżeli prorocstwo to wypowiedziane zostało w roku 733 p.n.e., to werset 4 mówi o roku 722, kiedy Sargon zdobył Samarię. Wyrok był pewny, dlatego że odrzucili Pana Boga.

SĄD BOŻY JEST NIEUBŁAGANY (5-8)

Werset 5-6

Powiedział Jahwe do mnie jeszcze: Ponieważ ten lud odrzucił spokojnie płynące wody Sziloach, a rozpięra go radość z powodu Resina i syna Remaliasza,

Można to nazwać opowieścią o dwóch rzekach: Sziloach w Jerozolimie i o Eufracie, skąd pochodzi król Asyrii (w. 7). Król Achaz i Judejczycy odrzucili wierne Boże zaopatrzenie, którego symbolem jest łagodnie płynący strumień Sziloach przynoszący do miasta wodę ze źródła Gihon znajdującego się tuż za Jerozolimą. To źródło wody nie robiło wrażenia, ale niezawodnie zaopatrywało mieszkańców Jerozolimy. Zamiast tego, cieszyli się z nadchodzącego zniszczenia królów Syrii (Resyn 7,1) i Efraima (syn Remaliasza 7,1), z powodu sojuszu Achaza z Asyrią i zapowiedzi zniszczenia przez Asyrię zarówno Syrii, jak i Izraela.

Werset 7

to Pan [Adonai] wkrótce podniesie przeciwko nim wody Eufratu, ogromne, niezmierzone – to znaczy króla Asyrii wraz z całą jego potęgą. Wystąpią one ze wszystkich swoich koryt. Wyleją ze wszystkich swoich brzegów

Ponieważ zbuntowali się przeciwko domu Dawida, Bóg sprowadzi wyrok, rzekę Eufrat. Reprezentuje ona króla Asyrii i jego wojska, które „zaleją” ziemię, w tym Judę.

Werset 8

Wedrą się do Judy, przeleją się przez nią, sięgną aż po szyję, niczym rozpostartymi skrzydłami przykryją cały obszar twej ziemi! Bóg jest z nami

Asyryjski przyptyw nie zatrzyma się na Syrii i Izraelu, ale zmiecie również Judę. Inwazja ta miała miejsce w roku 701 p.n.e. Jego wody jednak nie będą w stanie całkowicie pochłonąć Judy; sięgną

tylko do jej szyi. Izrael utonie, ale Juda utrzyma głowę nad wodą. Widziane z góry, pogłębiające się wody armii Asyrii, wypełniająca każdą dolinę i wznoszące się coraz wyżej, przypominały skrzydła ogromnego, złowrogiego drapieżnego ptaka, który pokrył całą ziemię. „O Immanuelu” - lud, którego Bóg był z nim, nie pozwolił Asyrii pożreć swojej zdobyczy. Mamy tu przypomnienie, że Pan Bóg nadal był ze swoim ludem i zapewnił mu wybawienie ostatecznie dzięki Mesjaszowi. Jerozolima również będzie oblężona.

BÓG POWSTRZYMUJE SĄD TYLKO DLA RESZTKI (9-10)

Werset 9

*Załamcie [ręce], ludy, zadrżycie! Wsłuchajcie się, wy z najdalszych miejsc ziemi!
Przepaszcie się i drżycie! Przepaszcie się i drżycie!*

Asyryjczycy mogą próbować swoich sił, aby zniszczyć i rozbić na kawałki całą ziemię Izraela, jednak ich narady spełzną na niczym, a ich deklaracja się nie spełni, bo „Bóg jest z nami” (w. 10). Dla każdego posunięcia najeźdźców przygotowany jest kolizyjny plan Boga.

Werset 10

Obmyślcie plan – będzie daremny! Wydajcie rozkaz – nie zda się na nic! Gdyż Bóg jest z nami!

Początkowo Bóg wezwał ich do najazdu z powodu grzechu Jego ludzi, ale po wykonaniu wyroku znowu ocali Swoich ludzi tak, by przez nich osiągnąć Swoje cele. Asyryjczycy mogli przygotowywać się do bitwy, układać swoje plany i wysuwać żądania, ale upadną, ponieważ Bóg był ze swoim ludem. Ostatecznie, lud Boży zwycięży.

TYLKO PRAWDZIWA WIARA W PANA BOGA JEST SZANSĄ NA OCALENIE (11-18)

JEŻELI NIE MASZ STRACHU, POTKNIESZ SIĘ Z POWODU JAHWE (11-15)

Werset 11-12

Tak bowiem powiedział do mnie Jahwe, gdy chwycił mnie za rękę i przestrzegł, bym nie chodził drogą tego ludu: Nie nazywajcie sprzysiężeniem wszystkiego, co ten lud tak nazywa! Niech was nie przejmuje jego lęk ani strach!

Jest tu pouczenie dla proroka, by nie chodził drogą tego ludu otrzymując ostrzeżenie, aby nie przyjmować takiego stanowiska, jakie przyjęli ludzie, że to wszystko było spiskiem i niczym więcej - to był rzeczywistość sądu Bożego. Nie miał też nie obawiać się tego, czego oni się obawiali.

Werset 13

Jahwe Zastępów – Jego miejcie za Świętego, niech On przejmuje was lękiem i niech On budzi w was bojaźń

Jeśli Izrael miałby wpaść w panikę, to nie z powodu wrogów, ale z powodu Pana Boga. Izrael miał się z tego nauczyć, że Jahwe nie był jak inni plemienni bogowie lub przyjazne duchy, które chroniłyby Jego lud bez żadnych zastrzeżeń. Rezultatem bojaźni Pańskiej, między innymi, jest unikanie grzechu. Gdyby ludzie mieli być prawdziwymi czcicielami, musieliby się uświęcać i bać Pana, niech On przejmuje was lękiem i niech On budzi w was bojaźń.

Werset 14

On będzie wam świętością, kamieniem potknięcia i skałą obrazy dla obu domów Izraela, sidłem i siecią dla mieszkańców Jerozolimy

Skoro ludzie odrzucili Jahwe, to takie będą sposoby ich ukarania. Wszystkie te metafory pokazują, że Bóg doprowadzi lud do upadku. Jego lud, Izrael (oba domy Izraela), potknie się o kamień świątyni. Metafora ta jest później rozbudowana - jako odrzucony kamień węgielny (Mesjasz).

Werset 15

Potknie się u nich wielu – upadną i będą złamani, wpadną w sidła i zostaną schwytani!

Wielu Jego ludzi, Judejczycy, potkną się o kamień, wpadną w pułapkę lub zostaną schwytani w sidła i zginą. Jeżeli Pan nie jest twoim zbawieniem, staje się kamieniem potknięcia. W Boga trzeba wierzyć, zanim Jego imię stanie się realne w naszym doświadczeniu. W Nowym Testamencie, w [Rz 9,32](#) oraz w [1P 2,8](#) znajduje się metafora podniesienia skały, która nie może być odrzucona, bo stanie się kamieniem potknięcia.

BANIE SIĘ BOGA PRZYNOŚI NADZIEJĘ (ww. 16-18)

Werset 16-17

Przewiż to świadectwo i wśród moich uczniów opieczętuż to Postanowienie. Będę więc wyczekiwał Pana, który zakrywa oblicze przed domem Jakuba – w Nim złożę nadzieję

Po raz drugi w tym rozdziale jest mowa o tym, że Słowo Pańskie ma mieć świadków. Prawo tutaj prawdopodobnie oznacza jasne nauczanie proroka Izajasza. Zostanie ono związane i zapieczętowane przez jego uczniów i zachowane jako dowód, że z wyprzedzeniem przepowiedział on zniszczenie. ([Pwt 18](#)). Werset 17 mówi o tym, czego prorok się spodziewa. Może oczekiwać wyroku tylko teraz, ponieważ jego nauki zostały odrzucone. Ci, którzy boją się Pana, będą czekać na wypełnienie się Jego Słowa - po zrobieniu wszystkiego, co mogą, aby ostrzec innych.

Werset 18

Bo oto ja i dzieci, które dał mi PAN, jesteśmy w Izraelu znakami i zwiastunami zesłanymi przez PANA Zastępów – przez Tego, który mieszka na górze Syjon

Izajasz potwierdza, że to, co powiedział, jest prawdą. On i jego synowie są znakami. Ich imiona zawierają przekaz - z wyprzedzeniem napisał imiona i wiadomość jako dowód, kiedy wszystko nastąpi. Izajasz może powiedzieć, że on i jego synowie są dowodem, że sąd i kara nadchodzi.

DLA TYCH, KTÓRZY NIE UFAJĄ JAHWE, ISTNIEJE TYLKO NIEUCHRONNY SĄD (19-22)

Może się wydawać, że istnieją inne alternatywy, na których można polegać, aby wybawić nas z każdego kryzysu, z jakim mamy do czynienia w życiu. One jednak okażą się tylko fałszywą nadzieją, którą nie będzie można manipulować, aby zapewnić sobie wybawienie.

Werset 19

A gdy wam powiedzą: Radźcie się wywoływaczy duchów, idźcie do wróżbitów, ćwierkających i szemrzących zaklęcia, to czy lud nie ma się radzić swojego Boga? Czy w sprawie żywych ma się radzić umarłych?

Izajasz jest zdumiony, że lud w dniu kryzysu zwrócił się do spirytyzmu (mamy też przykład Saula udającego się do wróżki z Endor). Pytanie jest pełne mocy.

Czy powinni szukać rady zmarłych w imieniu żywych? Modlenie się do zmarłych, odległych duchów zamiast do żywego Boga jest kompletną głupotą. Jakże ironiczne jest zasięganie informacji o żywych u zmarłych. Oto jak dalece rzeczy wynaturzyły się w Izraelu. W tej ziemi większość stanowią niewierzący, ponieważ niewiara, bałwochwalstwo i nekromancja stały się bałwochwalczą tendencją przez pokolenia.

Werset 20

Zwróćcie raczej uwagę na Postanowienie i na świadectwo! A jeśli nie posłuchają, to będą powtarzać te i podobne im słowa, bez nadziei na światło jutrzeńki.

Jeśli nie mówią zgodnie z prawdą nauki Izajasza, prawdą Pisma Świętego, to należy ich unikać. W ten sposób lud może się dowiedzieć, czy ci „czarodzieje” i „nekromanci” mówią prawdę, czy nie. Jeśli kłamią, nie mają jutrzeńki - ich rada jest raczej ciemnością niż światłem. Ślepy prowadzi ślepego.

Werset 21

Będą też wędrować po ziemi utrudzeni i głodni – a gdy zgłodnieją, wpadną w gniew, zaczną przeklinać swego króla i swoje bóstwa, ze wzrokiem utkwionym w górze

– Końcem takich okultystycznych doradców są trudności, głód, frustracja, niepokój, ciemność, przygnębienie i udręka. Będą patrzeć w górę na swoich przywódców i przeklinać zarówno króla jak i swojego Boga, ponieważ sprawy nie poszły tak, jak przepowiedziano. Chcą nauczycieli, by mówili im to, co chcą usłyszeć, ale będą to potem przeklinać.

Werset 22

A gdy spojrzą na ziemię – tam będzie udręka i cień, ciemność i przygnębienie, i napastliwy mrok.

Będą spoglądać w dół na swoich bliźnich i nie znajdą pomocy. Gdziekolwiek by się nie zwrócili, zawiodą się.

LEKCJE

- 1. Nie ma nadziei lub pocieszenia w sprawie wyroku, jeśli nie masz wiary w Boga.** Niewiara rozpatruje alternatywy dające nadzieję poza wiarą w Boga Biblii. Próbuje się znaleźć rozwiązanie lub pocieszenie we wróżeniu z ręki, u spirytystów, guru, w okultyzmie lub astrologii. Ten strach jest niewłaściwy - boją się zagrożeń w życiu, a więc mocy duchowych, które mogłyby im pomóc. Prawda Pisma Świętego jest taka, że jeśli boisz się Boga (=ufasz i jesteś Mu posłuszny), nie będziesz musiał żyć w strachu przed życiem. Jeśli musisz się bać, bój się Boga.
- 2. Dla wierzących jest to ostrzeżenie, aby nie żyć w strachu przed swoimi lękami.** Byłoby to życie jak u niewierzących - tak właśnie robił Izrael. Zamiast bać się Boga, obawiali się swoich okoliczności. Potem cenili inne ziemskie sposoby ratunku, jak fałszywe przekonania o bożkach. Nie ma ucieczki przed Bożym sądem przez zwykłą zmianę sposobu postrzegania Jego charakteru - że jest On kochający, tolerancyjny, akceptujący lub dostosowujący się. Alternatywne poglądy na Boga są tylko po to, abyśmy mogli zrobić to, co chcemy.

ROZDZIAŁ 9

ERA POKOJU

WSTĘP

Żyjemy w świecie balansującym na krawędzi globalnego konfliktu, wojny, nienawiści, manipulacji i intryg. Świat desperacko próbuje powstrzymać wojny, zapobiec im i zaprowadzić pokój. Wojny i pogłoski o nich każdego dnia pogrążają tak wielu ludzi na świecie w przygnębieniu i rozpacz.

Więc jak to jest, że my jako wierzący w Jezusa nie musimy rozpaczać? W jaki sposób wierzący wcześniej byli w stanie wytrzymać i nawet ci dzisiaj w spornych rejonach świata znajdują sposób, aby nie poddać się strachowi i przerażeniu? Księga Izajasza 9 pokazuje, że wbrew ciemnościom smutku i rozpacz w historii i dzisiaj jest proroctwo o nadziei na pokój dla całego świata dzięki sprawiedliwemu panowaniu Jezusa Chrystusa, Mesjasza. Bóg wykorzystał tę okazję, aby ogłosić pokój na świecie.

POKÓJ NA ŚWIECIE NADEJDZIE WRAZ ZE ZMIANĄ RZĄDU ŚWIATOWEGO (1-5)

Werset 1

*Lecz nie będzie ciemności dla tej, która miała zgryzołę.
Jak czas przeszły sprowadził hańbę na ziemię Zebulona i ziemię Naftalego,
tak późniejszy okryje chwałą Drogę Morską, Zajordanie oraz Galileę Narodów*

Tutaj mamy zapowiedź zmian. Po pierwsze, nie będzie już więcej *utrapienia* u tych, którzy są w udręce. Wyobraźcie to sobie! Powód - nadchodzący wiek światowego pokoju. Po drugie, prawdą jest, że w przeszłości JAHWE upokarzał północne terytorium, traktując *ziemię Zebulona i ziemię Naftalego z pogardą*. Asyryjczycy wcześniej zabrali stamtąd ludzi na wygnanie. Po trzecie, w przyszłości, ale *później*, Bóg uhonoruje to terytorium, zarówno *drogę morską jak i po drugiej stronie Jordanu*. Wytyczy tam dwie międzynarodowe autostrady - jedną na wybrzeżu, a drugą w Transjordanii. Po czwarte, *Galilea pogan* mówi nam, że to terytorium z całym swoim międzynarodowym ruchem jest jak swoisty tygiel - to dom zarówno dla pogan jak i dla Żydów. Ortodoksyjny Żyd zawsze patrzył na nie z góry. Tutaj widzimy, że przyście Immanuela wiąże się z chwałą dla plemion Zebulona i Naftalego, dwóch obszarów, które do tego czasu były w pogardzie. Nic dobrego nie pochodzi z Nazaretu ([J 1,46](#)). Ale to właśnie tam Mesjasz pojawi się po raz pierwszy, dorastając w tym regionie, a większość Jego posługi będzie miała miejsce w tym regionie.

Werset 2

Lud, który chodził w ciemności, ujrzał wielką światłość, a mieszkającym w ziemi cienia śmierci zajaśniała światłość [UBG]

Mamy tu uzasadnienie wyróżnienia danego temu regionowi. Po pierwsze jest to perspektywa niesamowitego nowego początku dla ludzi z północy: ludzie, którzy chodzą w ciemności, zobaczą wielkie światło. Od przeciwności losu i ciemności - do dobrobytu i światła. Światło będzie więc świecić dla ludzi, którzy chodzili w ciemności. Po drugie, Mateusz mówi nam, że początkiem tej transformacji była służba Jezusa w Galilei ([Mt 4,14-16](#)) i uznaje ją jako wypełnienie tego proroctwa. W jaki sposób Jezus to uczynił? Najpierw pojawił się tutaj - dokonując swoich cudów i głosząc swoją naukę, pokazał, że rzeczywiście jest Mesjaszem. Tak więc ludzie z północy, którzy tak bardzo

cierpieli, mają teraz perspektywę wspaniałego nowego początku. Zachariasz ([Zach 14,5-7](#)) wydaje się przedstawiać perspektywę ujrzenia przez ludzi **wielkiego światła** i odnosi ją do tysiącletniego panowania. *Będzie to jeden dzień, znany JAHWE – nie dzień i nie noc, a pod wieczór będzie światło* (w.7).

Werset 3

Powiększyłeś ten naród, wzbudziłeś w nim radość, cieszyć się będą przed Tobą tak jak z obfitych żniw, jak cieszą się zwycięzcy, kiedy dzielą łup.

Mamy tu do czynienia ze światłem obezwładniającym ciemność. Po pierwsze, nastąpi radość i dobrobyt. Jezus dał do zrozumienia, że jest Mesjaszem i że wiek globalnego pokoju i obfitości nastanie jeszcze w przyszłości. Po drugie, radość wzrasta i będzie charakteryzować życie w Jego obecności na ziemi. Jest tego rodzaju, jak ta związana z nadejściem żniwa lub z podziałem łupów po potyczce. Oba mówią o długiej walce przy sadzeniu i zbieraniu plonów lub bitwie z wytchnieniem, które pozwala na picie, jedzenie i świętowanie. Tak właśnie będzie wyglądał ten czas. Rozkoszne świętowanie triumfu.

Werset 4-5

Gdyż jarzmo ciężące na nim i drzewce z jego ramion, i kije poganiaczy złamałeś niczym w dniu pokonania Midianu. Każdy zaś but, który trząśł ziemią w zgiełku bitwy, każda szata uwalana we krwi, pójdzie w ogień, na pastwę płomieni.

Mamy tu radość z zaprzestania wojny. Prorok przewiduje czas, w którym Pan Bóg raz na zawsze przerwie ucisk ze strony wrogów. Używa analogii do czasu zwycięstwa Izraela nad Midianem za czasów Gedeona, kiedy Bóg rozgromił Midianitów dając do dyspozycji tylko 300 wojowników. To mówi nam, że Izajasz widział tę postać jako historyczną. Bóg złamie jarzmo, kij i laskę. Wszystkie narzędzia wojenne zostaną spalone, każdy but obutego wojownika... płaszcz uwalany we krwi pójdzie w ogień, na pastwę płomieni. Wojna się skończy! Nie będzie potrzeby używania broni wojennej, gdy zapanuje pokój na świecie. Jeśli jednak taki pokój ma nadejść, trzeba mieć zdolność do jego wytworzenia i utrzymania.

ŚWIATOWY POKÓJ NADEJDZIE TYLKO WRAZ ZE SPRAWIEDLIWYMI RZĄDAMI MESJASZA (6-7)

Werset 6

*Oto narodziło się Dziecko! Syn został nam dany! Władza spocznie na Jego ramieniu!
Nazwą Go: Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Księżę Pokoju!*

Oto ktoś, kto naprawdę przemieni przygnębienie w radość - Pan Bóg da nam dziecko.

Narodziło się Dziecko! - to wskazuje na Jego człowieczeństwo.

Syn został nam dany - to wskazuje na Jego Bóstwo.

To ciekawe, że Bóg pokona wrogów Izraela nie za pomocą potężniejszych i większych armii, ale za pomocą dziecka, które ma się urodzić. Będzie to ostatecznym znakiem, że Bóg jest z nami.

Paweł powiedział: *Kiedy jednak wypełnił się czas, Bóg posłał swojego Syna, który narodził się z kobiety...* ([Ga 4,4](#)). Pierwsze przyjście Chrystusa ustanowiło Jego tożsamość, nie zaczęło Jego panowania/rządzenia, bo musi jeszcze zniszczyć wszystkich wrogów: *Władza spocznie na Jego ramieniu*. Proroctwo to stanie się zupełną rzeczywistością podczas Jego drugiego adwentu. Będzie czas, kiedy ten jeden będzie rządzić jako król. Izajasz ma wizję czasu powszechnego pokoju i sprawiedliwości na tym świecie.

Mesjasz ten jest scharakteryzowany przez cztery określenia, z których każde przedstawia pewien aspekt Jego natury. To, co było nadzieją, szalonym snem, pewnego dnia stanie się rzeczywistością. Światowy pokój będzie zapewniony w tych realiach i z tym władcą.

1. **Ten władca świata jest cudownym *Doradcą*** - pomysł jest niezwykle, cudowny i wzorcowy. Podobnie jak Dawid medytujący nad wiedzą Pana w Psalmie 139, uświadamiając sobie głębię i szerokość Bożej wiedzy, woła: *zbyt cudowna jest dla mnie ta wiedza*. Przypisuje temu Jedynemu nadprzyrodzone zdolności. Sam Jezus zaświadcza: *Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem; kto we Mnie wierzy, choćby nawet umarł – żyć będzie* (J 11:25). Jego suwerenna mądrość do rządzenia pochodzi z tego, że jest *doradcą*. Królowie podejmują decyzje i udzielają rad. Zamiast jednak być otoczony radą, On Sam będzie wspaniałym przewodnikiem. Jezus wie, co jest w człowieku i to właśnie to czyni Go doradcą doskonałym.
2. **Ten władca świata jest *Bogiem Mocnym*** - On posiada pełną moc Boga. Jest królem, który w swoim panowaniu będzie demonstrował moc Boga. Sam Jezus twierdził podczas swojego pierwszego przyjścia: *dana mi jest wszelka władza/moc* (Mt 28,18). Potężny Bóg przyszedł w ciele na pewno.
3. **Ten władca świata jest *Ojcem Odwiecznym*** - Nie jest to Bóg Ojciec, ale opis roli Jezusa jako ojca lub władcy nad nowym stworzonym porządkiem w wiecznym królestwie, jako Pana przyszłych wieków. On będzie odpowiedzialny za sprawy wiecznego panowania i jako taki będzie rządził jako ojciec przyszłego wszechświata. Będzie miał wpływ a Jego mądrość, rządy i suwerenna ojcowska rola będzie najwyższa na zawsze. Nadal będzie Synem w Trójcy, ale ojcem w roli suwerennego władcy wiecznego królestwa.
4. **Ten władca świata jest *Księciem Pokoju*** - Jest to coś więcej niż tylko brak wojny. Dla Izajasza pokój to stan, w którym wszystkie rzeczy idą w stronę swojego przeznaczenia bez zakłóceń. Jezus powiedział również coś takiego: *Nie przyszedłem przynieść pokoju, ale miecz* (Mt 10:34) oraz *Na świecie będziecie doświadczać ucisku* (J 16,33). Tak więc Jezus nie przedstawił uczniom natychmiastowej perspektywy Izajaszowego pokoju. Powiedział, że posyła ich między wilki, że brat powstanie przeciwko bratu, że ludzie będą ich nienawidzić i ciągnąć ich przed oblicze sędziów. Wizja Izajasza jest więc wizją, której kulminacją jest nowe niebo i nowa ziemia, gdzie istnieje zupełnie nowo stworzony porządek. Przez swoje pierwsze przyjście Jezus przyniósł pokój z Bogiem poprzez odkupienie, przez swoją śmierć i zmartwychwstanie. Ostatecznie pełny i całkowity pokój nastanie dzięki Jego wywyższonemu panowaniu nad całą ziemią.

Werset 7

A rozszerzeniu jego władzy i pokoju nie będzie końca, zasiądzie na tronie Dawida i nad jego królestwem, aż je ustanowi i utwierdzi sądem i sprawiedliwością, odtąd i na wieki. Dokona tego gorliwość Jahwe Zastępów.

Jego władzy nie będzie końca i utwierdzi ją sądem i sprawiedliwością, odtąd i na wieki. W swoim charakterze będzie więc wieczna. *Dokona tego gorliwość Jahwe Zastępów*. Tak długo odrzucany, Pan Bóg będzie miał ostateczne słowo. Prorok oświadcza, że pokój i sprawiedliwość będą charakteryzować panowanie Mesjasza. Będzie On ostatecznym królem, którego panowanie spowoduje wzrost pokoju na zawsze. Większość władców rozwija swój zakres wpływu przez wojnę, ale ten jeden będzie rozszerzać się przez pokój. Teraz jeszcze tego nie ma, ale ma nadejść. Dlatego chrześcijanie modlą się: *Przyjdź królestwo Twoje bądź wola Twoja jak w niebie, tak i na ziemi*. Panowanie to przeniesie się następnie do stanu wiecznego ([1 Kor 15.23-25](#)).

UWAGA.

Słowa proroka były nadzieją dla jego pokolenia. Bóg nie pozostawił swego ludu na pastwę inwazji i katastrofy, lecz zapowiadał, że pomimo perspektywy wojny czeka go chwalebna przyszłość. W przededniu przyjścia na świat Jezusa, naród ten odczuwał również ucisk globalnego konfliktu i związaną z nim rozpacz. Do tego systemu wszedł Jezus, twierdząc wyraźnie, że jest Mesjaszem Izraela, tym cudownym Królem. Jego pierwsze przyjście miało jednak na celu położenie fundamentu pod chwałę, która miała nastąpić później, to znaczy, że Jego śmierć na krzyżu miała pojednać ludzi z Bogiem, wprowadzając ich w wieczny pokój z Bogiem poprzez przebaczenie grzechów. Teraz więc, gdy oczekujemy Jego ponownego przyjścia, słowa Izajasza przynoszą nadzieję także nam.

BEZ NAWRÓCENIA IZRAEL ZOSTANIE POKONANY (8-21)

Ta perspektywa pokoju była możliwa przez pokutowanie, ale w czasach Izajasza ciągle ich napomina za ich bunt. Efraim nie pójdzie do niewoli przez brak wystarczających sił zbrojnych, ale przez to, że nie sprostał wymaganiom, które Bóg dla niego ustanowił. Sąd nad dumą Izraela nie był wystarczający. Do osądzenia pozostał jeszcze grzech, a Bóg nie był gotowy, by przerwać swoje wyroki.

Mimo to nie ustał Jego gniew, Jego ręka jest wciąż wyciągnięta (ww. 12, 17 i 21). Kolejne rozdziały zawierają obraz ręki Boga, która wyciąga się przeciwko dumie, korupcji i niegodziwości Izraela. Do osądzenia pozostał jeszcze grzech, a Bóg nie był gotowy, by przerwać wykonywanie swoich wyroków.

ŻAŁUJ SWOJEJ DUMY (8-12)

Werset 8-9

Pan posłał słowo do Jakuba i spadło na Izraela. Pozna je cały lud, Efraim i mieszkańcy Samarii, którzy mówią w pysze i wyniosłości serca.

Chodzi o to, że Pan Bóg skierował słowo przeciwko całemu swojemu narodowi (przeciwko Jakubowi) i to słowo trafiło wprost przeciwko Północnemu Królestwu Izraela, Efraimowi i mieszkańcom Samarii. Przeciwko ich pysze i arogancji. Wszystko co się dzieje spowodowane jest ich pychą. Plemię Efraima było największym i najbardziej wpływowym plemieniem w Północnym Królestwie Izraela. Pan często nazywa je Efraimem. Jego stolicą była Samaria.

Werset 10

Cegły rozsypały się, ale my będziemy budować ciosanym kamieniem. Wycięto sykomory, ale my zastąpimy je cedrami!

W swojej dumie przywódcy i lud północnego królestwa Izraela w gruncie rzeczy mówili: „Kogo to obchodzi, że Bóg nas osądzi? Cokolwiek zostanie zburzone, odbudujemy z czegoś lepszego. Nie mamy się czego obawiać z powodu tego, co Bóg może sprowadzić na nas”. Zamiast upokorzyć się przed obliczem Boga z powodu wielu nieszczęść, które już na nich zstąpiły, nadal żywili lekki optymizm co do przyszłości. Przejawiał się on w hasłach, które były aktualne w tamtych czasach i najwyraźniej na ustach wszystkich. Jakie to jest głupie i pełne lekceważenia Boga. Pomimo napomnień Izajasza oni byli pełni nadal optymizmu, jeśli chodzi o swoją przyszłość.

Werset 11-12

JAHWE wywyższy wrogów Resina przeciwko niemu i zjednoczy jego nieprzyjaciół; Syryjczyków z przodu i Filistynów z tyłu; i pożrą Izraela całą paszczą (11-12a)

Ponieważ wierzyli, że będą w stanie przetrwać burzę ataków, a potem odbudować się, Bóg zsyłał na Izrael kolejne fale wrogów. Zniszczenie Izraela będzie całkowite, a ich dumna obietnica odbudowy nie zostanie spełniona.

Mimo to nie ustał Jego gniew, Jego ręka jest wciąż wyciągnięta. (12b)

Nie chcąc pokutować, Izrael miał przed sobą ponure perspektywy. Nastąpi kolejny wyrok.

NAWRÓĆCIE SIĘ Z WASZEGO ZDEPRAWOWANEGO STYLU PRZYWÓDZTWA (13-17)

Werset 13-15

Lud bowiem nie nawraca się do tego, który go bije, ani nie szuka JAHWE zastępów; Dlatego JAHWE odetnie Izraelowi głowę i ogon, gałąź i sitowie, w jednym dniu. Starzec i dostojnik – to głowa, a prorok, który uczy kłamstwa – to ogon.

Jako że Boże dyscyplinowanie narodu nie spowoduje jej skruchy, nagle i gwałtownie odetnie On jej przywództwo. Po każdym epizodzie kary u Izraela dochodziło do odmowy zwrócenia się do JAHWE. Izajasz opisał całość przywództwa jako głowę i ogon tego narodowego zwierzęcia. Niektórzy przywódcy byli wybitni, jak wyprostowana gałąź palmowa, podczas gdy inni - niscy, jak pochylone sitowie. Przypominali nieme zwierzęta, które stawiają jeszcze większy opór, gdy się je bije. Izajasz rozumiał głowę jako osobę prowadzącą, a ogon - jako fałszywego proroka. Przywódcy prowadzili ludzi na manowce, wzmacniając ich pewność siebie, zamiast nakłaniać ich do zaufania JAHWE.

Werset 16-17

Przywódcy tego ludu stali się bowiem zwodzicielami, a ci, którym przewodzą, giną. Dlatego JAHWE nie ucieszy się z jego młodzieńców i nie zlituje się nad jego sierotami i wdowami. Wszyscy bowiem są obłudni i niegodziwi, a każde usta mówią sprośności. Mimo tego wszystkie jego gniew nie ustał, ale jego ręka jest jeszcze wyciągnięta.

Izrael został doprowadzony do bałwochwalstwa przez swoich duchowych przywódców. Mieszali nawet pogańskie rytuały z kultem ich Boga. Jeroboam dołączył do tego czczenie cielca. Judejczycy nie posunęli się tak daleko, ale sami byli winni na mniejszą skalę. Dlatego JAHWE nie da młodym mężczyznom sukcesu w bitwie ani nie będzie dbać o bezbronnych w domu. Zepsucie ludzi spowodowało się do lekceważenia Boga, popełniania zła, i mówienia, że dobro jest złe, a zło dobre. Nasilona niegodziwość Izraela rozciągała się na wszystkie warstwy społeczne, nawet na „sieroty i wdowy”, które często były przedmiotem szczególnego miłosierdzia. Wyrok przeciwko niewierności Izraela nie wystarczał. Był jeszcze grzech do osądzenia, a Bóg nie był gotów przerwać swego dzieła sądenia.

NAWRÓĆCIE SIĘ Z NIEGODZIWOŚCI (18-21)

Werset 18

Niegodziwość bowiem płonie jak ogień, pożre głogi i ciernie, potem zapali się w gęstwinach lasu, skąd jak dym unoszą się.

Niegodziwość nie jest małą, niewłaściwą zabawą, ale buntem przeciwko Bożemu porządkowi życia. Rozwija się od małego ognia do rozpalonego piekła, ponieważ niegodziwość ma nienasycony apetyt, podobnie jak ogień, rozpalony dziki ogień: niepowstrzymany, szybki, niekontrolowany i pożerający wszystko, czego dotknie.

Werset 19

Od gniewu Jahwe Zastępów zaćmi się ziemia, a ten lud będzie jak strawa dla ognia. Nikt nie oszczędzi swego brata!

Dziki ogień Bożego sądu jest podsycany przez ludzi, w dwóch wymiarach: Po pierwsze, ich niegodziwość dostarcza paliwa do ognia Bożego sądu. Jeśli niegodziwość zostałaaby usunięta, ogień nie miałby więcej paliwa. Po drugie, są one spalone i zniszczone przez ogień. W makabrycznych szczegółach prorok mówi o rzezi, jaką jeden Izraelita sprawi drugiemu. Żaden człowiek nie oszczędza swego brata. Płonie gwałtowny ogień Bożego sądu, a Bóg pozwala jedynie, aby szalały między nimi złe, przesycone nienawiścią namiętności ludzkie.

Werset 20-21

A porwie, co znajduje się po prawej stronie, ale nadal będzie głodny; zje, co z lewej, ale nie nasyci się. Każdy z nich będzie pożerać ciało swego ramienia; Manasses – Efraima, a Efraim – Manassesa, a obaj razem będą przeciwko Judzie (20-21a)

Aby sobie dogodzić, pożerają nawet samych siebie. Plemiona Izraela pochłaniały się nawzajem w tym samym celu - nawet bratnie szczepy, takie jak Efraim i Manasses, które pochodziły od jednego ojca - Józefa.

Mimo tego wszystkiego jego gniew nie ustał, ale jego ręka jest jeszcze wyciągnięta. (21b)

Po raz trzeci przedstawiony jest refren ciągłego sądu Bożego. Wyrok przeciwko niegodziwości Izraela nie wystarczał. Był jeszcze grzech do osądzenia, a Bóg nie był gotowy, aby przerwać swoje wyroki. Bóg czekał, kiedy zaczną pokutować.

LEKCJE

1. Izraelowi może się wydawać, że Bóg porzuca ich na pastwę wrogów, aby ich wytępić. Jednak pomimo obecnego smutku i przygnębienia, istnieje jeszcze chwalebna przyszłość, którą Bóg przygotował dla ludzi Mu wiernych. Tak więc słowa Izajasza niosą nadzieję dla jego pokolenia.
2. Dla Chrystusa ta perspektywa rozpoczęła się wraz z pierwszym adwentem. To On, na krzyżu, położył fundamenty pod tę chwalebną przyszłość, jednając ludzi z Bogiem i przynosząc ze sobą wieczny pokój, zapewniony wszystkim przez przebaczenie grzechów. Prognoza ta ma się jeszcze wypełnić, gdy Chrystus powróci.
3. Naszym zadaniem jest służba ewangelii i głoszenie światu, że jedyna nadzieja jest w Mesjaszu, Jezusie Chrystusie. Żeby ludzie znaleźli wieczny pokój z Bogiem. Jako ambasadorzy Boga, naszego Króla, niestrudzenie głosimy tę nadzieję pokoju w Chrystusie. Mamy również zasoby dostępne dla nas od naszego Króla:
  - od Cudownego Doradcy otrzymujemy instrukcje i wskazówki w postaci Słowa Bożego.
  - ufamy, że Bóg Mocny dokona wielkich rzeczy w nas i przez nas.
  - dzięki Odwiecznemu Ojcu mamy stabilność potrzebną do życia, wiedząc, że On tu rządzi.
  - dzięki Księciu Pokoju spoczywamy w Nim, wiedząc, że między mną a Bogiem wszystko jest w porządku.

Bóg przygotowuje sobie i zabezpiecza Resztę dla chwalebnej przyszłości. Żeby to zrobić Bóg musi oczyścić swój lud z grzechu, buntu, niegodziwości. I z tej zachowanej resztki Bóg zbuduje rządy przyszłości (1000-letnie Królestwo). Oczekiwanie na chwalebną przyszłość poprzedzone jest sądem.

ROZDZIAŁ 10

CAŁKOWITE ZNISZCZENIE NISZCZYCIELA

WSTĘP

Nie należy denerwować się sceną globalną. Łatwo to zrobić, zwłaszcza, że społeczeństwo jest pochłonięte sprawami międzynarodowymi. Każde pokolenie było świadkiem powstawania i upadku narodów. Byliśmy naocznymi świadkami międzynarodowego dramatu, który rozegrał się zaledwie w ciągu ostatnich pięćdziesięciu lat. Bóg jest odpowiedzialny za to wszystko. Jego opatrność nad narodami jest wyraźnie ukazana przez Izajasza.

SKORUMPOWANI PRZYWÓDCY, KTÓRZY WYPACZAJĄ SPRAWIEDLIWOŚĆ, ZOSTANĄ UKARANI (1-4)

Werset 1-2

Biada tym, którzy ustanawiają niegodziwe ustawy, i tym, którzy wypisują krzywdzące wyroki, aby odepchnąć biednych od sądów i uniemożliwić dochodzenie słusznych praw ubogim mojego ludu, tak by wdowy stawały się ich łupem i by można było ograbić sieroty.

Biada ludziom nieprawym uciskających bezbronnych. Skorumpowani przywódcy w Izraelu wykorzystywali swoje stanowiska, aby pozbawić potrzebujących ich praw i zdobyć to, co biedni mieli dla siebie. Sprawy są tak wywrócone do góry nogami, że ci, których Pan każe chronić, stali się łupem. Izajasz ogłosił nad nimi *biada*. Byli oni winni sześciu rzeczy:

- stanowienie niesprawiedliwych praw,
- wydawanie opresyjnych dekretów (zabierali biednym ich prawa),
- grabież biednych,
- pozbawianie sprawiedliwości,
- krzywdzenie wdów oraz
- okradanie bezdomnych.

Działania te polegały na wykorzystywaniu ludzi, którzy nie mogli się bronić.

Werset 3-4

Ciekawe, co zrobicie w dniu nawiedzenia i zniszczenia, które nadciąga z daleka? Do kogo wówczas pobiegniecie po ratunek i gdzie wtedy zostawicie swe bogactwo? Pozostanie wam tylko skulić się wśród pojmanych albo paść pod stertą zabitych! Mimo to nie ustał Jego gniew, a Jego ręka pozostaje wyciągnięta.

Seria pytań zapowiada los tych wyzyskiwaczy! Kiedy Bóg postawił Efraima (Izraela) przed sądem, nie mieli się, gdzie ukryć i nikt nie mógł ich ochronić. Wtedy staną się potrzebującymi, bez obrony i możliwości odwołania się. Mieli więcej powodów, by obawiać się Boga niż Asyrii. Pan Bóg zastosuje wobec nich dyscyplinę z powodu ich dumi, skorumpowanego przywództwa, egoizmu i uciskania swoich bezbronnych obywateli. Nie poniosą klęski z powodu słabości militarnej, ale z powodu braków o podłożu moralnym. Rezultatem będzie *dzień nawiedzenia i zniszczenia, które nadciąga z daleka oraz Jego wyciągnięta ręka*. Bóg uczyni ich bezsilnymi.

NARODY ODMAWIAJĄCE UZNANIA SUWERENNOŚCI BOGA I ZAKŁADAJĄCE, ŻE SPEŁNI SIĘ ICH WOLA, BĘDĄ UKARANE (5-19)

Zwycięstwo Asyryjczyków nie dowiodło wyższości ich bogów a pokonanie Królestwa Północnego nie oznaczało, że JAHWE jest gorszy. Cały ten fragment przeciwstawia suwerenność Asyrii suwerenności Boga. Bóg używa zła, aby spełnić swoją wolę! Zło jednak pociąga za sobą konsekwencje własnych działań. Jest to *BIADA* w stosunku do Asyrii.

ASYRIA: NARZĘDZIE ZNISZCZENIA PEŁNIĄCE WOLĘ BOGA (5-11)

Werset 5-6

*Biada Asyryjczykowi, lasce mojego gniewu! W jego rękę jest różga mojego wzburzenia!
Poślę go przeciw narodowi niegodziwemu, wyprawię przeciw ludowi, na który się gniewam,
aby zgarniał łup i brał zdobycz, i uczynił je miejscem deptanym jak błoto na ulicy.*

Bóg przeciwstawia się ludziom dumnym. Asyria była po prostu nieświadomym narzędziem w rękę Pana Boga, którego używał do realizacji swoich celów. On kontrolował ich działania. Postąpił ich, by poskromili bezbożnego Izraela, przeciwko któremu płonął Boży gniew, *aby zgarniał łup i brał zdobycz.*

Werset 7

Jednak on nie tak to zrozumiał, jego serce nie tak to pojęło. Raczej postanowił w swym sercu zniszczyć i wytępić niemało narodów.

Asyria planowała realizować własne egoistyczne cele i zniszczyć wiele narodów, aby rozszerzyć własne imperium. Odzwierciedla ona zło ludzkiego serca, by niszczyć jako machina wojenna. Błędnie sądzili, że są suwerenni, zwłaszcza po tym, kiedy już zniszczyli miasta (w. 9), więc założyli, że w końcu mogą łatwo zdobyć Jerozolimę.

Werset 8-11

Twierdzi bowiem: Czyż wszyscy moi wodzowie nie są królami? Czy z Kalne nie stało się tak, jak z Karkemisz, z Arpadem tak, jak z Chamatem, a z Samarią tak, jak z Damaszkiem? Moja ręka dosięgła tych państw. Ujęła też ich bożki, choć ich posągi były okazalsze niż te z Jerozolimy i Samarii. Jak więc uczyniłem Samarii i jej bożkom, tak uczynię Jerozolimie wraz z jej bóstwami!

Asyria, w swojej nierealistycznej dumie:

- chwaliła się, w osobie swojego króla, że jej książęta są odpowiednikami królów.
- zakładali oni, że miasta Judy były takie same jak miasta innych narodów, a mianowicie, bez szczególnej troski i ochrony Pana Boga.
- mylnie planowali uczynić z Judą i Jerozolimą to samo, co uczynili z innymi narodami i ich wielkimi miastami. W rzeczywistości bożki nie reprezentują niczego, jedynie fałszywe nadzieje i obawy (przesady) upadłej ludzkości, która zdaje sobie sprawę, że rzeczywistość jest czymś więcej niż tylko tym, co fizyczne, ale nie jest w stanie pojąć duchowej prawdy.

UWAGA.

Prorok przedstawił króla asyryjskiego, który myśli: „Zająłem to miasto bliżej mnie, więc mogę również zdobyć tamto dalej ode mnie”.

UPADEK ASYRII: ZNISZCZENIE NISZCZYCIELA (12-19)

Werset 12

Lecz stanie się inaczej – gdy Pan dokona całego swego dzieła na górze Syjon i w Jerozolimie! Nawiedzę owoc pychy serca króla Asyrii i dumne spojrzenie jego oczu!

Kiedy Bóg skończy używać Asyrii jako Swej łaski do ujarzżenia Syjonu i Jerozolimy, ukarze też ją za jej arogancję i wyniosłość.

Werset 13-14

Ponieważ powiedział: Uczyniłem to mocą mojej ręki, dzięki mojej mądrości, gdyż jestem rozumny. Zniosłem granice ludów, splądrowałem ich skarbcze, powaliłem niczym moczarnie ich mieszkańców! (14) Sięgnąłem swą ręką jak do gniazda, wybrałem stamtąd bogactwo ludów. I jak zagarniają porzucone jajka, tak ja zagarnąłem całą ziemię. Nikt nie odważył się poruszyć skrzydłem albo otworzyć swego dzioba i pisnąć!

Oto dowód z ust samej Asyrii na jej wyniosłą dumę. Asyria ponownie okazała arogancję i wyniosłość, przechwalając się, że wszystkie jej zwycięstwa były wynikiem jej własnej siły i inteligencji. Czują, tak jak wiele narodów, że jest wyższa i dlatego ma prawo decydować o losie niższych od siebie. Mieli prawo okradać innych, którzy nie mogli lub nie chcieli się bronić, i usuwać ich tam, gdzie chcieli. Nikt nie był w stanie oprzeć się ich potędze.

UWAGA.

Duma to niezależność od Boga. Zakłada, że ma własną siłę bez powiązania z Bogiem.

Werset 15

Czy siekiera puszy się przed tym, który nią rąbie? Czy piła wynosi się nad tego, który nią trze? Jak gdyby łaska wywijała tym, który ją podnosi, jak gdyby kij unosił tego, który nie jest z drewna!

Pan Bóg odpowiedział na przechwałki króla Asyrii pytaniami sugerującymi, że narzędzie, którego Bóg używa, nie stoi ponad tym, który go używa: „siekiera, aby się chlubić” lub „piła, aby się wywyższać”. Jest to nielogiczne. Prorok, używając przykładu bezosobowego narzędzia kary, pokazał wywyższanie się nad osobę, która się nim posługuje.

Werset 16

Dlatego Pan, Jahwe Zastępów, ześle na niego wyniszczającą chorobę, a pod jego potęgą roznieci ogień – i spłonie!

Ze względu na dumę Asyrii, suwerenny Pan Zastępów pokona tego potężnego wroga. Izajasz opisał jej upadek będący rezultatem niszczącej choroby i trawiącego ognia.

Werset 17-18

Światło Izraela będzie ogniem, a jego Święty płomieniem; doszczętnie pochłonie jego ciernie i oset – uczyni to w jednym dniu. Wspaniałość jego lasu i sadu z duszą i ciałem wyniszczy! I będzie tak, jak z chorym, z którego uchodzi życie.

Asyryjczycy, podczas najazdu wskakiwali w ogień. Ogień miał pochodzić od światła Izraela, czyli od ich świętego Boga. Pochłonie on i małych, i wielkich w Asyrii, od cierni, przez piękne rośliny ogrodowe, aż do potężnych drzew leśnych. Będą wiedzieli, że to się stanie.

Werset 19

Ostatek drzew w jego lesie da się policzyć, chłopczyk potrafi je spisać.

Pozostałych drzew (przywódców) znajdzie się tak mało, że małe dziecko będzie w stanie je policzyć. W roku 701 p.n.e. Asyryjczycy zaczęli oblegać Jerozolimę i Bóg położył trupem 185 000 jednej nocy ([Iz 37,36-37](#)). Potem, w roku 609 p.n.e. Imperium Asyryjskie, wraz z Egipsem, zostało pokonane przez Babilon w bitwie pod Karkemisz.

SUWERENNY GLOBALNY PLAN JAHWE NA RZECZ ODNOWY SWEGO LUDU OBEJMUJE WYKORZYSTANIE INNYCH NARODÓW DO OSIĄGNIĘCIA TEGO CELU (20-34)

OBIETNICA ODNOWY: RESZTKA Z IZRAELA

Werset 20

W owym dniu Reszta z Izraela i ocaleni z domu Jakuba nie będą więcej polegać na tym, który ich bije, ale prawdziwie oprą się na JAHWE, Świętym Izraela - prawdziwie.

Punkt ciężkości proroctwa przesuwają się z Asyrii na Izrael. W pewnym przyszłym dniu, ta resztko, która uniknęła zagłady przez Asyryjczyków, nie będzie już dłużej ufać człowiekowi w kwestii wybawienia, tak jak robił to Achaz i Juda przed przejściem władzy przez Asyryjczyków. Nauczą się tej najważniejszej lekcji i prawdziwie zaufają Jahwe, Świętemu Izraela. Dość obcych sojuszy!!!

Werset 21

Reszta powróci, Reszta z Jakuba do Boga Mocnego.

Reszta wróci do prawdziwego, potężnego Boga. Będzie to garstka z całego domu Jakuba, z wszystkich Izraelitów. Wskazanie na potężnego Boga oraz na szczerą zmianę postawy Izraela, która jeszcze nie nastąpiła, wskazuje na czas wypełnienia się dopiero w dalekiej przyszłości.

Werset 22-23

Bo choćby twój lud, Izraelu, był jak piasek morski, powróci tylko reszta. Zagłada postanowiona. Nadciąga sprawiedliwość. Tak! Pan, JAHWE Zastępów, postanowił dokonać zniszczenia w całej ziemi.

Bóg obiecał Abrahamowi, że jego potomkowie będą tak liczni jak piasek morski. Nie oznaczało to jednak, jak przypuszczali Izraelici w czasach Izajasza, że zawsze będą liczny narodem. Nie. Bóg zniszczy ich skutecznie z powodu ich grzechu, tak że ocaleje tylko niewielka liczba. Suwerenny Pan Zastępów zniszczy ich w całej Ziemi Obiecanej, nie tylko w Królestwie Północnym. To, co się stanie, będzie straszliwe, ale zadecydowane, wypływające ze sprawiedliwości.

Werset 24-27

Dlatego tak mówi Pan, JAHWE Zastępów: Nie bój się, mój ludu, który mieszkasz na Syjonie, nie bój się Asyrii, która cię bije laską i swój kij podnosi na ciebie, jak to czyniono w Egipcie. Gdyż jeszcze króciutka chwila, a moje wzburzenie ustanie i mój gniew zwróci się przeciw nim ku zagładzie. JAHWE Zastępów podniesie nad nimi bat jak wtedy, gdy pokonano Midian przy Skale Oreba! Podniesie swój kij nad morzem, jak na drodze z Egiptu. W tym dniu: Usunie jego brzemień z twych ramion i jarzmo z twojego karku – zostanie ono zniszczone dzięki powodzeniu.

Aby zachęcić mieszkańców Jerozolimy do wiary, że przetrwają atak silniejszego i większego wroga, Pan przypomina im o dwóch poprzednich przykładach ratunku. Wybawił ich przodków z Egiptu i od Midianitów, niszcząc tamtych wrogów. Skala Oreba otrzymała swoją nazwę od księcia Midianitów Oreba, który uniknął śmierci w bitwie z Izraelitami, ale zginął podczas ucieczki. Podobnie Sennacheryb nie zginął wraz ze swoją armią, ale zmarł po powrocie do domu. Asyryjski ucisk nie będzie trwał długo, potem Bóg ukarze tych, którzy karcili Jego lud.

Opis ataku Asyrii i sądu nad nią: Pokonanie Asyrii ([Iz 10,28-34](#)).

Werset 28-32

[Asyryjczyk] najechał Ajat. Przechodzi przez Migron. W Mikmas zostawia swój tabor. Przechodzi przez wąwóz. Nocuje w Gebie. Drży Rama! Gibeą Saulowa uciekła! Krzycz na cały głos, córko Galim! Nasłuchuj, Laisz! O, biedne Anatot! Błąka się Madmena! Mieszkańcy Gebim szukają schronienia! Jeszcze dziś postój w Nob! Potrząśnij swą ręką górze córki Syjonu, wzniesieniu Jerozolimy.

Te geograficzne miejsca pokazują, że Asyria mogła zbliżyć się na odległość dwóch mil od Jerozolimy. Po drodze zdobywali i plądrowali miasta. Pierwszy rozdział Micheasza jest równoległym fragmentem do dziesiątego rozdziału Księgi Izajasza i mówi o zbliżającym się sądzie nad narodem. Inwazja już trwa, a Izajasz śledzi najeźdźców od północy, poprzez miasta, aż do świętego miasta Jerozolimy. Micheasz opisuje tę samą inwazję na nizinach. Asyryjczycy stoją u drzwi, co jest przerażające zarówno dla króla, jak i dla mieszkańców.

Werset 33-34

Oto Pan, Jahwe Zastępów, zetnie gałęzie korony przepotężnym ciosem! Będą ścięte gałęzie wybujałe wysoko, a wyniosłe – przygięte do dołu. Żelazo wytnie gąszcz leśny, a Liban, mimo swego majestatu, padnie!

Asyrii nie powiedzie się plan zdobycia Jerozolimy. Jest to obraz zniszczenia lasu, który symbolizuje armię asyryjską i jej przywództwo. Asyria nie ujdzie przed tym.

LEKCJE

1. Bóg nie traktuje lekko ucisku i niesprawiedliwości. Gniewa się na to na to i będzie karać winnych. Zawsze ma na uwadze słabych, potrzebujących, biednych i bezbronych.
2. Każdy naród, który kiedykolwiek istniał, uczynił to z woli Boga, nawet narody winne gwałtownego ucisku i naruszania praw obywatelskich. Ponieważ Bóg jest suwerenny, może użyć każdego narodu, aby spełniał Jego wolę. Jednym z aspektów Bożej opatrności jest Jego działalność na arenie międzynarodowej. Pan Bóg może użyć sprawiedliwego narodu, aby obalić niegodziwy. Może użyć złego narodu, aby ukarać względnie lepszy. Czy dzisiaj Bóg nadal działa na skalę międzynarodową, wzbudzając i obalając różne moce?

Paweł twierdzi, że Bóg z jednego [człowieka] wywiódł cały rodzaj ludzki, aby zamieszkiwał całą powierzchnię ziemi. Określił [im] właściwe czasy i granice zamieszkania (Dz 17,26).

3. Bóg działa na poziomie regionalnym i globalnym. Ostatecznie Jego plan dla narodów zakończy się światowym rządem Jego własnego Syna. Jest to obietnica, którą Bóg złożył Abrahamowi, potwierdził Mojżeszowi i powtórzył Dawidowi. Jezus zapoczątkuje te globalne rządy jako Król królów i Pan Panów.

ROZDZIAŁY 11-12

RZĄDY CHRYSZTUSA NA ZIEMI

WSTĘP

Fragment ten wyraźnie niesie nadzieję dla ludzi trapionych przez złych władców i niekończące się wojny. Izajasz spodziewał się narodzin dziecka w ciągu kilku lat, zniszczenia Izraela w ciągu kilkunastu lat i wyroku na Asyrię niedługo potem. Jednak - o czym jest mowa w rozdziale dziewiątym - spełnienie przychodzi siedemset lat później, kiedy Bóg posłał na świat swojego Syna. Pokojowe rządy tego cudownego króla jeszcze się nie rozpoczęły. A to, co obiecuje rozdział 11, nastąpi później, wraz z powtórным przyjsciem, jakieś 2700 lat po ogłoszeniu tego przez Izajasza. Obecna część przedstawia pozytywną stronę wybawienia ludu Bożego, które ma nadejść - w przeciwieństwie do negatywnej strony z rozdziału 10.

Bóg zniszczy Asyrię, ale Mesjasz podniesie Izraela, służąc mu w sposób idealny. Nadzieja przedstawiona jest w różnych punktach wcześniej, w głównej części (rozdziały 7-10), a o jej wypełnieniu czytamy w rozdziale 11. Otrzymałszy obietnicę, Izajasz przedstawia teraz Mesjasza jako panującego.

GDY CHRYSZTUS BĘDZIE RZĄDZIŁ, DOKONA SIĘ TO W MOCY DUCHA PAŃSKIEGO (11.1-5)

Werset 1

Wyrośnie Róźdzka z pnia Jessaja, zaowocuje Pęd z jego korzeni.

Tutaj mamy zapowiedź władcy z Jessego. U starożytnych pisarzy obraz drzewa symbolizował królestwo. W tym fragmencie użyto obrazu pędu z rodu Jessego i gałęzi z jego korzeni - oba opierają się na porównaniu z drzewem. Podczas kary na wygnaniu, Bóg ściał drzewo, pozostawiając tylko pień - świętą resztkę. Z czasem jednak z tego pnia wyjdzie gałąź, która stanie się wielkim królem nad przywróconym narodem. Odniesienie do Jessego jest celowe. Gdyby było powiedziane 'od Dawida', można by wywnioskować, że urodzi się on w rodzinie królewskiej jako książę w koronie i dorosnie w klasie rządzącej. Jesse jednak nigdy nie był królem. Zrodzony z Jessego oznacza, że nie zacznie od królewskiego rodu. Pewnego dnia odziedziczy królestwo, ale nie na początku. Imię Jesse skupia naszą uwagę na skromnym pochodzeniu Jezusa.

Werset 2-3

Spocznie na Nim Duch Jahwe; Duch mądrości i rozumu, Duch rady i mocy, Duch poznania i bojaźni Jahwe. W tej bojaźni Jahwe będzie się rozsmakowywał! Sądzić On będzie nie według tego, co widoczne dla oczu, rozstrzygać nie według tego, co słyszalne dla uszu.

Będzie rządził w Duchu Jahwe. Po wstępnym ogłoszeniu, że Duch Święty spoczął na Nim, mamy trzy zestawy kwalifikacji pochodzących od tego Ducha, gdy On rządzi.

1. Duch *mądrości i rozumu* odnosi się do Jego zdolności sądenia. Mądrość jest praktyczną, moralną umiejętnością, zdolnością do działania w danych okolicznościach tak, aby rezultaty były pożyteczne i korzystne dla grupy.

2. Zrozumienie odnosi się do zdolności rozróżniania lub decydowania pomiędzy różnymi rozwiązaniami. Wtedy można by powiedzieć o Duchu, że jest źródłem mądrości rozeznawania.
- *Duch rady i mocy* zapewnia, że król nie będzie potrzebował doradców. On będzie tworzył właściwe plany i będzie miał moc, aby je realizować. Widzieliśmy już w rozdziale 9, że będzie On cudownym doradcą.
  - *Duch poznania i bojaźni Jahwe* opisuje tego, który jest właściwie powiązany z Bogiem. Król będzie pokazywał w każdym swoim czynie, że jest odpowiedzialny przed Bogiem - będzie czynił tylko to, co podoba się Ojcu. Zgodnie z werselem 3, nie będzie sądził według widzenia i nie będzie strofował według słyszenia. Będzie miał zdolność widzenia i osądzania rzeczy takimi, jakimi są naprawdę. Będzie podejmował decyzje na podstawie rzeczywistości, a nie pozorów, mając zdolność widzenia rzeczy wnikliwie. To zdolność wrodzona.

Werset 4-5

Będzie sądził ubogich, kierując się sprawiedliwością i sprawy skrzywdzonych na ziemi rozstrzygał, powodowany słuszością. Berłem swoich ust będzie smagał ziemię, a tchnienie Jego warg uśmierci bezbożnego. I będzie sprawiedliwość pasem jego bioder, a prawda pasem jego łądźwi.

Jego rządy będą sprawiedliwe. W obu werseletach Jego panowanie charakteryzuje się sprawiedliwością - całkowitą zgodnością z prawem Bożym. Dzięki temu Mesjasz będzie mógł bronić praw ubogich i potrzebujących. W starożytnym świecie trudno było o sprawiedliwość dla ubogich, ponieważ nie stać ich było na przekupienie sędziów, a ich wpływy polityczne mieli niewielkie. Nadchodzący Król Izraela zrobi jednak dokładnie to, co słuszne dla biednych i będzie sprawiedliwy wobec strapionych. To pozwoli mu ukarać lub zniszczyć złych. Jego wyrok spowoduje śmierć złych, nie da im przywilejów za to, co mogliby zrobić dla sędziego. Umożliwi Mesjaszowi zaprowadzić sprawiedliwość na ziemi i być wiernym swojemu słowu, swojej misji i swojemu ludowi.

LEKCJA

Jeśli jesteś oddany Biblii, to nigdy nie możesz pokładać nadziei w pokoju na świecie, dopóki Jezus nie zapanuje na ziemi. Możemy mieć tylko nadzieję na kontrolę zniszczeń. Jest to najlepsze, co możemy uzyskać do tego czasu. Nigdy nie rozwiążemy problemów świata. Jak długo będziemy ignorować Boga, tak długo będziemy mieć do czynienia z obecnością zła. Wypychamy Boga z układu na własne ryzyko. Kiedy Mesjasz panuje, po raz pierwszy zło jest w defensywie.

W CZASIE PANOWANIA CHRYSTUSA CAŁY WSZECHŚWIAT BĘDZIE ŻYŁ W POKOJU (11.6-10)

Werset 6-8

Wtedy wilk usiądzie przy jagnięciu, lampart zaś odpocznie przy koźlęciu. Cielę i lwiątko wyjdą wraz z bydłem na paszę, a wyprowadzać je będzie mały chłopiec. Krowa będzie paść się z niedźwiedzicą, ich młode położą się razem, a lew, niczym byk, będzie karmił się trawą. Niemowlę bawić się będzie nad kryjówką żmii, a dziecko ku norze węża wyciągnie swoją rączkę.

Zmieniają się cechy zwierząt. Mamy tu serię przykładów na czas rządów Króla. Pokój oznacza stan w świecie, w którym wszystkie rzeczy bez zakłóceń mogą wykonywać swój zamierzony przez Boga cel

lub przeznaczenie. Ilustrują go te trzy wersety. Zwierzęta są tu drapieżnikami i ofiarami, agresywnymi i pokojowymi, przebiegłymi i niewinnymi. Musi być zmiana w przyrodzie, aby lew mógł żywić się słomą, a nie mięsem lub aby dziecko wyprowadzało zwierzęta na pastwisko i przyprowadzało je z powrotem, lub aby dziecko karmione piersią mogło bawić się tam, gdzie kiedyś czaiło się niebezpieczeństwo. Izajasz wyraźnie przewiduje, że kiedy Mesjasz przyjdzie, w porządku świata nastąpi zmiana warunków z powodu zdjęcia przekleństwa. Paweł również zauważa, że cała ziemia wzdycha, oczekując dnia odkupienia (Rz 8). Oczywiście, takie zmiany nie nastąpiły podczas pierwszego przyjścia Chrystusa. Główne zmiany na planecie przyniesie Drugie Przyjście.

Werset 9-10

Nie będą już krzywdzić ani sobie szkodzić na całej mej świętej górze, gdyż ziemia będzie pełna poznania Jahwe – jak wód, które okrywają morze. W tym dniu Korzeń Jessaja będzie sztandarem dla ludów! Szukać Go będą narody, a On będzie mieszkał w chwale.

Nie będzie więcej niebezpieczeństw ani zniszczenia. Kiedy sprawiedliwość naprawdę zwycięży, świat zostanie doprowadzony do stanu, jaki Bóg zamierzył na początku. Wraz z ustaniem zła przychodzi koniec szkód, które ono przynosi. Wszystko, co jest zepsute i wszystko, co rujnuje i niszczy, skończy się wraz z panowaniem Mesjasza. Powód jest jasny: wiedza o Panu Bogu obejmie ziemię lub będzie pełna wiedzy o Nim. Chrystus, korzeń Jessego, będzie pokojowym globalnym władcą, na którym narody będą polegać. Żli władcy i niekończące się wojny w końcu przestaną istnieć na świecie, gdy Władca wszechświata zajmie ich miejsce. Wtedy, w tym dniu, narody będą uciekać się do korzenia Jessego.

LEKCJA

To oczywiście, że cały świat i ludzkość żyją pod ciężarem brutalności przekleństwa. Za każdym razem, gdy myślimy, że idziemy do przodu, robimy dwa kroki wstecz. Dokonano postępu i w niektórych dziedzinach ludzkość się udoskonaliła. A jednak świat wydaje się pękać w szwach. Chciwość, nienawiść, zło, ucisk i zbrodnia wciąż zbierają niewiarygodne żniwo. Kiedy Mesjasz zapanuje, przekleństwo zostanie zdjęte, a wszechświat będzie rozkwitał zgodnie z Bożym zamysłem. Uciskani i słabi zostaną wybawieni, dzięki czemu będziemy mogli żyć poza przekleństwem, czekając na pojawienie się chwalebnej przyszłości.

PODCZAS RZĄDÓW CHRYSTUSA IZRAEL ZBIERZE SIĘ PONOWNIE I JAKO NARÓD ZOSTANIE UZDROWIONY (11.11-16)

Werset 11-12

W tym też dniu Jahwe ponownie wyciągnie swoją rękę, aby nabyć resztę swego ludu, tych, którzy pozostali – z Asyrii i z Egiptu, z Patros i z Etiopii, z Elamu i z Szinear, z Chamatu i z wysp na morzu. (11)

Zanim nastąpi to cudowne zgromadzenie, Izajasz przewiduje diasporę, czyli rozproszenie jego narodu po całym świecie.

Wzniesie sztandar narodom i zbierze wygnańców z Izraela, zgromadzi rozproszonych z Judy z czterech krańców świata. (12)

Resztki powróci do ziemi. Będzie to początkowe zgromadzenie po niewoli babilońskiej. Przewiduje

on jednak również większe gromadzenie, które nastąpi wraz z powrotem Mesjasza. Sztandar, który On podnosi dla narodów, to sztandar Jego królestwa. Będzie to królestwo ziemskie. Pod tym sztandarem zgromadzi On resztkę Żydów zarówno z Królestwa Północnego, jak i Południowego, którzy będą mieszkać na całej ziemi. Resztką ta będzie uczestniczyć w panowaniu koronowanego Króla.

Werset 13-14

Wówczas już nie będzie zazdrości w Efraimie i wyginą gnębiciele z Judy. Efraim nie będzie już zazdrościł Judzie, a Juda nie będzie gnębił Efraima. I polecą na zachód, na ramionach Filistynów, razem będą łupić synów Wschodu; Edom i Moab będą przedłużeniem ich ręki, a synowie Ammona – ich strażą.

Ustaną wewnętrzne spory i razem pokonają wszystkich wrogów. Zamiast walczyć między sobą, Izraelici zwyciężą swoich wspólnych wrogów i zdobędą całą Ziemię Obiecaną. Najwyraźniej ten konflikt poprzedzi pokój przedstawiony w wersety 6-9. Wymiary ziemi podane są w [Pwt 1,7 i 11,22-25](#).

Werset 15-16

Wówczas podzieli Jahwe zatokę Morza Egipskiego i nad Eufratem pomacha ręką – żarem swojego tchnienia. Rozdzieli go w ten sposób na siedem strumieni, tak że da się go przejść nawet w sandałach. I będzie droga bita dla reszty Jego ludu, dla tych, którzy pozostaną z Asyrii, taka, jaką miał Izrael w dniu, gdy wychodził z Egiptu.

Powrót z niewoli będzie podobny do tego z czasów Exodusu. Boże wyroki pozwolą Żydom powrócić z całego świata. Jego sądy nad Egiptem i Babilonią spowodują wyschnięcie głównych przeszkód: Morza Czerwonego i rzeki Eufrat. Ten wyrok pozwoli Żydom na powrót do Ziemi Obiecanej z tych części świata bez przeszkód. Będą mogli opuścić terytorium Asyrii, gdzie Bóg zapowiedział ich niewolę, z taką samą łatwością, z jaką ich przodkowie opuścili Egipt i przeszli przez Morze Czerwone w czasie Exodusu. Izrael ponownie zgromadzi się w Ziemi Obiecanej z całego świata, ufając Bogu.

UWAGA.

Lud Boży może być podbudowany tym, że nastąpi chwalebna przyszłość, potężne panowanie - takie, które przewyższy oczekiwania - na które może patrzeć z nadzieją i zachętą, pomimo obecnego złego stanu, w jakim się znajduje.

LEKCJE

1. Chrześcijanie otrzymali tego samego Ducha, który rządzi i kieruje ich królem. Ten Duch Święty może dawać mądrość, moc i bojaźń Pańską w naszym życiu również dzisiaj.
2. My, którzy jesteśmy w Jego królestwie, w królestwie sprawiedliwości, rządzone przez prawdę, musimy promować świętość, gdziekolwiek jesteśmy. Jak sprawiedliwy chcesz być dzisiaj?
3. Wypełnieni duchem wierni Bogu ludzie będą również promować i rozszerzać pokój na świecie, o ile tylko będą w stanie. Musimy być mistrzami sprawiedliwości, a sprawiedliwość będzie cieszyć się pokojem. Nie zapoczątkujemy wieku prawości, ale wprowadzimy innych do królestwa przez naśladowanie naszego wspianego Króla.

RESZTKA BĘDZIE ŚPIEWAĆ CHWAŁĘ, GDY ZGROMADZI SIĘ JAKO LUD BOŻY (12.1-6)

Werset 1

W tym dniu powiesz: Dziękuję Ci, Panie, bo choć gniewałeś się na mnie, Twój gniew ustał i pocieszyłeś mnie.

Oto wspaniała pieśń pochwalna, którą wygnańcy zaśpiewają w tym dniu, gdy wrócą do swojej ziemi. Jej wykonawca postanawia wielbić Pana, mimo że odczuwał Jego gniew na siebie.

Werset 2

Oto Bóg zbawieniem moim! Zaufam, nie będę się lękał, gdyż JAHWE jest mocą moją, pieśnią moją, zbawieniem moim!

Człowiek uwielbający chce, aby inni zobaczyli, że to, co mówi, jest prawdą. Jest pod wrażeniem tego, co Bóg uczynił w jego życiu i zaprasza wszystkich do oglądania dzieła Pana. Mówienie, że Bóg jest moim zbawieniem, oznacza również powiedzenie: „Ja nie jestem moim zbawieniem. Moje dobre uczynki, moje dobre intencje, moje dobre myśli nie zbawią mnie. Bóg jest moim zbawieniem.

Werset 3-4

Będziecie czerpać z radością wodę ze źródeł zbawienia i powtarzać w tym dniu: Dziękujcie Jahwe, wzywajcie Jego imienia! Rozgłaszajcie wśród ludów Jego dzieła! Przypominajcie, że Jego imię przewyższa wszystko!

Woda jest pięknym symbolem zbawienia, szczególnie dla narodu, który żył w tak suchej ziemi jak Palestyna. Teraz nowi Izraelici mogli spodziewać się zabezpieczenia Jego zbawienia i dzielenia się nim z innymi, a szczególnie z poganami, aby rozgłaszać Jego czyny wśród narodów.

Werset 5-6

Grajcie PANU! Dokonał On wielkich czynów! Niech się o tym dowie cała ziemia! Wołaj! Śpiewaj z radości, mieszkanko Syjonu, bo wielki jest między wami Święty Izraela!

Wierząca resztką będzie przypominać pozostałym z całego świata, że Mesjasz jest wywyższoną osobą oraz chwalić Go w pieśni za Jego doskonałe czyny. Tytuł *Święty Izraela* streszcza, kogo ten hymn pochwalny czci, jak również o czym jest cała ta część księgi. Tylko JAHWE jest Świętym Izraela!

LEKCJA

Chwalenie i dziękowanie powinno zawsze cechować ludzi wiernych Bogu, gdy wspominają o wierności swojego Pana. Istotnie, nasz Bóg jest godny takiej chwały, tym bardziej, że Jego dzieła są z pewnością związane z Jego charakterem i odwrotnie: Jego charakter z Jego czynami.

ROZDZIAŁ 13

STRASZNY WYROK POPRZEZ INWAZJĘ

WSTĘP

Pozwólcie mi zasugerować, że to właśnie tam często zabiera nas Bóg. Do miejsca, w którym wyczerpaliśmy wszystkie nasze możliwości i zasoby i nie pozostało nam nic. Zrozpaczeni szukamy pomocy, Jego pomocy, której powinniśmy szukać przez cały czas. Naszą największą trudnością jest to, że wierzymy, iż nasza potrzeba jest częściowa, podczas gdy jest ona całkowita. Bóg chce złamać naszą dumę i zwiększyć naszą pokorę.

W serii dziesięciu wyroczni z Izajasza 13-23 zobaczymy, że Izrael zajmuje centralne miejsce w Bożych planach, a otaczające go narody są bezbronne. "Brzemie", oznacza wyrocznię, czyli ciężki lub kłopotliwy rodzaj wiadomości do przekazania. Są to wiadomości niosące brzemie. Są to zapowiedzi zagłady dla tych narodów, ale również zbawienia dla Izraela, jeśli zaufa Panu. Mamy tu wyrocznię wygłoszoną przez Izajasza na temat Babilonu, imperium, które powstało około sto lat po czasach Izajasza. Teraz spodziewalibyśmy się, że Izajasz będzie ganił Asyrię, ponieważ była ona najgroźniejszym wrogiem w jego czasach i ponieważ odnosił się do niej wiele razy we wcześniejszych rozdziałach. Kiedy prorok żył i pisał, Babilon był realną częścią Asyrii, ale Izajasz używał go do reprezentowania wszystkich narodów w tym rejonie, które miały wspólne cechy. Za Asyrią Izajasz widział ducha Babel, którego tutaj potępia. Jest to jednak również proctwo przeciwko prawdziwemu Babilonowi.

BABILON

Babilon zasłuży na gniew Boży, ponieważ historycznie miasto to było punktem zbornym antybożej działalności. Od samego początku w Księdze Rodzaju 11 charakteryzowało się buntem przeciwko Bogu nieba. Przez wieki było ono postrzegane jako miejsce nienawiści do Boga Izraela. Nawet w nadchodzącym Ucisku będzie ono ośrodkiem nienawiści skierowanej przeciwko Bogu Biblii (Apokalipsa 17-18). Tak więc miasto, jego mieszkańcy i jego zachowanie pozostają niezmiennie aż do końca.

SĄD BOŻY ZNISZCZY LUDZI DUMNYCH I AROGANCKICH

To, co odnosi się do miasta Babilon, jest również zapowiedzią tego, co dotyczy każdego ludu, który wywyższa się i arogancko zakłada swoją niezależność. Babilon zostanie zniszczony zarówno wtedy, jak i w przyszłości.

BOŻY GNIEW JEST ROZBUDZONY (1-5)

Werset 1

Wyrok na Babilon, jak to zobaczył Izajasz, syn Amosa.

przedstawia tę wyrocznię jako dotyczącą starożytnego miasta Babilonu, która została wygłoszona przez Bożego proroka Izajasza.

Werset 2

*Zatknijcie sztandar na obnażonym szczycie góry! Podnieście na nich głos! Dajcie znak ręką!
Niech wejdą w bramy książąt.*

Bóg zaczyna tworzyć swoją armię. Wzywa swoich wojowników, aby się zebrali i mogli wypełnić Jego wolę w osądzeniu tych, na których się rozgniewał. Bóg podnosi flagę na szczycie wzgórza, wzywając wojowników, aby się zgromadzili.

Werset 3

*To Ja wezwałem Mnie poświęconych. To Ja zwołałem mych bohaterów, aby okazać mój
gniew – dumnych ze służby pod wodzą mojego majestatu*

Ta armia będzie wykonywać polecenia Boga. Bóg ma plan i - aby osiągnąć swój zamiar - używa maruderów, swoich najemników.

Werset 4-5

*Słysząc odgłos tłumu na górach, jakby liczego ludu! Słysząc zgiełk królestw,
zgrupowanych narodów! To Jahwe Zastępów przegląda zastępy bojowe! Ciągną z
dalekiej ziemi, z najdalszych krańców nieba – Jahwe i narzędzia Jego gniewu, by zniszczyć
całą ziemię*

Mamy rezultat gniewu Bożego, którym jest zniszczenie całej ziemi - a tutaj - miasta Babilon. Zebranie armii na wojnę jest ogromnym przedsięwzięciem. Przybędą oni z odległych krain i z najdalszych krańców niebios, aby walczyć jako Jego wojsko.

UWAGA.

Chociaż Izajasz pisał o konfliktach zbrojnych w swoich czasach, podobne zgromadzenie ogromnych armii będzie miało miejsce tuż przed nastaniem tysiącletniego królestwa według [Ap 16,12-16](#). Obrazy tutaj i w Objawieniu wydają się również nawiązywać do przyszłego czasu, który ma zasięg globalny, jak w Ap 16,14: udały się do królów całego zamieszkałego świata, aby ich zgromadzić do bitwy w ten wielki Dzień Wszechmocnego Boga. Może być tak, że proroctwo Izajasza odnosi się zarówno do działalności Boga w historii, jak i równolegle do jego przyszłych działań.

SĄD BOGA JEST BLISKO (6-13)

Werset 6

*Zawódcie! Bo bliski jest dzień Jahwe! Przychodzi on od Wszechmocnego jako niszczący
cios.*

Dzień Pański, w którym będzie On aktywnie ingerował w historię, jest już blisko. Nie musi to oznaczać, że jest już wkrótce. Jest jednak nieunikniony. To czas sądu Pana nad niegodziwym światem. W czasach Izajasza jest to miasto Babilon i kilkadziesiąt lat później, prawdopodobnie w 689 r. p.n.e., kiedy Asyryjczycy stłumili ich bunt. Ten polityczny zamęt był podobny do sądu, który przyjdzie na cały świat, ponownie w środku politycznego zamętu, tuż przed ustanowieniem przez Pana rządów Chrystusa na ziemi.

Werset 7-10

*Dlatego opadają wszystkie ręce, truchleje każde ludzkie serce. Wszystkich ogarnia strach!
Chwytają ich skurcze i bóle. Wiją się jak przy porodzie. Patrzą na siebie osłupiali, a z twarzy*

bije żar. Oto nadchodzi dzień PANA – okrutny! Dzień wzburzenia i gwałtownego gniewu! Aby obrócić ziemię w pustkowie, a grzesznikom na niej położyć kres! Tak! Gwiazdy niebios i ich konstelacje nie udziela już swego światła! Słońce pociemnieje o wschodzie, a księżyc nie rozbłyśnie światłem.

Właściwie wszystkie te słowa brzmią jak z Ewangelii Mateusza 24-25. Jest tu nie tylko nieuchronność dnia (w. 6), ale także zbliżanie się (w. 9). Jaki to będzie dzień? Cóż, taki, w którym wszystkie ręce opadają, serca topnieją, ludzie są przerażeni, twarze się rumienia, kiedy Bóg wyniszcza grzeszników. Jak kobieta cierpiąca bóle porodowe, ludzie znajdują się w skrajnym cierpieniu pod wpływem miazdzącej, okrutnej furii i palącego gniewu dnia Pańskiego. Nadnaturalne zmiany na niebie (w. 10) wydają się sugerować wszechogarniające zniszczenie podobne do ostatecznego sądu nad światem według Mateusza 24: *A zaraz po ucisku tych dni SŁOŃCE ULEGENIE ZAĆMIENIU I KSIĘŻYC STRACI SWÓJ BLASK, GWIAZDY BĘDĄ SPADAĆ Z NIEBA i moce nieba nawiedzi wstrząs (Mt 24,29).*

Werset 11-13

I nawiedzę świat za zło, a bezbożnych za ich winy! Ukróczę pychę zuchwałych i poniżę wyniosłość tyranów. Sprawię, że śmiertelnik będzie rzadszy od złota, a człowiek – od kruszcu z Ofiru. Wstrząsnę bowiem niebem i ziemia zadrży w posadach, poruszy je wzburzenie PANA Zastępów w dniu, gdy wzbierze gwałtowność Jego gniewu

Powodem tego gniewnego sądu jest zło niegodziwych ludzi, a zwłaszcza ich pycha i wyniosłość. Ludzka pycha skutkowałą coraz lepszymi czasami dla coraz większej liczby ludzi, ale wyrok spowoduje zmniejszenie populacji ludzkiej ([Ap 6,8](#); [9,15](#); [Zach 13,8-9](#)).

Ponieważ tak wiele ludzi zginie w bitwach, będą oni rzadsi niż szczerze złoto Ofiru (najprawdopodobniej miasto znane ze swoich złóż złota). Ponownie, werset 13 sugeruje katastrofalny charakter końcowego sądu, który ma nadejść. Bez względu na to, jak to obliczasz, pozostaje fakt, że 70-ty tydzień Daniela będzie najbardziej krwawym okresem, jakiego kiedykolwiek doświadczyli mieszkańcy Ziemi.

SĄD BOŻY JEST WYKONYWANY (14-16)

Werset 14

I niczym spłoszona gazela, niczym stado bez tego, kto je zbiera, każdy zawróci do swojego ludu, każdy będzie uciekał do swej własnej ziemi

Podczas gdy ta armia nieustannie atakuje, ludzie będą całkowicie bezsilni, by powstrzymać inwazję. Będą jak antylopy i owce, bezbronne stworzenia, które są łatwą zdobyczą dla myśliwych. Ludzie, szukając bezpieczeństwa, rozproszą się jak przestraszone gazy i owce w owym dniu. Mieszkańcy imperium asyryjskiego z innych regionów świata będą próbowali uciec przed zbliżającym się zniszczeniem, udając się do swoich rodzinnych krajów, jak tylko będą mogli.

Werset 15-16

Każdego, którego znajdą, zabiją! Każdego złapanego zwali miecz! Niemowlęta roztrzaskają na ich oczach, splądrują im domy i zgwałcą kobiety

Dopuszczają się takich potworności, w tym zabijania mieczem, dzieciobójstwa, plądrowania i gwałtu. Ci wojownicy będą zabijać wszystkich złych, których znajdą. Dzieci będą niemiłosiernie mordowane na oczach swoich rodziców. Domy zostaną splądrowane, a kobiety zgwałcone.

LEKCJA

Pismo Święte jest zadziwiająco spójne w tym, że Bóg bezlitośnie osądza pychę, dumę, zarozumiałość i arogancję. **To właśnie w kwestii pychy Biblia najostrej różni się od świata.** Świat może się zgodzić, że kradzież, morderstwo, cudzołóstwo i pijaństwo są złe. Niewierzący mogą nawet przyznać się do takich wad. Nigdy jednak nie słyszałem, żeby niewierzący powiedział, że jego grzechem była pycha. C.S. Lewis w „Mere Christianity” napisał tak: „Zasadniczym występkiem, największym złem, jest pycha. Nieczystość, gniew, chciwość, pijaństwo i wszystko inne są w porównaniu z nią niczym innym jak pchłami. To właśnie przez pychę diabeł stał się diabłem. Pycha prowadzi do każdej innej nieprawości. Jest to kompletnie antyboski stan umysłu”.

Wyniosli sercem są ohydą dla PANA i na pewno nie ujdą bez kary ([Prz 16,5](#); zob. też [Prz 8,13](#); [11,2](#); [16,18-19](#); [18,12](#); i [21,4, 24](#)). Pycha jest niezależnością od Boga. Być dumnym to skupiać się na swoim statusie, osiągnięciach lub osiągnięciach innych - niezależnie od Boga. Nie możesz być dumny i znać Boga.

PONIEWAŻ DUMNI SĄ PRZEZNACZENI NA ZNISZCZENIE, NIE LOKUJ W NICH SWOJEJ NADZIEI (17-22)

Gdy Izajasz wygłosił to proroctwo, Babilonia znajdowała się pod jarzmem asyryjskim, prawdopodobnie za panowania Ezechiasza (715-686 p.n.e.). Był to jeden z narodów, obok Egiptu, na który Juda spoglądała jako na możliwego wybawiciela, który uchroniłby ją od bezpośredniego zagrożenia asyryjskiego. Proroctwo to pokazało, że Babilon nie jest bezpiecznym przedmiotem zaufania, ponieważ Bóg go zniszczy.

Werset 17-18

*Oto pobudzę przeciwko nim Medów! O srebro oni nie dbają, w złocie się nie lubią.
Młodzież dziesiątkują ich łuki. Dla płodów łona nie będzie litości. I nad dziećmi w miłosierdziu nie drgnie oko.*

Do wojowników Pana Boga należeć będą Medowie, którzy zajmowali tereny dzisiejszego środkowego Iranu. W czasach Izajasza byli już potężnym ludem, którego Asyryjczycy się bali. Zniszczą oni Babilon. Zjednoczyli się z Babilończykami, by zlikwidować ostatnie ślady imperium asyryjskiego w 609 r. p.n.e. Jeszcze później Medowie i Persowie pokonali Babilon w 539 r. p.n.e. Medowie mniej cenili srebro i złoto niż podbój wojenny; nie dali się przekupić, lecz bezlitośnie zabijali każdego wroga. Zemsta motywowała ich bardziej niż łupy.

Werset 19

I padnie klejnot królestw – Babilon, chluba i duma Chaldejczyków, legnie w gruzach pod ciosem Boga, jak Sodomia i Gomora.

To może dotyczyć splądrowania Babilonu przez Asyryjczyków w 689 r. p.n.e. Chaldejczycy byli klasą rządzącą odpowiedzialną za dominację Babilonu. Jednakże Izajasz zapowiedział, że Babilon doświadczy tego samego losu co Sodomia i Gomora - zniszczenia z ręki Boga - z powodu jego bezbożnej dumy.

Werset 20-22

Nie będzie zamieszkanym na wieki ani zasiedlony po wszystkie pokolenia. Nie rozbije tam Arab namiotu ani pasterze nie zatrzymają tam stad. Zdomowią się tam dzikie zwierzęta,

*w domach zagnieżdżą się sowy. Mieszkać tam będą strusice, a kozły wyprawiać swe harce.
W pałacach rozgoszczą się hieny, szakale we wspaniałych zamkach – bo bliski już jest jego
czas, jego dni nie ulegną zwłoce.*

Po osądzeniu Babilon nie będzie mógł być zasiedlony nawet przez nomadów. Dzikie zwierzęta będą jedynymi mieszkańcami tego niegdyś wielkiego miasta. Zniszczenie to nadejdzie wkrótce i nie będzie się opóźniać. Babilon zostanie odbudowany, a następnie ponownie zniszczony przez Medów i Persów w 539 r. p.n.e. Ostatecznie zostanie ponownie odbudowany, a następnie zniszczony przez Boga po raz ostatni ([Ap 18](#)).

LEKCJE

Pycha nie jest podstawą, na której można budować swoje życie, mieć nadzieję lub ufać swojemu przeznaczeniu. Babilon, podobnie jak Asyria, Egipt i Izrael, wszystkie pokazują upadek pychy. Bóg nie będzie tego tolerował. Dzisiaj człowiek i narody w arogancki sposób w najlepszym wypadku marginalizują Boga, a w najgorszym - Go wypierają. Podobnie jak Babilon, miasto w całej Biblii reprezentujące pychę, dziś globalne lekceważenie Boga Biblii jest podobne. Ono również może spodziewać się podobnej zagłady. A co z nami?

1. Ponieważ Bóg bezlitośnie niszczy dumnych i aroganckich, zdecyduj się postępować w sposób pokorny. Pycha jest niezależnością od Boga. Pokora widzi, że wszelka wartość, cnota, moc i chwała zaczyna się i kończy w Bogu.
2. Ponieważ nie możemy lokować naszej nadziei w pysze lub osobach dumnych przeznaczonych do zniszczenia, umieśćmy ją w samym Bogu, który jest źródłem wszelkiego dobra. Działania oparte na tym założeniu są oparte na pokorze. A pokora postrzega tych ludzi jako dystrybutorów (raczej kanały niż źródła czy zbiorniki) chwały Bożej. Najlepszym dobrem, jakie może istnieć, jest ukazywanie chwały Boga - Jego rzeczywistej wartości. Żyjmy świadomie!

ROZDZIAŁ 14 OSTATECZNIE WYTCHNIENIE I UWOLNIENIE OD STRACHU, NIEWOLI I UCISKU

WSTĘP

Każdy przywódca, który kieruje się pychą, jawnie lekceważąc Boga, który go tam umieścił, odpowie przed Bogiem za swoje zwierzchnictwo. W Apokalipsie 18 mamy lament nad Babilonem:

Upadł! Upadł Wielki Babilon! Stał się siedzibą demonów, kryjówką wszelkiego nieczystego ducha, ...

Biada! Biada ci, wielkie miasto! Babilonie, grodzie potężny! W jednej godzinie spadł na ciebie sąd! (w. 2 i 10).

Babilon zostanie ostatecznie zniszczony i uczyniony niezdatnym do zamieszkania. Ten naród i/lub miasto prezentują marność i szaleństwo wywyższającej się pychy, której modelowym przykładem był ten pełen przepychu król babiloński.

Ludzie mogą się spodziewać się, że ich prześladowcy zostaną zniszczeni (1-11)

Werset 1-2

Gdyż Jahwe zlituje się nad Jakubem. Znowu wybierze Izraela. Da mu wytchnienie w jego własnej ziemi. Wtedy przyłączą się do niego cudzoziemcy. Przystaną oni do domu Jakuba. Za sprawą ludów Izrael zostanie sprowadzony do własnego kraju. A tam, w ziemi Jahwe, dom izraelski weźmie ich sobie jako służących i służące. Na jego usługach będą ci, u których wcześniej był sługą, będzie panował tam nad tymi, którzy go niegdyś ciemnęli.

Wcześniej Izajasz przepowiedział, że Izrael doświadczy upadku i niewoli. Potem Pan zlituje się nad nim, wybierze go ponownie do obfitości błogosławieństw i osiedli go w jego własnej ziemi. Izraelici będą mieć wtedy władzę nad tymi, którzy wcześniej panowali nad nimi. Obejmą w kraju przywództwo wojskowe i polityczne. Tak więc prorok rozpoczyna tę wyrocznię słowami pociechy i nadziei dla Izraela, zgodnie z jej tematem: „Resztką powróci”.

Werset 3

A gdy Jahwe da ci odpocząć po twym cierpieniu i udręce, i po ciężkiej niewoli, w której się znalazłeś,

Po opisaniu przyszłego zniszczenia Babilonu (13:17-22) Izajasz mówi teraz o nadchodzącego zniszczeniu króla Babilonu. Zapowiada obietnicę odpoczynku od ucisku. Te trzy wyrażenia opisują trudności ludu Bożego w tym upadłym świecie, zwłaszcza pod pogańską dominacją Babilonu. Pisarz przewiduje więc czas, kiedy lud zostanie uwolniony od swoich kłopotów i będzie śpiewał pieśń zwycięstwa.

Werset 4

wtedy wzniesiesz taką szyderczą pieśń o królu Babilonu: O, jak wyczerpał się ciemęzca i jego ciemęzenie!

Kiedy Pan Bóg dał Izraelowi odpoczynek po jego niewoli, będzie on kpił z dumnego władcy Babilonu, który wcześniej drwił z niego. Jego śmierć będzie okazją do radości, a nie smutku. Kolejne szyderstwo wyraża radość z nagłego upadku narodu babilońskiego. Brzmi ono: „O, jak wyczerpał się ciemęzca!”. Chociaż Babilon nie jest jeszcze potęgą, jaką ma się stać za kilkadziesiąt lat, to tutaj prorok patrzy na przyszłość wroga, który, podobnie jak Asyria, będzie uciskał lud. Zgodnie z tą zapowiedzią wszyscy tacy ciemęzyciele zostaną zniszczeni przed nastaniem wielkiego Wieku Mesjańskiego.

Werset 5-6

Jahwe złamał wreszcie laskę bezbożnych, pokruszył w końcu berło tyranów! Smażał on ludy, rozgniewany, chłostą bezustanną, miażdżył narody w swoim gniewie bezustannym prześladowaniem.

Tak więc w końcu na ziemi Izraela zapanuje wielka radość i bezpieczeństwo. Bóg złamie bezwzględny tyran. Pycha Babilonu skupia się na jej bezwzględnym królu lub ogólnie na królowaniu, które charakteryzowało ten dumny naród. Terminy laska i berło, jako symbole władzy, oznaczają panowanie pogańskich władców. Chodzi o to, że potęga tych ciemęzców ma być złamana. Rządzili z gniewem, trapiąc inne narody, ale wkrótce zostaną rozbici.

Werset 7-8

Odпочęła ziemia, odetchnęła z ulgą, nastał dla ludzi czas radości. Nawet cyprysy i cedry Libanu cieszą się z twego upadku: Od kiedy padłeś – powiadają – już nas nie nachodzą drwale.

Mamy tu zapewnienie, że wyrok ten przyniesie ludziom wielką radość. Są to radosne okrzyki, które obwieszczają ustanie ucisku i początek trwałego pokoju. Bezpieczeństwo jest przywrócone. Drzewa **cyprysowe** cieszą się, ponieważ nikt więcej się nie pojawił się, aby je wyciąć. Jest tu personifikacja lasów - zachwycają się, że wrogowie nie będą już przychodzić je ścinać - na spalenie albo wykonywanie ramp przy oblężeniu.

Werset 9

Świat umarłych na dole zadrżał z powodu ciebie, mając ci wyjść na spotkanie. Zbudził dla ciebie cienie wszystkich wodzów ziemi. Rozkazał wstać z tronów wszystkim królom narodów.

Będzie wielkie poruszenie w grobie z powodu tych, którzy przychodzą na sąd. Tutaj szeol odnosi się do królestwa duchów zmarłych, wszystkich tych, którzy umarli w nieprawości, bez Boga, bez nadziei, bez ich przepychu, pozostawieni na tułaczkę w ciemności. Spotkanie składa się z królów ziemi i innych, którzy już tam są. Cienie to termin oznaczający duchy zmarłych.

Werset 10-11

A gdy odezwą się oni, to tak ci powiedzą: A jednak zastabłeś tak jak my, upodobniłeś się do nas! Świat zmarłych pochłonął twą pychę i grę twoich instrumentów. Twoim postaniem zgnilizna, a twym okryciem robactwo!

Inni zmarli władcy będą się tam cieszyć, ponieważ ten wielki monarcha dzieli teraz ponizający los ich wszystkich. Zamiast oddać mu cześć, ci zmarli przywódcy wyśmieją go, ponieważ w chwili śmierci nie był od nich lepszy. Zamiast honorowego łoża dostanie na postanie larwy, a za narzutę robaki. Cóż za miejsce ostatniego spoczynku dla króla!

LEKCJA

Każdy zły władca i ciemiężca zostanie zdeptyany i zniszczony. Każdy z nich, jeden po drugim, wpadnie do grobu i krainy cieni, gdzie będzie oczekiwał na swój sąd. Pomyśl o tym - oni zazwyczaj rządzą przez jedno pokolenie, a potem już ich nie ma. Bóg zostanie oczyszczony z zarzutów. Wierzący będą zachowani i bezpieczni w nowym królestwie rządów Chrystusa. Wszystko zostanie całkowicie odwrócone. Sprawiedliwość zastąpi bezwzględność.

KAŻDY KTO WYBIERA PYCHĘ I UCISK ZMIERZA KU ZNISZCZENIU (12-23)

Werset 12

O, jakże spadłeś z nieba, ty, blasku, synu jutrzeńki! Ścięty ległeś na ziemi, ty, pogromco narodów.

W tej części odkrywamy, że jest możliwe podwójne znaczenie. Pierwotne znaczenie tego rozdziału to człowiek-król, który był pełen przepychu i próżnej chwały, który szybko spadł ze swojej wyniesionej pozycji. Słowo „ty blasku” opisuje wspaniałość tego króla-ciemiężcy, twierzącego, że jest synem gwiazdy porannej.

UWAGA.

Niektórzy jednak dopatrują się w tym drugiego odniesienia - do Szatana lub siły duchowej stojącej za tronem. W Starym Testamencie „gwiazdy” mogą odnosić się do anielskich lub demonicznych mocy. Pogańscy królowie twierdzili, że są boscy, lub co najwyżej - potomkami bogów. Lucyfer pokaże wtedy chwałę, którą kiedyś miał szatan. Rzeczywiście, Paweł mówi, że nadal może on zmieniać się w anioła światłości, aby zwodzić ludzi: I nic dziwnego. Przecież sam szatan podszywa się pod anioła światłości. (2 Kor 11,14). Oznacza to, że szatan wykorzystuje naszą miłość do światła, aby nas zwieść. Chce, abyśmy myśleli, że jest dobry, prawdomówny, kochający i potężny – czyli taki, jak Bóg.

Werset 13-15

A mawiałeś w swym sercu: Wstąpię na niebiosa, wzniosę swój tron ponad gwiazdy Boga i zasiądę na górze narad, na krańcach północy! Wstąpię na szczyty obłoków, zrównam się z Najwyższym! Tymczasem zostałeś strącony do świata umarłych, i to w najgłębsze zakamarki przepaści!

Przedstawiona jest tu wielka pycha osoby, która powiedziała, że chce wywyżżyć się ponad Boga. Pięć „chcę” w wersety 13 i 14 wyraża ducha babilońskich władców, choć żaden z nich nigdy nie wypowiedział dokładnie tych słów. Zarzumiałe myślał, że jest pasuje do nieba, jest wyższy od aniołów, odpowiedni, aby dołączyć do zgromadzenia bogów. Myślał, że może uczynić się podobnym do Najwyższego. Taka była ambicja potężnych despotów, którzy myśleli, że są boscy.

Kontrast jest jednak taki:

Tymczasem zostałeś strącony do świata umarłych, i to w najgłębsze zakamarki przepaści! – mimo że wywyższył się do statusu bliskiego bóstwu, umrze i pójdzie do Szeolu, jak każdy inny dumny człowiek. Zamiast być królem bogów, król Babilonu okazał się być tylko człowiekiem, osłabiającym narody przez swoją dominację. Chociaż niektórzy interpretatorzy zastosowali ten opis wywyższenia i sądu do szatana, to jednak wyraźnie chodzi tu o pychę i zniszczenie tyrańskiego panowania człowieka. Jeśli Szatan i jego upadek są również brane pod uwagę, to przesłanie będzie zawierać to, co następuje.

CZY TO TEŻ JEST NAWIĄZANIE DO SZATANA?

Fragmety te z pewnością mówią o królach Babilonu. Sformułowania tekstu jednak wydają się wykraczać daleko poza wszystko, co opisuje człowieka (również w [Ez 28](#)). Ponadto, niektóre wersety są bardzo trudne do odniesienia tylko do ziemskiego króla. Wydaje się więc, że najlepszą interpretacją jest to, że chodzi tu o opis złych ziemskich królów, którzy byli opętani (lub w inny sposób kontrolowani) przez diabła, co rozciąga się na charakterystykę pochodzenia i upadku samego diabła.

A mawiałeś w swym sercu – tutaj Bóg mówi nam o przyczynie upadku zarówno dosłownego, jak i duchowego króla Babilonu. Był spowodowany czymś, co on powiedział, nawet jeśli nigdy nie wyraził tego ustami – wystarczyło, że wyrzekł to w swoim sercu:

- *Ja:* Pycha, chwytanie się samolubnej ambicji, samowola króla Babilonu jest potężnie wyrażona w pięciu stwierdzeniach „ja tak zrobię”. To jest sedno życia skupionego na sobie i zapatrzonego w siebie.
- *Wstąpię na niebiosa:* Było tak, jakby szatan powiedział: „Niebo będzie moim domem i moim zaszczytnym miejscem”.
- *wzniosę swój tron ponad gwiazdy Boga:* „Zostanę wyniesiony na tron i będę wywyższony ponad wszystkie inne istoty anielskie”.
- *zasiądę na górze narad:* „Zasiądę na miejscu chwały i czci, i uwagi”.

- *Wstąpię na szczyty obłoków:* „Będę się wciąż podnosił, nawet w niebie, aż wszyscy ujrzą mnie w mojej jasnej, promiennej chwale”.
- *Zrównam się z Najwyższym:* „Dostąpię chwały i będę postawiony na równi z Bogiem, daleko ponad wszystkie inne istoty stworzone”.
- *Tymczasem zostałeś strącony do świata umarłych, i to w najgłębsze zakamarki przepaści!* – pomimo, że szatan pragnie, aby się wywyżżyć, wcale nie będzie wyniesiony. Oczywiście, w pewnym sensie jest on wywyższony już teraz, ale stanowi to tylko mgnienie oka w perspektywie wieczności. Szatan, podobnie jak wszyscy ci, którzy pragną się wywyższać, zostanie strącony w dół.

Werset 16-17

Ci, którzy cię widzą, tak w zadumie mówią: Czy to ten, który tak trząśł ziemię i wprowadził w drżenie królestwa? Czy to ten, który świat obracał w pustynię, burzył jego miasta, a swych jeńców nie wypuszczał na wolność?

Ci, którzy w hadesie są świadkami jego upadku, są zdumieni. Stawiają pytanie, oczekując negatywnej odpowiedzi: „Czy to jest człowiek, który sprawił, że ziemia zadrżała?”. Tutaj również odnosi się to przede wszystkim do króla Babilonu, budowniczego imperium, który trzymał w szachu marionetkowe imperia i nie pozwalał jeńcom wracać do domu. Kiedy zapada wyrok Boży, tacy królowie są niczym – i to wywołuje zdumienie. Gdzie jest teraz cała ich moc?

Werset 18-19

Wszyscy królowie narodów, wszyscy oni spoczywają w chwale, każdy w swoim grobowcu, a ty ze swego grobu zostałeś wyrzucony jak obrzydliwa odrośl, pokryty zabitymi, przebitymi mieczem, rzuconymi między kamienie przepaści jak podeptane ścierwo.

To pokazuje, że ten jeden nie będzie miał nawet państwowego pogrzebu. Królowie zwykle leżą, gdy umierają, ale ten zostanie wyrzucony z grobu. Aby podkreślić upokorzenie z tym związane, prorok użył kilku porównań: jak odrzucona gałąź i jak trup podeptany. Obraz gałęzi jest tu użyty z ironią. Często używa się go w odniesieniu do króla, który kontynuuje dynastię. Tutaj gałąź jest odcięta i strącona w dół. Inne porównanie to „zdeptane zwłoki”. Będzie jak reszta masakry na polu bitwy. W jego śmierci nie będzie honoru ani godności. Spodziewano się, że taki „wielki człowiek” będzie cieszył się wspaniałym pochówkiem, ale on nie otrzymał żadnego pogrzebu. Umarł przykryty nie ziemią, ale ciałami swoich współwojowników. Widząc jego niepochowane zwłoki, gapie zastanawiali się, czy to naprawdę jest ta osławiona zmora Babilonu, która zrujnowała swój własny kraj i spustoszyła zarówno swój naród, jak i swoich wrogów. Podejmą więc kroki, aby nie dopuścić do tego, by jego synowie doszli do władzy, usuwając jego potomstwo. Miejmy nadzieję, że uda im się wymazać pamięć o nim z ziemi.

Werset 20-23

Nie dołączysz w swym grobie do królów, bo zniszczyłeś swą ziemię, wymordowałeś swój lud! O, niech o rodzie złoczyńców nie wspomną na wieki! Zgotujcie rzeź jego synom za winy ich ojców, by nie powstał, nie posiadł ziemi ani nie usiał światła miastami! Powstanę przeciwko nim! – oto Słowo JAHWE Zastępów. Babilon straci imię, wytępię jego resztę, potomnych i potomstwo – oświadcza JAHWE. Zrobię z niego siedlisko jeży, bagno porośnięte sitowiem! Wymiotę go miotłą zagłady – oświadcza Jahwe Zastępów.

Nie będzie dla niego normalnego pochówku, ponieważ zrujnował swoją ziemię i swój naród. Pojęcie pozostawania bezimiennym na zawsze jest wyrażeniem oznaczającym nieistnienie. Jego śmierć będzie haniebna. Być zapomnianym to znaczy być całkowicie usuniętym - nawet z pamięci. Śmierć dotyczy także ziemi, wielkiej ziemi Babilonu. Zostanie ona zamieniona w miejsce dla sów, w bagno. Bóg wymiecie ją miotłą zagłady.

UWAGA.

Babilon został zniszczony przez Persję w 538 r. p.n.e. i leżał w ruinach przez 2500 lat, dopóki Saddam Husajn nie zaczął go odbudowywać jako część dziedzictwa kulturowego Iraku. W czasach Izajasza ludzie z Judy nie mieli pojęcia o długości czasu pomiędzy wyrocznią a jej wypełnieniem. Mogli się spodziewać, że nastąpi to wkrótce. Nie wiedzieli jednak, jak przebiega sekwencja sądu z wygnaniem, wyzwoleniem z Babilonu i sądem nad Babilonem w czasach Starego Testamentu. Nie mogli też wiedzieć, że w przyszłości nastąpi całkowite zniszczenie „Babilonu” na końcu wieku, kiedy Mesjasz przyjdzie w chwale ([Ap 19](#)). Cały sens tego poematu to marność i szaleństwo samowyywyższającej się pychy, którą reprezentował ten wyidealizowany babiloński władca.

ASYRYJSKA DUMA BĘDĄCA ŚWIADECTWEM LUDZKOŚCI ZOSTANIE ZŁAMANA (24-32)

Werset 24-25

Tak przysiągł JAHWE Zastępów: Stanie się tak, jak pomyślałem i będzie tak, jak postanowiłem – rozbiję Asyrię na mojej ziemi! Na moich górach ją zdepczę! I zdjęte będzie z nich jej jarzmo, a jej brzemie usunięte z ich ramion.

Myśli Boga są tak dobre jak czyny. Wszystko, co Bóg musi zrobić, to pomyśleć - a światy mogą być stworzone. [2 Krl 19,35](#) opisuje, jak Bóg po prostu wysłał anioła Pańskiego i zabił 185 000 Asyryjczyków w ciągu jednej nocy. On zawsze osiąga swój cel.

Werset 26-27

Oto plan powzięty dla całej ziemi, oto ręka wyciągnięta przeciwko wszystkim narodom! Jeśli JAHWE Zastępów tak postanowił, to kto temu przeszkodzi? Jeśli Jego ręka jest wyciągnięta, kto ją zdoła powstrzymać?

Bóg zerwie jarzmo asyryjskie ze swego ludu i usunie ciężar, jakim Asyryjczycy byli dla Izraelitów. Jest to ilustracja tego, co Bóg uczyni w przyszłości z całym światem podczas sądenia grzechu i pychy.

Werset 28-31

Oto wyrok z roku śmierci króla Achaza: Nie ciesz się, Filisteo, że złamał się kij, który cię bił, gdyż z zarodka węża wyrośnie żmija, a jej płodem będzie wąż latający. Paść się będą pierwotni biednych, ubodzy będą odpoczywać bezpiecznie, ale twój korzeń zamorzę głodem, a twoją resztę – wybiję! Zawódź, bramo! Krzycz, miasto! Mdlej, cała Filisteo! Gęsty dym nadciąga z północy! Nikt nie opuszcza zwartych szeregów!

Niektórzy ludzie w Judzie chcieli zaufać Filistei dla ochrony przed mezopotamskim zagrożeniem na zachodzie Judy, ale ona też podlegała sądowi Bożemu. Filistyni cieszyli się, ponieważ jakiś król lub naród, który ich uciskał, stracił władzę. Izajasz jednak ostrzegał, że ciemniejszy nie odszedł na zawsze. W przyszłości z tego narodu miał nadejść gorszy wróg, prawdopodobnie Asyria lub Babilon

(w. 29). Przeżyją tylko najbiedniejsi z ludu. Większość Filistynów umrze z głodu lub zostanie wyrżnięta (w. 30). Zmobilizowany wróg z północy przyjdzie przeciwko Filistei, całkowicie obezwładniając jej mieszkańców (w. 31).

Werset 32

A co odpowiedzą postom narodu? To, że Jahwe założył Syjon, w nim znajdą ostoję ubodzy Jego ludu

Najwyraźniej postawcy z Filistei dla wzajemnej ochrony szukali sojuszu z Judeą. Pan Bóg radził przez Izajasza, aby ufać Jemu, Syjon jest miejscem Jego obecności na ziemi, a nie w Filistei, ponieważ była ona skazana na zagładę.

LEKCJE

1. Wszystkie rzeczy będą zmierzać do momentu, w którym lud Boży będzie mógł odpocząć, uwolnić się od strachu, niewoli i ucisku. Ci, którzy mają wiarę w Boga, mogą być szczęśliwi, że znają ten dzień już teraz
2. Zostanie zniszczone nie tylko zło, ale także stojąca za nim zła siła - szatan, antychryst i duchowa moc podziemia.
3. Bóg nie ma tolerancji dla pychy i aroganckiego ucisku. W Nowym Testamencie znajduje się wyrocznia o tym, jak upadł Babilon, Babilon - symbol obecnego złego systemu światowego, antykrólestwa.
4. Bóg ściągnie ich w dół, aż do piekła, podobnie jak szatana. "Pycha" w Starym Testamencie, zwłaszcza taka jak ta, dotyczy niewierzącego, który odrzuca, albo jeszcze lepiej, próbuje zastąpić Boga.

ROZDZIAŁY 15-16 PRZEPOWIEDNIA ZAGŁADY WYPOWIEDZIANA PRZECIWKO MOABOWI

WSTĘP

Rozdziały 15 i 16 jest wyrocznią dotyczącą rychłego upadku Moabu.

Rozdział 15 mówi o ich przeznaczeniu do całkowitego zniszczenia. W rozdziale 16 znajduje się wezwanie do pokuty, to znaczy do poddania się religii Izraela. Moab jest często wspomniany w Księdze Liczb, ponieważ Izrael - aby dotrzeć do Kanaanu - musiał podróżować przez ich ziemię. Mojżesz został tam pochowany, jak podaje Księga Powtórzonego Prawa 34. Stosunki Izraela z Moabem i Amonem przez lata były skomplikowane. Byli oni pierwszymi kuzynami, mieli wspólnych wrogów i Bóg dał im oddzielne ziemie do zamieszkania. Powinno istnieć naturalne pokrewieństwo między Izraelem a Moabem i Amonem, i od czasu do czasu tak się działo (mamy przykład Rut Moabitki, która wzięła się w żydowską rodzinę i Dawida, który zabrał swoich rodziców do Moabu ze względu na ich bezpieczeństwo). Ponieważ jednak Żydzi są ludem Bożym, a Moab i Amon

sprzymierzyły się z fałszywymi bogami, często dochodziło do napięć między tymi krajami. Księga Izajasza przedstawia wyrok, jaki Bóg sprowadzi na te narody.

BÓG MA NADZIEJĘ, ŻE GDY LUDZIE ZNAJDĄ SIĘ W NIEDOLI, ZWRÓCĄ SIĘ DO NIEGO (15.1-9)

Werset 1

Wyrok na Moab. Ach! Spustoszony w nocy Ar-Moab został zburzony! Ach! Spustoszony w nocy Kir-Moab został zburzony!

Moab to dzisiejsza zachodnia Jordania, leżąca naprzeciwko Izraela, po drugiej stronie rzeki Jordan. Został założony przez jednego z kazirodczych synów córek Lota. Ar, było stolicą a Kir najbardziej ufortyfikowanym miastem. Oba padną w szybko w ciągu jednej nocy.

Werset 2-3

Wyszła córka Dibonu na wzniesienia, by płakać. Moab lamentuje nad Nebo i Medebą. Na każdej głowie – tysina, każda broda – zgolona. Na jego ulicach przywdziewają wory, na dachach i placach wszyscy zrozpaczeni – padają we łzach.

Moabici byli bardziej przyjaznymi sąsiadami Judy niż Edomici czy Ammonici, którzy również mieszkali na wschód od Jordanu. Wrogość wobec Judy, z powodu roszczeń do ziemi w Transjordanii, miała długą historię i doprowadziła do silnej nienawiści. W czasie tego najazdu, a także w jego wyniku, w Moabie będzie wielki niepokój i żałoba.

Werset 4

Zawodzą Cheszbon i Elale, aż do Jahas dociera ich głos. Nawet zbrojni Moabu podnoszą krzyk, drżymy w narodzie dusza.

Moabici wyrażą wielki żal z powodu swej narodowej klęski. Mieszkańcy Cheszbonu i Elale na północy Moabu będą słyszeli zawodzenie w Jahas na południu, ponieważ zgietk będzie tak wielki. Nawet żołnierze będą głośno płakać ze strachu.

Werset 5

Moje serce boleje nad Moabem! Jego uchodźcy rozsiani aż po Soar, po Eglat Szeliszjja. Tak! Drogą w górę, na Luchit, podążają w płaczu. Tak! Drogą na Choronaim śpieszą z wołaniem klęski.

Pan Bóg wyraził przez proroka swój smutek z powodu nadchodzącego sądu nad Moabem. Proroctwo to ukazuje znacznie większe współczucie dla trudnej sytuacji Moabu niż dla innych narodów, które mają być osądzone, nawet w przypadku ocalałej resztki. Powiązanie to jest ciekawe, ponieważ Soar to miasto, z którego uciekł Lot z córkami. Ukryli się w górach, zanim córki Lota popełniły kazirodztwo ze swoim ojcem i urodziło się dziecko o imieniu Moab, ojciec Moabitów.

Werset 6-7

Tak! Wody Nimrim przerażają pustką. Tak! Uschła trawa, znikły zioła, zabrakło zieleni. Każdy więc zwinął dobytek, wzięli, co jeszcze zostało, i przenoszą to przez Potok Wierzb.

Jest tu mowa o ogromnej suszy. Zwykle woda Nimrim tryska ze źródeł. Piękne równiny Moabu były wspaniałymi pastwiskami. Ale teraz, pod wpływem Bożego wyroku, zielona trawa uschła. Obraz ten

przedstawia uciekających uchodźców, niosących ze sobą cały swój dobytek. Uciekinierzy z Moabu przenosili się z miejsca na miejsce, próbując znaleźć bezpieczeństwo.

Werset 8-9

Tak! Krzyk obiega granicę Moabu! Aż po Eglaim słychać zawodzenie! Aż do Beer-Elim dociera wołanie! Gdyż wody Dimonu spłynęły krwią, bo sprowadzę na Dimon coś więcej – Iwa na uchodźców Moabu i na resztę kraju.

Cały kraj dozna zniszczenia. Ich ból w trakcie sądu będzie oczywisty dla wszystkich. Krew w rzece pokazuje, że wielu zostanie przeбитych mieczem. Będzie tak dużo przelanej krwi, że spłynie do rzeki. Nawet jeśli ludzie będą uciekać, nie unikną zagłady. Lew jest często symbolem zacieklego, nieprzejednanego napastnika. W tej wyroczni chodzi o to, że Juda nie powinna polegać na Moabie, ponieważ sama poniesie porażkę.

WYBRANIE PYCHY GWARANTUJE CAŁKOWITĄ I ZUPEŁNĄ PRZEGRANĄ (16.1-14)

Rozdział 16 jest wezwaniem dla spanikowanej grupy uchodźców, aby w niebezpieczeństwie zwrócili się do Jahwe po wybawienie. Izajasz oznajmia, że Moab może znaleźć ochronę jedynie w Izraelu - zwłaszcza w sojuszu z Bogiem Izraela.

Werset 1

Poślijcie barana władcy ziemi, z Seli ku pustyni, na górę córki Syjonu.

Moabici znajdują się w niebezpieczeństwie i potrzebują ochrony, którą można znaleźć tylko w Izraelu. Jeśli naprawdę chcą być wybawieni od pełnego zniszczenia przez Asyryjczyków, ci, którzy pozostali, powinni postać baranka wprost do świątyni, co ma być sposobem zwrócenia się do Boga Izraela i uznania potrzeby Jego pomocy. Świadczy to o desperackim, gorączkowym działaniu. Sela leży około 50 mil na południe od południowej granicy Moabu. Jest to wezwanie do odejścia od bałwochwalstwa.

Werset 2

Bo córki Moabu będą jak ptactwo spłoszone, jak gniazdo rozpędzone – przy brodach Arnonu.

Moabicy uchodźcy są tak przestraszeni jak ptaki, które krążą nad ich granicą. Wydaje się, że błagają o ochronę, pomoc i wsparcie. Arnon jest północną granicą Moabu. Forsowanie Arnonu oznacza, że uchodźcy prawdopodobnie uciekają z północy na południe. Głębokie rozpadliny prowadzą w dół od płaskowyżu aż do brzegu Morza Martwego. Główną z nich jest wąwóz rzeki Arnon, głęboki na około 1700 stóp i szeroki na 2 lub więcej mil na poziomie płaskowyżu, lecz bardzo wąski na dnem i o bardzo urwistych brzegach. Około 13 mil do tyłu od ujścia rzeki wąwóz dzieli się, tak, że w miarę zbliżania się do granicy pustyni tworzy się kilka dolin o zmniejszającej się głębokości. Są one określone w Księdze Liczb 21,14 jako „doliny Arnonu”. Izajasz, wykorzystując niedolę Moabitów, aby ich zmotywować, robi coś w rodzaju ewangelizacji: Przyjdźcie do naszego Boga.

Werset 3

Udziel rady, nakreśl plan, okryj swym cieniem jak nocą w południowej porze, ukryj wygnanych, nie ujawniaj spłoszonych!

Jest tu rozpaczliwe wołanie o ochronę. Powinni błagać Izrael o wywarcie wpływu na ich bezpieczeństwo, aby mogli zostać oszczędzeni.

Werset 4

Zatrzymają się u ciebie wygnańcy Moabu. Bądź im schronieniem przed niszczycielem! Gdy [już] nie będzie ciemńcy, dopełni się gwałt, zniknie z ziemi gnębiciel,

Możliwe jest, żeby uchodźcy z Moabu znaleźli bezpieczeństwo w Izraelu. Wygnańcy mogliby zatrzymać się w Jerozolimie jako kryjówce przed niszczycielem. Moab znalazłby bezpieczeństwo w Syjonie. Bóg obiecał, że niszczyciel, Asyria, również zostanie zniszczony (14,4-5). Izrael na razie zostanie uchroniony przed agresją Asyrii.

Werset 5

wówczas na łasce opierać się będzie tron i zasiądzie na nim w wierności, w namiocie Dawida, sędzieja, który sprawny w sprawiedliwych rządach, zatroszczy się o prawo.

Werset ten opisuje przyszłe rządy Judei nad całym regionem:

1. *Na łasce opierać się będzie tron.*
2. *Zasiądzie na nim w wierności, w namiocie Dawida.*
3. *Sprawna władza w sprawiedliwych rządach.*
4. *Zatroszczy się o prawo.*

„Sprawny” oznacza zwykle kogoś biegłego w czymś, a więc zdolnego do szybkiego działania. Tutaj oznacza to Dawidowego władcę, który działa szybko i w sposób prawy. Będzie tam sędził miłosierny, wierny, sprawiedliwy i prawy król Dawidowy. Jest to wyraźne nawiązanie do rządów Mesjasza w Tysiącleciu. Moab będzie więc jednym z narodów, które przyjdą na górę Boga, aby szukać Jego dróg. Ten przeskok w czasy ostateczne w wyroczni oznacza, że pragnienie Moabu, by znaleźć bezpieczeństwo w Judzie w czasach Izajasza, dotyczy dalekiej przyszłości.

Werset 6

Słyszeliśmy o pysze Moabu! Zarozumiały on bardzo! Lecz jego wyniosłość, pycha i buta to puste przechwałki!

Oto, dlaczego ziemia Moabu została zaatakowana, a jej mieszkańcy uciekli. Od pokoleń Moabici, krewni Izraelitów, byli cierniem w boku swoich braci. Nękali, podżegali i knuli intrygi, a ich duma powstrzymywała ich od zwrócenia się do Boga Izraela. Teraz, gdy jest to ich jedyna nadzieja, odmawiają odwrócenia się od swoich bożków, więc zostaną całkowicie zrujnowani. Zamiast zdać sobie sprawę, że są bezsilni wobec gróźb asyryjskiej potęgi, wciąż odmawiają zwrócenia się do Boga Izraela. W swoich działaniach i swojej strategii polegają wyłącznie na sobie. Hebrajski termin "pycha" powtarza się w różny sposób cztery razy. Moab, podobnie jak jego bożki, wiele deklaruje, wiele mówi, ale nic nie może zrobić!

Werset 7-8

Dlatego niech zapłaczę Moab nad sobą samym, niech płaczą wszyscy jego mieszkańcy! Już jęczą na wspomnienie rodzinowych placków pieczonych w Kir-Chareset, jęczą – ach, jak przybici! Gdyż zmarniały uprawy Cheszbonu, tak jak winorośl Sibmy. Władcy narodów uderzyli jej kście, bili aż po Jazer – i błękały się po pustyni jego porzucone pędy, przeprawiły się przez morze.

„Dlatego” - tutaj są konsekwencje. Prorok wyjaśnił przyczynę zniszczenia Moabu: pychę i jej rezultat - smutek. Powodem najazdu na Moab jest jej nadmierna duma, arogancja i zuchwałość; najeźdźca jest jedynie narzędziem Boga. W rzeczywistości nie miał żadnej podstawy do przechwałek. Moab był obsadzony winoroślą, którą wróg zniszczy. To doprowadzi do wielkiej rozpacz i narzekania w Moabie. Ciastka z rodzynkami, przysmaki oraz wspaniałe winorośle, winnice, wina, prasy, zbiory i sady – to wszystko zniszczy armia najeźdźców, a susza, która nastąpi, całkowicie przekreśli szanse Moabu na przetrwanie.

Werset 9-10

Dlatego będę opłakiwał – wraz z opłakującymi z Jazer – winorośl Sibmy. Wzbiorą me łzy nad tobą, Cheszbonie i Elale, gdyż nad płonami twego lata i nad twoimi żniwami zabrzmiał okrzyk wojenny! Znikła radość i wesele z ogrodów! W winnicach nie pokrzykują, nie przygrywają, tłoczący nie tłoczą wina w swoich tłoczniach – ukrociłem wesołość.

Tutaj dzięki Izajaszowi widzimy Boga, który smuci się z powodu tego, „co mogło być”. Gdyby Moabici, zamiast trzymać się pychy, byli gotowi przyjść do Boga Izraela, Boga, którego znali od pokoleń, którego jednak stanowczo odrzucili, to rezultat mógłby być zupełnie inny. Bóg kocha ludzi stworzonych na Jego obraz, stworzonych do wspólnoty, a jednak oni zwracają się ku fałszywym bogom, fałszywym nadziejom! „Sprawiłem, że ustał krzyk” nawiązuje do wysłanych przez Boga najeźdźców, którzy zakłócili żniwa i ich doroczne święta.

Koncepcja usunięcia radości powtarza się w tym wersecie:

1. Zadowolenie zabrane.
2. Radość zabrana.
3. Brak pieśni radości.
4. Żadnych radosnych okrzyków.
5. Krzyki ustały. Radość ma się skończyć, ponieważ produkt narodowy - winogrona - będą nie do kupienia z powodu wrogich najeźdźców

Były to tylko „kwaśne winogrona.”

Werset 11-12

Dlatego me wnętrze jak lutnia jęczy nad Moabem, me serce boleje nad Kir-Chareset. Bo będzie tak, że choć się pokaże, choć zmęczy się Moab na wzgórzu ofiarnym, choć wejdzie do swej świątyni – nic nie zyska!

Ponownie Pan smuci się z powodu Moabu (por. 15,5-9). Nawet gdy musi sądzić ludzi, to lituje się nad nimi i boleje nad zniszczeniem, które musi zesać. Bogu pękało serce z powodu tych dumnych Moabitów. Kiedy modlili się do swoich bożków, nie było odpowiedzi, nie było pomocy. Religijne, rytualne ofiary Moabu składane na wysokich miejscach i modlitwy w sanktuariach nie złagodzą Bożego wyroku.

Werset 13-14

Oto Słowo, które Jahwe wypowiedział niegdyś do Moabu. Teraz jednak Jahwe mówi tak: Za trzy lata, liczone jak lata najemnika, upadnie chwała Moabu mimo całej jego wielkiej armii, a reszta będzie bardzo mizerna i bez znaczenia.

Wyrocznia ta kończy się zapowiedzią nieuchronnej ruiny Moabu. Poprzednie wersety opisują wcześniejsze objawienie, jakie otrzymał prorok, lecz teraz dowiedział się on, że do inwazji na Moab dojdzie w ciągu trzech lat. Wynajęty człowiek miał odliczać te trzy lata dzień po dniu. Judejczy

mieli robić to samo, spodziewając się zmniejszenia ludności i chwały Moabu. Ocaleje tylko resztki. Spełniło się to, gdy Asyria najechała Moab między 715 a 713 r. p.n.e. lub, być może, gdy Sennacheryb zniszczył go w 701 r. p.n.e.

LEKCJE

1. Żal sędziego całej ziemi jest jedną z zaskakujących prawd tej wyroczni.
2. Całkowita utrata i cierpienie wynikają z pojedynczego grzechu pychy. Nowy Testament jasno uczy o grzechu pychy.
3. To niesamowite, jak można być tak blisko Boga - jak Moab od pokoleń albo jak Judasz chodzący z Jezusem przez trzy lata - a mimo to być prowokatorem, wywołującym gniew i ściągającym na siebie sąd Boży.
4. Bóg pragnie twojej zależności od Niego i to w sposób zdecydowany. Nie możesz mieć zaufania do Boga, dopóki nie wyrzekniesz się wszelkiego zaufania do siebie. Dlatego Bóg przez całe twoje życie naraża cię na niebezpieczeństwo, bo inaczej przestałbyś być zależny od Niego.

ROZDZIAŁY 17-18 WYPOWIEDŹ PRZECIWKO DAMASZKOWI I KUSZ

BÓG OSĄDZI TYCH, KTÓRZY OSĄDZAJĄ IZRAELA (17.1-14)

Werset 1

Wyrok na Damaszek. Oto Damaszek przestanie być miastem! Stanie się kupą gruzów!

Było to jedno z wielkich miast starożytnego świata i stolica starożytnego narodu syryjskiego. Syria znajdowała się bezpośrednio na północny wschód od Izraela, a północne plemiona, wokół Jeziora Galilejskiego, miały stały kontakt i współdziałały z Syrią. Bóg zapowiedział, że Damaszek i miasta Syrii, a także Samaria („miasto warowne” w. 3) wkrótce upadną. Asyria zniszczyła Damaszek w 732 r. p.n.e., a Samarię w 722 r. p.n.e.

Werset 2

Opuszczone miasta Aroer przypadną stadom. Uczynią tam sobie legowisko i nikt nie będzie ich płoszył.

Miasta te utracą swoją suwerenność i chwałę, a zamiast skupiskiem ludności staną się pastwiskami.

Werset 3

Efraim straci warownię, Damaszek władzę królewską, a z resztą Aramu będzie tak, jak z chwałą synów Izraela – oświadcza Jahwe Zastępów.

Jak to zwykle bywa, o północnym królestwie Izraela mówi się używając nazwy jego dominującego plemienia, Efraima. Wydaje się, że Efraim, Damaszek i Aroer były w jakiś sposób postrzegane jako jednostka, być może dlatego, że wszystkie były wrogami Jerozolimy. Miasta te utracą swoją suwerenność i chwałę i staną się pastwiskami zamiast skupiskami ludności.

Werset 4-5

W tym dniu zeschupleje chwała Jakuba, schudnie jego otyłe ciało! I będzie jak przy żniwach, kiedy stoją łany, a ramię żeńca ścina je – będzie jak przy zbieraniu kłosów na równinie Refaim,

Gasnąca chwała obrazuje sąd Boży przeciwko północnym 10 plemionom, potomkom Jakuba. Dobrobyt Jakuba uszczupleje z powodu niewiary, braku zaufania do Boga, jak wtedy, gdy ktoś starzeje się i traci dawną siłę. Chwała Jakuba zblednie, co oznacza, że z potęgi przodków Jakuba pozostanie tylko resztką. Izrael jako całość, nie odrodzi się. Resztką przetrwa, ale nie będzie miała tej wielkości, z której kiedyś była znana.

Werset 6

gdy pozostaje tylko kłos to tu, to tam. Będzie jak w oliwniku, kiedy go otrząsną i na wierzchołku zostają dwie albo trzy oliwki, a cztery lub pięć na gałęziach – oświadcza Jahwe, Bóg Izraela.

Jest tu stwierdzenie, jak mały procent Izraelitów pozostanie. Kiedy drzewo było potrząsane i objane, aby uzyskać owoce, tych kilku, które pozostały, nie należało brać.

Werset 7-8

W tym dniu człowiek będzie spoglądał na swojego Stwórcę, zwróci swój wzrok ku Świętemu Izraela. Nie obejrzy się już na ołtarze, dzieło swoich rąk. Nie spojrzy już na dzieło swoich palców – na poświęcone słupy i ołtarzyki kadzielne.

Nadchodzące zniszczenie spowoduje, że Izraelici i Aramejczycy (Syrjczycy) zwrócą się do swego Stwórcy, Świętego Izraela, w zaufaniu i oddalą się od bożków. Ci, którzy pozostaną, to szukający bezpieczeństwa u Boga, swego Stwórcy. Ich wdzięczność będzie skierowana do Świętego Izraela za to, że ich ocalił. Będą bardzo świadomi, że uratowała ich Jego łaska. Będą świadomi, że fałszywe bożki wykonane ludzkimi rękami uratować ich nie mogły. Wtedy będą żałować swoich czynów.

Werset 9

W tym dniu jego warowne miasta będą jak opuszczony las, jak wzgórza porzucone przed synami Izraela – będzie tam zionąć pustką!

Miasta będą całkowicie zniszczone. Miasta zostaną całkowicie zniszczone. Drzewo jest ogołoczone, z wyjątkiem gałęzi, na których znajdowała się resztką Nawet ona odczuje spustoszenie ziemi na skutek wielkiego sądu Boga.

Werset 10

Ponieważ zapomniałaś o Bogu, swoim Zbawcy, nie pamiętałaś o Skale swojego schronienia. Dlatego choć sadzisz przepiękne rośliny i rozsadasz szczepki ściągnięte z zagranicy,

Zaniedbanie świadomości Boga sprawiło, że Izrael nie był chroniony. Ziemia zostanie spustoszona, ponieważ Izraelici zapomnieli o swoim Bogu i próbowali zaspokoić swoje potrzeby niezależnie od Niego. Bóg jest Skalą ich zbawienia. Jezus Chrystus jest naszą Skalą zbawienia. Szczepki, o których tu mowa, to fałszywe doktryny, jakie zasadzili Izraelici. Przypominają to, co widzimy dzisiaj w naszych kościołach.

Werset 11

stawiasz płotki po ich zasadzeniu, a rano robisz wszystko, by wykiełkowały, zbiory umkną, gdy cię zwali choroba i chwyci ból nie do uśmierzenia.

Jednym z aspektów sądu Pana Boga nad Izraelem będzie to, że ich ciężka praca na nic się nie zda. Będą ciężko harować, aby sadzić i uprawiać zboże (zarówno dosłownie, jak i w przenośni), ale zniwo będzie stosem ruin. Prorok przypomina swoim czytelnikom o daremności prób zaspokajania swoich potrzeb bez pomocy Boga.

Werset 12

Biada! Wrzawo licznych ludów, wyjących gwizdem rozszalałej toni! Biada! Szumie narodów, ogłuszający jak masy spadających fal!

Prorok zwraca uwagę na nadchodzące armie wrogów Judy i ogłasza na nich wyrok. Wielu wojowników spadnie na Izraela jak fale morskie, ale szybko się rozproszą, ponieważ Bóg ich skarci. Znikną jak pył przed silnym wiatrem.

Werset 13-14

Narody szumią niczym wielkie wody, lecz gdy On je gromi, umykają w dal, gnane wichrem jak wyschłe trawy po górach lub tuman luźnych ostów pędzony przez wiatr. Wieczorem? Widok przerażający! A tuż przed porankiem? Ginie po nich ślad! Taki też będzie dział tych, którzy nas łupią, taki los przypadnie naszym grabieżcom!

Terror, który będzie tak silny, zniknie z dnia na dzień. Kiedy Bóg sprowadzi na Izrael gromadę narodów, nie oznacza to, że ci, których użyje do osądzenia, będą postępować w zgodzie z Nim i będą zwolnieni z osądu. Przeciwnie, Bóg upomni je, a uciekną daleko. Bóg może użyć jednego grzesznika, aby osądzić drugiego, a następnie osądzić grzesznika, którego właśnie użył. Kiedy nadchodzi poranek, siły najeźdźców znikają.

UWAGA.

Bóg chroni swój lud. Bóg zawsze obiecywał błogostawić tym, którzy błogostawią Izraelowi i przeklinać tych, którzy przeklinają Izrael. Tu nie ma wyjątku. Wystąpienie przeciwko Izraelowi, zarówno fizycznemu, jak i duchowemu, oraz przeciw ich Bogu sprowadza pewną klęskę.

BÓG BĘDZIE CZCZONY NA GÓRZE SYJON (18.1-7)

Werset 1-2

Biada ziemi brzęczących skrzydełek położonej za rzekami Kusz! Wysyła ona posłów drogą morską, suną w łodziach z papirusu po wodzie: Idźcie – mówi – szybcy posłańcy, do narodu rosnącego, z gładką skórą, do ludu budzącego grozę blisko i daleko, do narodu oręża i podboju, którego kraj przecinają rzeki!

Niektórzy uczeni uważają, że Kusz leżał na terenie dzisiejszej Etiopii, ale inni sądzą, że obejmował współczesny południowy Egipt. W czasach Izajasza Kusz znajdował się na krańcu ziemi i dlatego symbolizował krańce ziemi – dzieliła go od Judy ogromna odległość. Zarówno Egipcjanie, jak i Etiopczycy używali łodzi z szuwarów lub trzciny. Scena ta przedstawia etiopskich ambasadorów, którzy przybywają, aby zawrzeć przymierze z Judą i innymi narodami tego regionu przeciwko Asyrii.

Werset 3

Wszyscy mieszkańcy świata i wy, osiedleńcy na ziemi! Gdy zatkną sztandar na górach, zobaczycie; a gdy zadmą w róg – usłyszycie!

Wszyscy odbiorcy tego poselstwa, mieszkańcy świata i ziemi, mieli usłyszeć, że Pan Bóg – suweren – wyda rozkaz do walki. Gdy to wezwanie nadeszło, nikt nie mógł go przegapić.

Werset 4

Gdyż tak powiedział Jahwe do mnie: Spokojnie będę przyglądał się z mojego miejsca, jak słońce w dzień upału lub jak obłok rosy w skwarze żniw.

Pan Bóg odrzucił przymierze z Etiopią, ponieważ był w stanie sam poradzić sobie z Asyryjczykami. *Spokojnie będę przyglądał się z mojego miejsca* bez pomocy Etiopczyków. Gdyby chciał zebrać armię przeciwko Asyrii, podniósłby sztandar lub zatrąbił w trąbę. Bóg był w pełni zdolny to zrobić i uczyni to w odpowiednim czasie.

Jak słońce w dzień upału lub jak obłok rosy w skwarze żniw - Pan będzie patrzył ze swego niebiańskiego mieszkania cicho przed wydaniem wyroku. Bóg będzie spokojny i cichy, jakby jeden śpiący i odpoczywający, który nie zwracał uwagi na to, co się dzieje, ani nie interweniował między stronami przygotowującymi się do wojny i układającymi plany zrujnowania siebie nawzajem. Nie pomagał jednym ani nie utrudniał drugim, ale pozwalał im działać przez jakiś czas zgodnie z ich planami.

Werset 5

Bo przed żniwem, kiedy kwiat opada, a zalążek zamienia się w dojrzałą kiść, odrosty będą ścięte nożycami, a pędy usunięte, odrzucone.

Bóg będzie przycinał narody, jak rolnik swoje winorośle i drzewa, ale robi to zanim osiągną one czas żniw. Innymi słowy, Jego sądzenie narodów będzie postrzegane jako przedwczesne. Bóg może „ściąć” Asyrię sam. Zanim ich plany dojrzeją, a oni odniosą spodziewany triumf, On skutecznie uniemożliwi im ponowne tworzenie takich planów.

Werset 6

Pozostawione będą wszystkie drapieżnym ptakom górskim oraz polnym zwierzętom, aby spędziły na nich lato, a wszystkie zwierzęta polne zimę.

Przez ten wyrok zmniejszy się liczebność narodów, a ptaki i zwierzęta będą żywić się resztkami osądzonych. Bóg zniszczy armię asyryjską tak całkowicie, że zostanie pozostawiona górkim ptakom drapieżnym.

Werset 7

W tym czasie dary Jahwe Zastępów nieść będzie lud rośły, z gładką skórą, lud budzący grozę blisko i daleko, naród oręża i podboju, którego kraj przecinają rzeki, do miejsca noszącego imię Jahwe Zastępów – na górę Syjon.

Izajasz zapowiada dzień, w którym Etiopczycy przyjdą, oddadzą pokłon Panu i przyniosą Mu dary na miejsce Jahwe Zastępów, na górę Syjon. Nie będą to izraelscy posłańcy przynoszący do Etiopii wieści o sojuszu przeciwko Asyryjczykom, ale dzień, w którym Etiopczycy przyjdą i oddadzą cześć na Górze Syjon. Będzie to czas globalnego czczenia Mesjasza.

LEKCJE

1. Zapominanie o Bogu było wielkim grzechem w Izraelu. Kiedy nie pamiętamy o Nim, marginalizujemy Jego wpływ na nasze życie i stajemy się bezbronni. Cała księga Powtórzonego Prawa mówi o tym, by pamiętać o Bogu i nie zapominać o wszystkich Jego dobrodziejstwach dla narodu, który podąża naprzód ku swojemu przyszłemu przeznaczeniu.
2. Izraelici nie tylko zapomnieli o Bogu, ale zastąpili Go bożkami, co zwiększyło ich winę i usprawiedliwiło wyrok, jaki na nich spadł. W końcu to sam Bóg zostanie uznany za suwerennego i jedyne prawdziwego Boga. Wszystko, co dzieje się w dzisiejszym świecie, zmierza w kierunku tego jednego wielkiego i chwalebego objawienia Boga wszechświata, który rzeczywiście rządzi i panuje nad wszystkimi jego sprawami.

ROZDZIAŁY 19-20 NIEWŁAŚCIWIE UŁOKOWANA UFNOŚĆ

WSTĘP

Wszystko, czemu ludzie ufają zamiast Bogu, w końcu ich rozczarowuje. Zalicza się do tego ich konto bankowe. Ich sieć relacji. Ich wybory zawodowe. Ich uzależnienia. Szukamy w tych rzeczach bezpieczeństwa. Nadziei. Szansy. Możliwości. Znaczenia. Przyjemności. Wsparcia. Kiedy mamy potrzebę bezpieczeństwa, nadziei, znaczenia lub możliwości i patrzymy na kogokolwiek lub na cokolwiek innego niż Pan Bóg, jako na podstawę tej nadziei, będziemy zawiedzeni. Czasami to rozczarowanie będzie bardzo dotkliwe! I przeciwnie: gdy patrzymy na Pana Boga jako jedyne właściciela naszej nadziei na cokolwiek, to nigdy, przenigdy nie możemy obawiać się, że otrzymamy coś innego niż to, co jest w naszym najlepszym interesie i ostatecznie korzystne.

Izrael w ciągu całej swojej historii, o ochronę, bezpieczeństwo i wsparcie zwracał się do innych narodów. Jednym z nich był Egipt. Kiedy Asyria pochłonęła Syrię w 732 r. p.n.e., a następnie Izrael w 722 r. p.n.e., wielu Judejczyków zaczęło spoglądać na południe, do Egiptu, szukając pomocy przeciwko mezopotamskiemu wrogowi. Izajasz ostrzegał swoich rodaków przed poleganiem na Egipcjach, tak jak przed zawieraniem innym obcym potęgom. Prorok przepowiedział przerażenie proegipskiej frakcji w Judzie, gdy Asyria wzięła do niewoli Egipcjan i Kuszytów, przywódców dynastii w Egipcie.

ZROZUMMY, ŻE WADY MA WSZYSTKO, CZEMU UFAMY W KWESTII WYBAWIENIA (19.1-15)

Wyroczenia ta wyjaśnia, że Boże cele dla Egiptu, innego narodu, któremu Judejczycy chcieli zaufać i poprosić o pomoc w czasie asyryjskiej ekspansji, oznaczają sąd, po którym następuje błogosławieństwo.

PROROK PRZEPOWIEDZIAŁ SPOŁECZNY UPADEK EGIPTU (1-4)

Werset 1

Wyrok na Egipt. Oto Jahwe sunie na szybkim obłoku i przybywa do Egiptu! Drżą przed Nim bożki egipskie i w Egipcjanach truchleje serce.

Suwerenny Bóg Jahwe miał wkrótce nawiedzić Egipt, a gdy to uczyni, jego bożki okażą się bezsilne, a jego lud przerażony. Dokonał już tego w czasie Exodusu, ale Egipt miał otrzymać powtórna lekcję, tym razem od Asyryjczyków.

Werset 2-4

Oto doprowadzę w Egipcie do wojny domowej, walczyć będzie brat z bratem i bliźni z bliźnim, miasto z miastem i królestwo z królestwem. Egipcjanie upadną na duchu, zniweczą ich plany. Wówczas będą szukać rady u swoich bóstw i zaklinaczy, u duchów zmarłych i u wróżbitów. Zamknę Egipt w ręku srogiego pana, król potężny zapanuje nad nim – oświadcza Jahwe Zastępów.

To nawiedzenie wywoła konflikty wewnętrzne (w. 2), po których nastąpi okres chaosu społecznego, kiedy Egipcjanie będą szukać wskazówek u bożków i w świecie duchów (w. 3). W końcu suwerenny Bóg Zastępów wyda ich pod panowanie okrutnego władcy, który ich zdominuje (w. 4). Będą rozpaczać, gdy zdadzą sobie sprawę, że ich bogowie i okultystyczne praktyki są bezsilne wobec wyroku Boga Izraela. Dlaczego miałbyś więc tam lokować swoją ufność, Izraelu?

PROROK OGŁOSIŁ GOSPODARCZY UPADEK EGIPTU (5-10)

Werset 5-7

Wyschną wtedy wody w morzu, Nil zaś stanie się pustym korytem. Sprawię, że będą cuchnąć kanały, stracą wodę, wyschną rzeki Egiptu, zgnije trzcina i sitowie. Szuwary na brzegach rzeki i wszystkie zasiewy nad Nilem uschną i wiatr je rozwieje – nie będzie po nich śladu.

Gospodarka Egiptu zależała prawie całkowicie od rzeki Nil. Nil jednak wyschnie, za sprawą suwerennej kontroli Pana (w. 5). Rzeka ta jest siłą napędowego rozwoju rolnictwa w tym kraju. Najazd będzie niszczący do tego stopnia, że nawet trzciny, rośliny i pola zwiędną pod wpływem odoru zgnilizny i stagnacji (w. 6-7).

Werset 8-10

Będą też narzekać i skarżyć się rybacy; osłabną wszyscy, którzy w Nilu zarzucają haczyk i rozciągają sieć nad powierzchnią wody. Wstyd spadnie na pracujących przy Inie czesany i na tkaczy białego płótna. Jego moźni będą przygnębieni, a najemnicy zasmuceni na duszy.

Cierpi nie tylko gospodarka, ale słabną też ludzie. Rybacy, producenci lnu, tkacze i najemni robotnicy będą się smucić, będą zdruzgotani, zdruzgotani i smutni z powodu swojej trudnej sytuacji. Cała gospodarka zależała od Nilu, a teraz nikt nie jest w stanie wykonywać swojego zawodu z powodu głodu.

PROROK OGŁOSIŁ POLITYCZNY UPADEK EGIPTU (11-15)

Werset 11-13

Jakże niemądrzy są książęta Soanu! Mądrzy doradcy faraona radzą niedorzecznie! Jak możecie mówić do faraona: Jesteśmy synami mędrców, spadkobiercami uczonych, którzy

służyli dawnym królom? Gdzie zatem są twoi mędrzy? Niech powiedzą ci i objawią, jakie postanowienie powziął PAN Zastępów o Egipcie. Stracili rozum książęta Soanu, książęta Memfis ulegli zwiedzeniu, naczelnicy rodów sprowadzają Egipt na manowce!

Egipt nie mógł liczyć na swoich mędrców, aby uratować swój naród od zniszczenia. Czy w przypadku urzędników, doradców czy przywódców - ich mądrość jest głupotą (w. 11). Informuj ludzi, co Pan Zastępów ma dla nich w zanadru. Może udaremnić ich plany, ale oni nie potrafią wykryć Jego zamiarów (w. 12). Ich nierozsądni politycy wprowadzili lud w błąd, nie umiając, między innymi, zadbać o odpowiednie zróżnicowanie gospodarki. Zbyt wiele ich nadziei pokładali w Nilu, który ludzie czcili jak boga (w. 13).

Werset 14-15

To Jahwe wlał w ich wnętrza ducha błędu, więc zwiedli Egipt w każdym jego dziele, stał się on jak pijany, który tarza się w swych wymiocinach. Nie dokona już Egipt niczego, co wymaga współpracy głowy i ogona, palmy i sitowia.

Bóg ześle na nich całkowitą niemożność! Ci, którzy twierdzili, że są mądrzy, okazali się nieroztropni, ponieważ zaufali (1) fałszywym bogom, (2) fałszywym religioznawcom i (3) złym planom. Całe przywództwo Egiptu, cywilne i religijne, nie ma pracy, podobnie jak wszyscy ich robotnicy. W związku z tym, ich postępowanie przypominało zachowanie pijanego człowieka, który nie wie, gdzie się udać i wymiotuje na siebie. Nikt w Egipcie nie mógł zrobić nic, aby zapobiec nadchodzącemu zniszczeniu. Przypominali zataczających się pijaków, bezbronych, wobec tego, co ich czekało. Jak głupi byłby Juda, gdyby zaufał takiemu ograniczonemu pijakowi!

Podsumowując: przyłączenie się do Egiptu oznaczałoby zjednoczenie się z narodem, na który spadł gniew Boży (w. 1), zaufanie obietnicom skłóconego ludu (w. 2), szukanie pomocy w upadającej gospodarce (w. 5-10), oczekiwanie mądrości tam, gdzie była tylko głupota (w. 11-13) i wiarę, że ci, którzy nie byli w stanie rozwiązać własnych problemów (w. 15), mogliby rozwiązać problemy innych!

LEKCJA

Zrozummy, że pokładanie nadziei w czymkolwiek innym niż w Panu Bogu jest niemądre, ponieważ wszystko: twoje konto bankowe, twoje koneksje, twoja osobowość, twoja pewność siebie, bezpieczeństwo pracy, twój współmałżonek, twoje nałogi, mają wbudowane wady, które sprawiają, że nie są w stanie zapewnić ci wybawienia, bezpieczeństwa lub znaczenia, na które liczysz. Bóg mówi, żeby tego nie robić. Dlaczego jednak tak się dzieje?

TYLKO BÓG JEST W STANIE ODWRÓCIĆ SPRAWY W SPOSÓB NIEPRAWDOPODOBNY (19.16-25)

Izajasz punkt po punkcie podaje rozwiązanie Boga na problemy Egiptu i dla wszystkich sił i ludzi, którzy pomijają Boga. Kluczowe jest pięciokrotnie powtórzone wyrażenie w tym dniu. Każde z nich to teleskopowe spojrzenie w daleką przyszłość, kiedy to Bóg odwróci losy Egiptu. Ostatecznie nachodzący wyrok zostanie wykorzystany do odkupienia tego narodu.

W TYM PRZYSZŁYM DNIU EGIPT BĘDZIE SIĘ BAŁ IZRAELA I PANA BOGA (16-17)

Werset 16-17

W tym dniu Egipt będzie podobny do kobiet: zadrży przed ręką Jahwe Zastępów, którą będzie On nad nim wymachiwał. Wówczas ziemia judzka stanie się dla Egiptu postrachem: każdy, któremu o niej przypomną, zadrży na myśl o planie Jahwe Zastępów, który powziął On przeciw niemu.

Są to działania Pana Zastępów. On organizuje te wydarzenia jeszcze w przyszłości. Ostatecznie Egipt będzie się bał Jahwe, zdając sobie sprawę, że jest On prawdziwym Bogiem. Kiedy więc Juda myślał o zwróceniu się do Egiptu o pomoc, nadejdzie czas, kiedy Egipt uzna Judę za dominującą siłę na świecie!

W TYM PRZYSZŁYM DNIU, EGIPT BĘDZIE LOJALNY WOBEC BOGA IZRAELA (18)

Werset 18

W tym dniu pięć miast w ziemi egipskiej będzie mówić językiem kananejskim i przysięgać na Jahwe Zastępów, a jedno z nich nazwą Miastem Zniszczenia.

Mieszkańcy pięciu miast egipskich będą mówić po hebrajsku z szacunku dla Żydów i z oddaniem dla Boga. Najprawdopodobniej te pięć miast reprezentuje nowy rodzaj czci, w którym naród będzie składał ofiary w Jerozolimie, przysięgając wierność Panu Izraela tak często, że będą biegle postugiwać się językiem hebrajskim.

W TYM PRZYSZŁYM DNIU W EGIPCIE ZOSTANIE WPROWADZONE PRAWDZIWE UWIELBIENIE (19-22)

Werset 19-22

W tym dniu w ziemi egipskiej stanie ołtarz dla Jahwe i słup pamiątkowy dla Jahwe przy jego granicy. Będzie on znakiem i świadkiem Jahwe Zastępów w ziemi egipskiej. I gdy będą wołać do Jahwe z powodu swych gnębieli, pošle im wybawiciela – ujmie się za nimi i wyratuje ich. I objawi się Jahwe Egipcjowi, poznają Go Egipcjanie w tym dniu, będą przynosić ofiary krwawe i z pokarmów, składać Jahwe śluby i wypełniać je. A Jahwe będzie uderzał Egipt, uderzał i leczył. Wówczas zawrócą do Jahwe, a On da im się przebłagać – i uleczy ich.

Egipcjanie będą wyrażać wdzięczność i oddanie za pomocą ołtarza i słupa w całej swojej ziemi. Tak jak Abraham ([Rdz 12,8](#)) zbudował ołtarz, a Jakub ([Rdz 22,8](#)) wznosił słup upamiętniający przymierze Boga z Jego ludem. Kiedy Egipcjanie będą wołać do Boga o pomoc, On pošle im Zbawiciela i Mistrza, Mesjasza (w. 20). Pan objawił się Izraelitom i wprowadził ich w zbawczą relację z samym sobą poprzez bolesną klęskę w Wyjściu. To samo uczyni z Egipcjanami w tym przyszłym dniu (w. 21), a oni odpowiedzą uwielbieniem. Bóg będzie karmił Egipt, aby przyprowadzić go do siebie. Będzie ich ranił, ale po to, aby ich uzdrowić, jak chirurg (w. 22). Cała ta sekcja jest obrazem pojednania w przyszłości. O to chodzi - uwielbienie Pana w Egipcie będzie publiczne i rzeczywiste.

W TYM PRZYSZŁYM DNIU, NASTĄPI POJEDNANIE MIĘDZY GŁÓWNYMI POTĘGAMI ŚWIATOWYMI (23)

Werset 23

W tym dniu między Egiptem a Asyrią przebiegać będzie trakt. Asyryjczycy przybędą nim do Egiptu, a Egipcjanie do Asyrii i będą służyli – Egipt z Asyrią.

Zauważmy, jak pokój rozprzestrzenia się z kilku miast (w. 18) do całego kraju (w. 19), a teraz do całego regionu Bliskiego Wschodu (w. 23). W czasach Izajasza Izrael znalazł się pomiędzy Egiptem a Asyrią, ale w przyszłości obaj ci wrogowie połączą się w oddawaniu czci Bogu Izraela. Wzdłuż tych szlaków rozrastali się Filistyni. Król Saul i inni desperacko walczyli, by powstrzymać ich ekspansję. Izrael stał się zamożny z powodu sąsiedztwa z nimi. Przy tych samych trasach dostał się również do niewoli asyryjskiej. Teraz Izajasz spogląda poza te trudności ku jaśniejszej przyszłości, kiedy świat będzie korzystał z nich, by śpieszyć do Izraela, by czcić, świętować i chwalić swego Boga.

W TYM PRZYSZŁYM DNIU ZAPANUJE RÓWNOŚĆ MIĘDZY IZRAELEM A JEGO DAWNYMI WROGAMI (24-25)

Werset 24-25

W tym dniu będzie Izrael jako trzeci – wraz z Egiptem i Asyrią – błogosławieństwem na ziemi, którą pobłogosławi Jahwe Zastępów, mówiąc: Niech będzie błogosławiony mój lud Egipt i dzieło moich rąk Asyria, i moje dziedzictwo Izrael!

Asyria, wraz z resztą ziemi, również będzie odbiorcą tego błogosławieństwa. Ludzie będą podróżować autostradą z Egiptu do Asyrii, a obywatele tych dwóch narodów, wrogowie w czasach Izajasza, będą wspólnie oddawać cześć, stojąc obok siebie. Te trzy wielkie potęgi [Izrael, Egipt i Asyria (Iran)] jako narody będą miały harmonijne, pokojowe stosunki. Chodzi o wypełnienie się obietnicy danej Abrahamowi, że wszyscy ludzie na ziemi będą przez niego błogosławieni.

UWAGA.

Bóg powiedział, że nadejdzie czas, kiedy Izrael, Egipt i Asyria będą żyć i czcić prawdziwego Boga razem w pokoju, a Bóg, wierny swojemu Słowu, aby to umożliwić, zachował resztkę wszystkich trzech narodów na przestrzeni wieków. To dowodzi mocy i wierności Boga. Postanowił nie tylko przebaczyć dwom wielkim ciemnościom swego wybranego ludu: Egipcjom, który był upadłym pogromcą Jego ludu oraz krwiożerczej Asyrii, ale także zachować je przez wieki, by ostatecznie pojednać je z Izraelem i postawić na równi z Izraelem jako odbiorców Jego błogosławieństwa.

LEKCJA

Bóg chce, abyśmy znaleźli się na krawędzi zależności, abyśmy mogli odkryć, że On jest sprawny, zaangażowany, potężny i może nas wybawić, zaspokoić nasze potrzeby i dostarczyć tego, co służy naszemu większemu dobru. Będąc jednak na krawędzi zależności, nie błądźmy w kierunku jakiegos innego wybawiciela. Pan Bóg jest w stanie wyzwolić w niewiarygodny sposób i musimy Mu zaufać, że jest w stanie i że jest dostępny. Nie szukajmy gdzie indziej.

PRZESTAĆ BRAĆ POD UWAGĘ WYBAWIENIE Z JAKIEGOKOLWIEK INNEGO ŹRÓDŁA (20.1-6)

Potrzebujesz bezpieczeństwa? Potrzebujesz zachęty? A może jakiegos znaczenia, wybawienia lub wsparcia? W takim razie szukaj tego u Boga. Zaufaj Mu, że to zapewni. Jest to lekcja z rozdziału 20.

Werset 1

W tym samym roku, w którym naczelnny wódz wojsk Sargona, króla Asyrii, wysłany przez swego pana wyruszył przeciwko Aszododowi, walczył z tym miastem i zdobył je,

Werset ten daje współczesnym czytelnikom dokładną historyczną scenerię Bożego sądu nad Filistynami poprzez opis upadku Aszdodu (jednego z pięciu głównych miast-państw Filistei - Aszdod, Aszkelon, Gaza, Gat, Ekron). Upadek jednego oznaczał upadek wszystkich. Upokorzenie Aszdodu było zapowiedzią haniebnego, upokarzającego wygnania Egipcjan przez wojska asyryjskie podczas kilku różnych historycznych wydarzeń.

Werset 2-4

Jahwe, za pośrednictwem Izajasza, syna Amosa, przekazał takie słowa: Idź i zdejmij włosiennicę ze swych bioder oraz sandały ze swoich nóg! Izajasz tak uczynił; chodził nago i boso. Wówczas Jahwe powiedział: Jak mój sługa, Izajasz, chodził nago i boso przez trzy lata – jako znak i zapowiedź przeciwko Egiptowi i Kusz - tak właśnie król Asyrii poprowadzi jeńców z Egiptu i wygnańców z Kusz, młodzież oraz starców, nago i boso, i z odstoniętymi pośladkami – ku hańbie Egiptu.

Izajasz miał zdjąć swoje ubranie, łącznie z butami. Przez trzy lata pokazywał się publicznie, tak jak polecił mu Bóg, aby przedstawić stan jeńców egipskich i kuszyckich, których Asyryjczycy mieli wziąć w odwecie za wzniecanie niepokojów. Ten werset bardzo wyraźnie wskazuje, że Izajasz zaszokował swoją kulturę, rozbierając się częściowo do naga przez trzy lata, aby zilustrować tę proroczą rzeczywistość. Bóg jest dosadny, jak to często bywa, w swoim przesłaniu za pośrednictwem swoich proroków.

Werset 5-6

To ich przestraszy i odbierze im pewność, jaką wiązali z Kusz, swą nadzieją, oraz z Egiptem, swoją chlubą. W tym dniu powiedzą mieszkańcy tego wybrzeża: Oto i nasza nadzieja! A my biegliśmy tam po pomoc, by uratować się przed królem Asyrii! Jak my się teraz uratujemy?

Kiedy Egipt i panująca w nim dynastia Kuszytów upadną pod naporem Asyryjczyków, zarówno Aszdod, miasta nadmorskie, jak i ziemia judzka, które myślały, że otrzymają pomoc i wybawienie od Egiptu, będą wołać: Jak uciekniemy? (w. 6). Oczywiście, choć niewyraźną odpowiedzią jest zaufanie Panu Bogu, a nie Egipcjom! Przestańcie zastanawiać się nad wybawieniem od kogokolwiek poza Bogiem!

LEKCJA

To, co jest prawdą dla ludu Bożego w Judzie, jest również prawdą dla Jego ludu w kościele. Świadectwo Pisma Świętego jest spójne: niezależnie od tego, w jakiej sytuacji się znajdujesz, patrz tylko na Boga jako na jedyną nadzieję na wybawienie. Jednym z ważnych sposobów, w jaki możesz rozwinąć w sobie ducha zależności, jest częste modlenie się o wszystko w swoim życiu. Modlitwa to przyznanie, że Bóg jest twoim jedynym schronieniem. Jest to wyznanie, że jesteś zależny od Pana Boga. Jezus polecił, abyśmy się modlili i nie zaślabli.

Paweł powiedział, abyśmy modlili się bez przerwy, a gdy jesteśmy niespokojni, w *każdej sprawie, gdy się modlicie i prosicie, z wdzięcznością przedstawiajcie swoje potrzeby Bogu* (Flp 4,6).

Głębiej swojej zależności można ocenić na podstawie częstotliwości i zakresu modlitwy.

ROZDZIAŁY 21-22

MARGINALIZOWANIE BOGA

PIEŁĘGNOWANIE POTRZEBY ZALEŻNOŚCI OD BOGA (21.1-17)

Niewłaściwie ulokowana wiara w pomysłowość i męstwo innych w celu odwrócenia beznadziejnej sytuacji - takiej, która zagraża naszemu istnieniu - nie gwarantuje nam wybawienia. To jest złowieszczy raport.

Werset 1

Wyrok o morskim pustkowiu. Jak wichry dmące w Negebie nadciąga to z pustyni, z ziemi budzącej grozę.

Oto obraz potencjalnego najeźdźcy - jako zbliżającego się od piaszczystych pustkowi nad morzem, zbliżającego się jak pustynna burza - być może odnoszący się do buntu w Babilonie.

Werset 2

Objawiono mi srogie widzenie: Zdrajca zdradza, a niszczyciel niszczy. Wyrusz, Elamie! Oblegaj, Medio! Zakończę wszelkie wzdychanie!

Izajasz usłyszał w wizji okrzyk bojowy kogoś, kto pochodził lub miał wpływy w Elamie i Medii i był przekonany o wyzwoleniu Babilonu od Asyrii.

Werset 3-5

Dlatego ból wypełnił moje biodra, chwyciły mnie skurcze jak rodzącą kobietę. Przeraza mnie to, o czym słyszę, niepokoi mnie to, co widzę. Kołacze się me serce, opadają mnie dreszcze, upragniony mój zmierzch niesie strach. Nakryjcie stół! Rozłóżcie dywan! Jedzcie! Pijcie! Wstańcie, księżęta! Nasmarujcie tarczę!

W odróżnieniu od tego przytłaczającego zaufania, Izajasz stwierdza, że cierpi ból, jest oszołomiony, drżący, przerażony, podczas gdy ludzie się cieszą (w. 5), nie rozumiejąc implikacji tego, co się dzieje. Zamiast się bawić, powinni przygotować się do walki. Zaufanie do najeźdźcy jest źle ulokowane - podobnie jak zaufanie Izraela.

Werset 6-9

Bo tak powiedział mi Pan: Idź! Wystaw strażnika! Niech mówi, co widzi! Czy zobaczy rydwan, parę koni, jeźdźców na ośle albo na wielbłądzie – niech patrzy z uwagą, z wielką uwagą! Wtem strażnik zawołał: Panie, stoję na wieży ciągle – co dnia. Na mej wartowni trwam wiernie co noc. I właśnie nadchodzi! Oddział jeźdźców! Para koni! I odezwał się tymi słowy: Upadł! Upadł Babilon! Wszystkie posągi jego bóstw leżą roztrzaskane na ziemi!

Bóg powiedział Izajaszowi, aby kazał stróżowi obserwować zbliżającą się bitwę pomiędzy Asyrią a najeźdźcą próbującym wyzwolić Babilon. Strażnik wypatrywał dzień po dniu (w. 7-8). W końcu ktoś przybył z wiadomością o upadku Babilonu - jego bogowie, reprezentujący ich nadzieję, leżeli zdruzgotani (w. 9).

Werset 10

O, jakże cię wymłócono! O, ty ofiario mojego młócenia! Ogłaszam wam to, co usłyszałem od Jahwe Zastępów, Boga Izraela!

Emocjonalny wpływ na lud izraelski, który miał nadzieję, że to powstanie zakończy się sukcesem i odeprze napierających Asyryjczyków, był oszałamiający! Upadek Babilonu wydaje się ostatnią kroplą. Teraz już nikt nie mógł powstrzymać Asyrii, nawet przed samymi bramami Jerozolimy. Juda poczuł się zmiażdżony emocjonalnie, jak ziarno na klepisku. Izajasz powtarza również, że jego przesłanie pochodzi od Boga. Chodzi o to, że Bóg nie chce, aby Jego lud poległ na tym najeźdźcy lub Babilończykach, którzy go uratują! Ta rewolta nie zakończy się sukcesem.

Werset 11-12

Wyrok na Edom. Ktoś krzyczy do mnie z Seiru: Stróżu, która to godzina nocy? Stróżu, która to godzina nocy? Stróż odrzekł: Nadchodzi ranek i znowu noc. Jeśli chcecie pytać, pytajcie, nawróćcie się, przyjdźcie!

Odnosnie Edomu, strażnik nie widział żadnej aktywności, co sugeruje, że pilnie szukał czegoś, co mógłby zgłosić. W końcu donosi, że sytuacja na ziemi nie zmieni się szybko. Mimo, że ranek nadchodził – jako nadzieja na coś – następowała kolejna noc. Edom również musiał stawić czoła najazdom Asyryjczyków.

Werset 13-15

Wyrok na Arabię. Którzy w zaroślach na stepie nocujecie, wy, gromady Dedanitów, wynieście wodę naprzeciw spragnionych! Mieszkańcy kraju Tema, z chlebem waszym wyjdźcie na spotkanie uchodźców! Bo przed rzezią uciekli, przed mieczem dobytym, przed łukiem napiętym, przed wirem walki!

Jeśli chodzi o Arabię, będą to trudne czasy dla tych ludzi. Spędzanie nocy w zaroślach, przynoszenie wody spragnionym, spotkanie zbiegów, aby dać im chleb - zbiegów z powodu obrony przed mieczami, napiętymi łukami i presją bitwy - wszystko to wskazuje na ucieczkę z rąk Asyryjczyków.

Werset 16-17

Gdyż tak powiedział do mnie Pan [Adonai]: Za rok, wyliczony jak rok najemnika, skończy się wszelka chwała Kedaru. A reszta łuczników, bohaterских synów Kedaru, będzie Nieliczna, gdyż Jahwe, Bóg Izraela, tak postanowił.

W ciągu jednego roku Kedar, być może potężne plemię wojowników, doświadczy ogromnej klęski i zostanie upokorzony. Wyrocznia ta spełni się tak, jak Pan Bóg ją wypowiedział.

LEKCJA

Beznadziejne sytuacje potrafią doprowadzić nas do rozpacz. Desperacko szukamy nadziei z każdej strony, gdzie możemy znaleźć powód, by na niej polegać. Bóg jednak chce, abyśmy wiedzieli, że z żadnej strony nie ma gwarancji, że dzięki ich wsparciu przetrwamy. Nie jesteśmy w stanie pojąć ogromu mocy, która jest skierowana przeciwko nam. Bóg mówi, że nasza walka nie toczy się z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierchnościami, z władcami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich (Ef 6:12). Ma to na celu zmuszenie nas do ponownej zależności od Boga, a nie od pomysłowości innych lub ich wysiłków. Tak więc, jedną z rzeczy, których należy się nauczyć, jest to, że naśladowcy Jezusa muszą zaakceptować bezradność i beznadziejność. Desperacja motywuje nas do tego, by zwrócić się do Boga i polegać na Nim, na Jego sile, wsparciu, możliwościach i na Jego planie.

POLEGANIE NA BOGU JEST KLUCZOWE DLA DUCHOWEGO ZWYCIĘSTWA (22.1-25)

Aby zwrócić się do Boga w beznadziejnych i niepomysłnych sytuacjach życiowych, trzeba zrozumieć, że Bóg jest wystarczająco potężny, by sobie z nimi poradzić, a następnie przenieść swoją ufność na Bożą zdolność spełnienia obietnic. Niestety, Izrael zbyt długo - zapominając o Bogu i Jego zamiarach - nie rozumiał i nie ufał.

Werset 1-4

Wyrok o Dolinie Widzenia. Co się z tobą dzieje, że całe wyszłós na dachy, o, miasto pełne hałasów i zgietku, grodzie radosny?! Twój zabici nie padli od miecza. Nie poległi w walce! Wszystkich twoich wodzów pojmano w czasie ucieczki, bez sięgania po łuk. Wszyscy w tobie poszukiwani zostali schwytani, choć uszli daleko! Dlatego mówię: Nie patrzcie na mnie, gorzko płaczącego, nie śpieszcie do mnie z pociechą z powodu zagłady córki mego ludu!

Dolina Widzenia oznacza Jerozolimę z dolinami używanymi jako drogi dojazdowe do miasta. Ludzie znajdujący się jeszcze wewnątrz murów miasta wyszli na dachy, aby obserwować wrogich Asyryjczyków, posuwających się do miasta przez te doliny (w. 1). Spędzający czas na hulankach (w. 2) przywódcy miast zmierzli się z rzeczywistością i uciekli przed tym natarciem, ale potem zostali bez problemu schwytani przez Asyryjczyków (w. 3). Izajasz optakuje ten niefortunny obrót wydarzeń (w. 4): Widziałem, że to nadchodzi, ale nikt nie słuchał.

Werset 5-7

Gdyż to dzień przerażenia, pogromu i zamętu należący do Pana, Jahwe Zastępów! W Dolinie Widzenia burzą mur! Okrzyk bojowy dosięga góry! Elam przypiął kołczan, w rydwanach widać jeźdźców, Kir obnażył tarczę. Rydwany zapełniły twe piękne doliny, a jeźdźcy pewni siebie stanęli naprzeciw bramy -

Ci sami Asyryjczycy, teraz czekający na okazję, by wejść, złupić i spalić Jerozolimę, oblegają ją, a ludzie na murach nie mogą nic zrobić, by to powstrzymać (w. 5). Najemnicy z Elamu i Kir dołączyli do nich wraz z wojskami z całego imperium asyryjskiego. Zebrali się oni u bram Jerozolimy (w. 6-7). Ponieważ Jerozolima była praktycznie bezbronna, mieszkańcy z pewnością odczuwali strach.

Werset 8-11

zdarł on zastonę Judy. Tego dnia przeglądaliście zbrojownię Leśnego Pałacu, zabraliście się za liczne pęknięcia w murach miasta Dawida, gromadziliście wodę Dolnej Sadzawki, liczyliście domy Jerozolimy, przeznaczając do rozbioru niektóre, aby umocnić mur, przygotowywaliście też pomiędzy murami zbiornik na wodę Starego Stawu, nie oglądaliście się jednak na Tego, który go utworzył, i nie skierowaliście się do Tego, dzięki któremu go macie.

Można by pomyśleć, że tak niepewna sytuacja zmusza przynajmniej do rozważenia modlitwy lub pokuty, do podjęcia jakiejś inicjatywy, aby powrócić do Boga! Ci ludzie, lud Boży, są już za bardzo zepsuci duchowo! Wciąż próbują i chcą robić rzeczy po swojemu, na własną rękę, zamiast liczyć na Boga w jakimś namacalnym wyrazie zaufania, walczą dalej licząc na swoją własną pomysłowość. Wyciągnęli więc broń z pałacu Leśnego.

W tym czasie król Ezechiasz/Hiskiasz ([2 Krn 32,1-8](#)) podjął działania obronne poprzez:

1. naprawę zniszczonych części murów,
2. gromadzenie wody w dolnej sadzawce,

3. wyburzanie domów na materiał budowlany oraz
4. zachowanie zapasów wody miejskiej w zbiorniku.

„Widziałeś”, „zbierałeś”, „liczyłeś”, „rwałeś” i „tworzyłeś”. Dziś można jeszcze przejść 1777 stóp podziemnym tunelem wykutym w litej skale wtedy, podczas tego właśnie oblężenia! Jednakże, odmawiając zwrócenia się ku Panu Bogu, nawet ta woda, dana im przez Boga dawno temu, nie będzie dla nich żadną pomocą.

Werset 12-14

A przecież Pan [Adonai], Jahwe Zastępów, wzywał w tym dniu do skargi i płaczu, do golenia głów, do wkładania włosiennic. Lecz zamiast tego były radość, wesele, zabijanie bydła, przyrządzanie owiec, jedzenie mięsa i picie wina: Jedźmy i pijmy, bo jutro pomrzemy! A Jahwe mi objawił, skierował głos w me uszy: Z pewnością ta wina nie będzie wam przebaczona, dopóki nie pomrzecie – mówi Pan [Adonai], Jahwe Zastępów.

Zamiast zapłakać (w. 12), jak chciał tego Bóg, cieszyli się z nadchodzącej śmierci - jutro możemy umrzeć (w. 13). Bóg, Jego moc, Jego miłość, nawet nie wchodzi w rachubę w ich umysłach. W tym momencie nie ma dla nich żadnego lekarstwa (w. 14). Przekleństwa Prawa są teraz aktywowane, a oni umrą.

UWAGA.

Przychodzi punkt bez powrotu, kiedy pojawia się gniew Boży, kiedy kończy się miłosierdzie i łaska Boża. Trwa to chwilę, ale kiedy linia zostanie przekroczona, nastąpi tylko sąd.

Werset 15-19

Tak mówi Pan [Adonai], Jahwe Zastępów: Idź, udaj się do tego zarządcy – do Szebny, przełożonego pałacu: Co ty tu masz – zapytaj – i kogo ty tu masz, że wykuteś tu sobie grób? A wykut on grób swój wysoko, w skale wydrążył swą siedzibę! Oto Jahwe rzuci cię daleko, mocnym rzutem, siłaczem! On mocno cię pochwyti, ciasno zwinie cię w kłębek i jak piłkę kopnie ku szerokiej ziemi – tam umrzesz i tam znajdą się rydwany twej chwały, ty, hańbo domu swego pana. Wypchnę cię z twojego urzędu, tak że zrzucą cię z twojego stanowiska!

Szebna to wysoki urzędnik dworski zaangażowany w negocjacje z królem Asyrii Sennacherybem ([2 Krl 18,18-37](#)). Jako królewski zarządca, Szebna stał najbliższym króla i reprezentował go. Próbując wyrobić sobie markę, być może z powodu swojej pozycji, przygotowuje grób jako miejsce stałego spoczynku, aby być zapamiętanym (w. 15-16). Bóg powiedział, że zamiast tego zostanie zdegradowany i umrze w jakiejś rozległej, obcej krainie (w. 17-19).

Werset 20-22

W tym dniu zamiast ciebie powołam mojego sługę Eliakima, syna Chilciasza. Jego oblekę w twoją szatę, przewiążę go twoją szarfą, twoją władzę złożę w jego ręce i będzie ojcem dla mieszkańców Jerozolimy i dla domu judzkiego. Na jego ramieniu położę klucz domu Dawida – gdy on otworzy, nikt nie zamknie, a kiedy zamknie – nikt nie otworzy.

Eliakim również prowadzi negocjacje z Sennacherybem, ale w przeciwieństwie do Szebny nie wykorzystuje swojej pozycji do załatwiania własnych interesów. Nie zostanie odtrącony, ale stanie się szanowanym ojcem.

Werset 23-24

I wbiję go jako gwóźdź na pewnym miejscu, on przyda chwały domowi swego ojca. I zawisnie na nim cała chwała domu jego ojca, pędy i odrośle, i wszelkie drobne sprzęty – od miednic po dzbany.

I jak kołek dobrze wbity bądź częścią solidnego fundamentu dla narodu, mając trwałą renomę. Bóg szuka tych, którzy będą prawdziwi - Jego oczy wędrują tam i z powrotem, aby ich znaleźć.

Werset 25

Gdy jednak przyjdzie ten dzień – oto Słowo Jahwe Zastępów – zostanie usunięty gwóźdź wbity na pewnym miejscu, zetną go i spadnie, a wraz z nim ciężar zawieszony na nim – tak bowiem sam Jahwe postanowił.

Jednak Izajasz ostrzegał, że w końcu nawet ten kołek się skończy. Był to sposób zasygnalizowania, że królestwo Judy zostanie wzięte do niewoli przez Babilon - wszyscy ludzie. To właśnie Babilończycy, na których liczono, że wybawią ich z Asyrii, będą tymi, którzy za około 120 lat wysiedlą ich z ziemi.

LEKCJE

1. Jesteśmy skłonni zapominać o Bogu, o Jego obietnicach dla nas, o Jego mocy, by nas wybawić, o Jego zdolności do troszczenia się o nas. Zapominamy o Nim, zakładając, że możemy kontrolować wydarzenia w naszym życiu. Więc przejmujemy kontrolę i z czasem, ponieważ niektóre rzeczy wydają się działać, jak na przykład życie ponad stan lub zmuszanie innych do podporządkowania się poprzez gniew lub wściekłość, kontynuujemy to. Aż wszystko zaczyna się rozpadać. Karty kredytowe są wyczerpane i wierzyciele dzwonią lub nasze starsze dorosłe dzieci teraz wściekają się na nas, ponieważ potrafią i te związki stają się kruche. Bóg, Jego wola, Jego słowo, zostały zapomniane, odłożone na bok, ponieważ myśleliśmy, że wiemy lepiej.
2. Postawą, którą musimy przyjąć, jest pokuta. W przeciwieństwie do Izraelitów, nie możemy trwać we własnym grzechu, ale musimy go zastopować, zganić. Nazwać go tym, czym jest i zmienić naszą strategię, nasze sposoby. Jeżeli nadal będziesz robił to, co robisz, otrzymasz tylko więcej tego, co już masz. Dla Izraela oznaczało to więcej zniszczenia, więcej zagrażających okoliczności, więcej porażek i w końcu wysiedlenie. Bóg pozwoli ci zrujnować swoje życie, jeżeli nigdy nie zdecydujesz się na zmianę. Bóg pozwoli ci zamknąć się w sobie i żyć z konsekwencjami, które sam stworzysz. Dlatego w Liście do Rzymian 1 jest napisane: *Bóg wydał ich*. Możesz jednak wyznać swoją zatwardziałość i nawrócić się ze swoich grzesznych dróg. Bóg obiecuje, że ci przebaczy, a Jego łaska jest więcej niż wystarczająca dla tych, którzy uczą się Mu ufać.

ROZDZIAŁ 23

ZEPSUCI PRZEZ MATERIALIZM

WSTĘP

To wyrok na Tyr. Zarówno Tyr jak i Sydon to miasta położone na wybrzeżu fenickim. Miały wielkie wpływy w całej historii handlowej Izraela i były źródłem bałwochwalstwa i korupcji. Stanowiły północne bramy Izraela, więc Asyria i inne szalejące imperia najpierw - zanim wkroczyły na południe, na terytorium Izraela - napotykały najpierw na nie. Tyr i Sydon były oddalone od siebie o około 30 km, wzdłuż północnego wybrzeża Izraela. Cała pycha, zarozumiałość i arogancja widoczna w tym regionie prowokuje Boga do działania przeciwko niemu w postaci surowego wyroku.

SĄD BOŻY JEST TAK GRUNTOWNY, ŻE WYWOŁUJE LAMENT (1-14)

ROZKAZ, BY WOŁAĆ (1)

Werset 1

*Wyrok o Tyrze. Zapłaczcie, okręty Tarsziszu!
Bo Tyr jest spustoszony: bez domu, bez portu, bez ziemi!
Cypryjczycy mu to ogłosili.*

Tyr czeka straszliwa zagłada. „Biadajcie okręty...” aż do wyspy Cypr. Te statki, które normalnie cumują w Tyrze, zastaną go zdewastowanym. Tarszisz znajduje się na śródziemnomorskim wybrzeżu Turcji, są tam statki, które pływają po oceanie - wielcy żeglarze i kupcy. Podczas gdy są na Cyprze, powiedziano im, że ich dom, Tyr, został zniszczony. Nie mają dokąd wrócić.

NAKAZ MILCZENIA (2-3)

Werset 2

Zaniemówcie, mieszkańcy wybrzeża, wy, kupcy Sydonu, wyprawiający swych posłańców
Nawet miasta na wybrzeżach (w. 2, w. 6) są wezwane do zawołania z powodu nadchodzącego zniszczenia. Handlują one i mają wszystkie dochody z Egiptu aż po wyspy greckie, ale to wszystko ma się skończyć. Odbiorcy handlu, wyspy Morza Śródziemnego, mają milczeć. Nie będą już otrzymywać towarów i produktów od tych kupców. Są zszokowani tym faktem.

Werset 3

*przez rozległe morza! Ziarno Szichoru ich żniwem,
z Nilu czerpią plony – kwitnie w nim handel narodów*

Tyr miał rynek zbytu dużych zbiorów pszenicy, które pochodziły z Egiptu i były rozprawdane do innych krajów śródziemnomorskich. Ich działalność polegała na przewożeniu towarów z dorzecza Nilu do innych miejsc, lecz teraz nie będzie to miało miejsca. Tak więc ci, którzy mieszkali z kupcami, powinni być wstrząśnięci, ponieważ tamci stracili swój dom, a tym samym swój biznes.

NASTĘPSTWA W CAŁYM REGIONIE (4-14)

ROZKAZ, BY SIĘ WSTYDZIĆ (4-5)

Werset 4

*Wstydz się, Sydonie, bo powiedziało morze, twierdza nadmorska tak rzekła:
Nie miałam bólów i nie rodziłam, nie wychowałam młodzieńców i nie wypiastowałam
dziewic*

Izajasz dał również głos morzu, matce Tyru, która optakiwała swoją stratę w czasie upadku Tyru. Jego dziećmi były statki, które pływały po jego wodach w celach handlowych, czy też może kolonie na obrzeżach. Ta strata byłaby źródłem kompromitacji dla Sydonu, ponieważ było to siostrzane miasto w Fenicji. Teraz podbite, a kiedyś tak dumne ze swych małych dzieci.

Werset 5

Gdy ta wieść dotrze do Egiptu, zadrży, słysząc o Tyrze

Smutek z powodu wiadomości o upadku Tyru dotrze do Egiptu. Statki tyryjskie przewoziły egipskie produkty po całym regionie Morza Śródziemnego. Zniszczenie Tyru będzie miało daleko idące skutki. Choć nie stanowi to kwestii globalnej, jest to jednak problem dla Egiptu - są zdenerwowani, słyszając, że nadchodzą wojska. Co z tego, że istnieje wiele produktów, jeśli nie ma z kim handlować, jeśli nie ma kupców i klientów, którzy by je chcieli?

POLECENIE: WEJDŹ DO TARSZISZ I ZAPŁACZ (6-12)

Werset 6

Przeprawcie się do Tarszisz, płaczcie, mieszkańcy wybrzeża

Izajasz radził uchodźcom, by uciekali z Tyru do Tarszisz. Jakże zmieniły się losy Tyru! Udaj się do azjatyckiego miasta Tarszisz. Przez wieki było ono światową potęgą, nie jako imperium, ale jako pośrednik w handlu międzynarodowym. Jej ambicje nie były polityczne, aby rządzić innymi, ale handlowe, aby się bogacić. Tyr symbolizował jeden z aspektów światowych dążeń - chciwość i bogactwo.

Werset 7

Czy wasze to miasto rozbawione, którego początek sięga dni zamierzchłych?

Nosiły je jego nogi, aby się z dala osiedlać?

To jest tematem szoku i zaskoczenia. Po prostu nie mogą uwierzyć w to, co słyszą i widzą. Tyr był źródłem radości przez wieki, ale teraz musi wziąć nogi za pas, aby uciec, zamiast używać ich do handlu. Nie może już zakładać nowych miejsc sprzedaży, aby zwiększyć swoje wpływy w regionie. Handel i komercja zawsze były dla narodów drogą do bogactwa i wpływów.

Werset 8

Kto powziął ten plan przeciw Tyrowi, który rozdaje korony,

którego kupcy byli księżętami, a handlarze dostojnikami tej ziemi?

Żaden narodowy bóg, taki jak Baal, nie mógł zapobiec wyrokowi, jaki Bóg sprowadził na Tyr i Sydon. Nie mógł, gdy Pan przemówił. Kto jest za to odpowiedzialny? Ze wszystkich narodów są oni najbardziej honorowani i wszyscy się przed nimi kłaniają, ponieważ to oni mają wszelkie dobra.

Każdy dostrzega piękno tych terenów. Mają poczucie ego, które wynika z wyjątkowej pozycji - centrum handlu. Jeśli pochodziłeś z Tyru, w środowisku biznesowym byłeś hołubiony i uznawany.

Werset 9-10

Jahwe Zastępów tak postanowił:

Poniżyć pychę, ukrócić wszelką wyniosłość u wszystkich dostojników ziemi.

Przepraw się do swej ziemi jak przez Nil, córko Tarsziszu, bo nie ma już portu

Przyczyną śmierci Tyru był plan Boga Wszzechmogącego. Zamierzał On poniżyć dumnych i upokorzyć podziwianych. Chciał pokazać przemijający charakter ludzkiej chwały i głupotę polegania na niej. Bóg nie sprzeciwia się, gdy godni ludzie otrzymują należne im uznanie. To, czemu się sprzeciwia, to pycha, która stara się żyć niezależnie od Niego. Właśnie Bóg to zaaranżował. Nie wiemy jeszcze, dlaczego. Bóg przycina ich do rozmiaru, którego potrzebowało ich ego, nadęte przez kupiectwo i ekspansję, jaką przynosiło miastu i jego mieszkańcom. Tarszisz jest zaproszone do swobodnej rozbudowy, tak jak Nil rozlewał się w Egipcie, ponieważ Bóg usunął jego głównego konkurenta - Tyr. Handlarze mogli sprzedawać swoje towary w dowolnym miejscu. Teraz nie ma nic, co mogłoby ich powstrzymać. Ludzie pływający na tych wielkich statkach nie mają domu, do którego mogliby się udać.

Werset 11

Jahwe swą rękę wyciągnął nad morzem i wstrząsnął królestwami,

a co do Kanaanu, rozkazał zburzyć jego twierdze

Pan Bóg dał rozkaz, aby zniszczyć twierdze wzdłuż Kanaanu. Nazwa ta ma przypomnieć nam, że ziemia ta jest starożytnym polem bitwy o wiarę. To terytorium, gdzie oddawano cześć Baalowi. Zostanie zniszczony z powodu korupcji, grzechu i bałwochwalstwa. Inne narody są więc pod ich negatywnym wpływem, ponieważ naruszają szlaki handlowe. Tyr, twierdza, jest pokonany przez Asyrię.

Werset 12

Powiedział: Już nie będziesz się cieszyć, zhańbiona dziewico córki Sydonu!

Powstań, przepraw się na Cypr! Lecz tam też nie zaznasz spokoju

Fenickie miasta nadmorskie nie będą miały więcej radości, pokoju ani bezpieczeństwa. Ich mieszkańcy uciekną nawet na wyspę Cypr, ale nie będą w stanie znaleźć odpoczynku. Więc nie ma już powodu do radości. Ty też myślisz, że możesz uciec na Cypr, ale nawet tam nie będziesz bezpieczny przed tymi, którzy zniszczyli cię w pierwszej kolejności.

SĄ ZNISZCZENI PRZEZ NAJAZD (13-14)

Werset 13

Oto ziemia chaldejska – lud, którego nie było; Asyryjczyk założył ją dla żeglarzy.

Ustawili tarany, zburzyli jego pałace – zamienili je w ruiny

Tyryjczycy szukali wybawienia w Babilonie, lecz ten został zniszczony, a Asyria uczyniła to za pomocą wież oblężniczych, burząc pałace i rujnując Babilonię w południowych dzielnicach imperium. Najeźdźca, oportunistą, został pozostawiony sam sobie przez Sargona, króla Asyrii. Sargon kierował wzrok na Lewant. Sancheryb, następny król, nie miał nic do czynienia z tymi gierkami - zwraca się do Niniwy i likwiduje ją. Po wymazaniu jej z mapy, kieruje swój wzrok z powrotem na wybrzeże Żyźnego Półksiężycy. Tyr zostaje ostrzeżony. Znajduje się na celowniku. Asyria popatrzy teraz z powrotem na wybrzeże Żyźnego Półksiężycy i zaatakuje od strony

północnej. Żadne sojusze nie zatrzymają tego podboju. Nie będzie żadnej ochrony, ponieważ Pan ustalił, że Tyr i Sydon zostaną zniszczone.

Werset 14

Płaczcie, okręty Tarsziszu! Zburzona jest wasza twierdza

Mimo, że upadek Tyru dałby Tarsziszowi większą kontrolę, Tarszisz ucierpi, ponieważ Tyr decydował o dobrobycie świata śródziemnomorskiego. Statki Tarszisz nie będą miały portu, do którego mogłyby wpływać w Tyrze (w. 1), oraz żadnego zabezpieczenia dla swoich przedsięwzięć. Jak niemądre byłoby więc dla mieszkańców Jerozolimy pokładanie nadziei w Tyrze. Oto lament. Dlaczego tak się dzieje?

LEKCJA

W naszym życiu nie ma miejsca na ego. Ego rodzi się z samowystarczalności, kiedy patrzymy na nasze osiągnięcia i ich rezultaty (Tyr) i przypisujemy sobie zasługi, kiedy wykorzystujemy naszą pozycję wpływu na naszą korzyść, kosztem innych i czujemy się usprawiedliwieni z powodu rozdmuchanego poczucia własnej wartości. To zaprowadzi cię donikąd z Bogiem. Skłania Boga do działania przeciwko tobie. U oddanego naśladowcy Jezusa nie ma miejsca na ego. Nasza skrucza musi osiągnąć taki poziom lamentu, że wyrazi zmianę serca, nie tylko zachowania.

LAMENT POWODUJE TRWAŁE ZMIANY (15-18)

PRZYSZŁA ODBUDOWA (15-17)

Werset 15

*I stanie się w tym dniu, że Tyr będzie zapomniany na siedemdziesiąt lat,
na czas przypadający na jednego króla.*

Po upływie siedemdziesięciu lat będzie z Tyrem tak, jak w pieśni o nierządniczy:

Pójdą do niewoli, ale Pan sprowadzi ich i powrócą do swojego handlu. Po tym, kiedy Pan wykona swój plan przeciwko Tyrowi, nastąpi okres 70 lat, w którym Tyr zazna ulgi od swoich ciemieżców. W ciągu następnych 70 lat Asyria chyliła się ku upadkowi i nie zwracała większej uwagi na Tyr. W związku z tym odzyskał on część swojej dawnej siły. Długość życia to ilość lat, na jakie miasto zostanie zapomniane. Stąd pieśń nierządniczy odnosi się do jej przyszłości. Bóg pozwoli Tyrowi, którego symbolem jest prostytutka, na kontynuację jej rażącego materializmu z udziałem wszystkich królestw świata. Jego zysk i dochód będą jednak przeznaczony dla Pana. Ostatecznie bogactwa, których Tyr tak usilnie poszukiwał, i tak zostaną oddane Panu.

Werset 16

Weź lutnię, obchodź miasto, bo o tobie zapomnieli!

Brzdąkaj dobrze, śpiewaj dużo, by cię sobie przypomnieli!

Obraz nierządniczy nie jest używany do skojarzenia z niemoralnością, ale jako termin kupiecki mówiący, że Tyryjczycy handlują z każdym. Zarabiają dużo pieniędzy dzięki każdemu, kto przychodzi do ich miasta, aby sprzedać, handlować lub kupić i stać się bogatym. Teoretycznie prostytutka została zapomniana, więc na ulicach podnosi swój instrument, aby sprzedawać swoje towary klientom. prostytutka jest tu miastem, które zostało zapomniane. Jeżeli chodzi o kupca i prostytutkę, to nie są oni wytwórcami własnych towarów, ale w zasadzie sprzedają coś, czego pożąda rynek i

zarabiają na przepływie tych towarów. Tyr uprawia prostytucję, ponieważ wszyscy przychodzą do niego po to, czego pragną, i po towar, którym handluje.

Werset 17

*Bo po upływie siedemdziesięciu lat PAN nawiedzi Tyr,
a ten znów zacznie zarabiać na swym nierządzie.*

Będzie uprawiał nierząd ze wszystkimi królestwami świata, po całej ziemi

Tyr ponownie zainteresuje się sobą, a to, co robił, było samolubne i wyłącznie dla pieniędzy. Po upływie 70 lat Pan przywróci Tyrowi jego dawną pozycję materialistycznej nierządniczy wśród narodów. Wznowi swój handel, ale również ponownie będzie się prostytuować przed tymi narodami. Bóg będzie o niej pamiętał. Powróci do swoich zysków, które w szczególny sposób osiągał jako materialistyczna prostytutka. Teraz jednak następuje bardzo zaskakujący zwrot w jej przyszłości:

TRWAŁA ZMIANA ŻYCIA (18)

Werset 18

A jego zysk i zarobek za nierząd będzie świętością dla PANA.

Nie będzie się go gromadzić ani odkładać.

Korzystać z niego będą mieszkający blisko PANA, by mogli się najeść do syta i okazałe ubrać

Rozwiązaniem tego problemu jest wzięcie dóbr, które wykorzystuje do prostytucji i oddanie ich Bogu. Nie będzie gromadzić dla siebie, ale da swoje zyski tym, którzy stoją przed Bogiem. Teraz są to dobre, zdrowe produkty i wysokiej jakości ubrania dla tych, którzy nic nie mają. To zmniejsza jego ego i jego status właściciela oszałamiającego majątku. Wracając do biznesu, bogactwo zostaje uświęcone i wszyscy przetrwają.

Jednak zmiana w postawie Tyryjczyków, którą zapowiada ten werset, nie nastąpiła wtedy. Nadal angażowali się w handel dla samolubnych celów. Tak więc werset ten wykracza poza historię starożytnego Tyru i wskazuje jeszcze na czas przyszły, kiedy Bóg przemieni serca i sprawi, że poganie na całym świecie przyjdą i będą Go wielbić. W tej przyszłości Tyr będzie miał nowy status, nowego ducha i nową lojalność ([Ps 87:4](#)). **Dołączy on do Etiopczyków, Egipcjan, Asyryjczyków (18:7; 19:18-25) i wielu innych pogan, którzy zjednoczą się, aby zrealizować wywyższenie Izraela przez Boga podczas Tysiącletniego Królestwa.**

LEKCJA

Judejczycy nie powinni zazdrościć Tyryjczykom, ani lud Boży w żadnej epoce nie powinien zazdrościć materialistycznym bałwochwalcom. Ostatecznie lud Boży będzie się cieszył całym bogactwem Tyru, które przypadnie w udziale Bogu Izraela. Wyrocznie z rozdziałów 13-23 zdają się więc mówić, że skoro chwała narodów (rozdziały 13-14) równa się zeru, i skoro intrygi narodów (rozdziały 14-18) równają się zeru, i skoro wizja tego narodu (rozdziały 21-22) równa się zeru, i skoro bogactwo narodów (rozdział 23) równa się zeru, to: nie ufajcie narodom!

To samo jest prawdą dzisiaj. Jeśli wierzymy, że system sojuszy może nas uratować, nie nauczyliśmy się lekcji z Izajasza i z historii. Tylko Bóg jest naszą ucieczką i siłą. Nie nawiązuj kontaktów, które pozwolą ci przetrwać. Nie myśl, że zaradność będzie odpowiedzią. Nie zastanawiaj się, kto może ci pomóc. Patrz w górę, a nie na zewnątrz. Patrz w górę, nie do środka. Patrz w górę, nie w dół. Patrz

w górę, nie dookoła. Patrz w górę, nie w tył. Nie jesteś panem swojego losu. Bóg rządzi, a ty jesteś odpowiedzialny za swoje życie. Bóg wykona swoją pracę. Ty musisz wykonać swoją. Wiara jest przeciwieństwem samowystarczalności. Nie powinniśmy dążyć do osiągnięcia wystarczalności. To wyzwała pychę. Bóg chce, abyśmy byli od Niego zależni.

ROZDZIAŁ 24

CZASY NOEGO W PRZYSZŁOŚCI

WSTĘP

Sąd Boży nad narodami poprzez najazdy asyryjskie, które widzieliśmy w rozdziałach 13-23, tworzy tło dla ostatecznego sądu Boga nad całą ziemią. Rozdział Izajasza 24-27 znany jest jako "mała apokalipsa" i opisuje zniszczenie ziemi oraz dotkliwe cierpienia ludzi w czasie nadchodzącego Ucisku, a także błogosławieństwa, które nastąpią w czasie panowania Pana Jezusa na ziemi i ostatecznie w wiecznym królestwie nowych niebios i nowej ziemi. Dowiemy się, co ten sąd przyniesie ziemi, jej mieszkańcom i tym, którzy nazywają Pana Jezusa swoim Panem i Zbawicielem.

Czym jest mała apokalipsa?

„Mała apokalipsa” zajmuje się obrazem końca historii świata (rozdziały 24-27). Kierunek proroctwa przebiega od czasów współczesnych Izajaszowi do czasów Mesjasza i wszystkiego, co one przyniosą. Jest to kulminacja sądów sprowadzonych na narody, co opisano w kilku poprzednich rozdziałach. Nie zna on harmonogramu, ale przedstawia sąd i zniszczenie prowadzące do panowania Mesjasza, a jednocześnie dramatyczną radość ze zmian zachodzących wśród ludzi, którzy wejdą w ten wiek. Rozdział 24 jest opisem sądu nad grzechem.

SĄD KOŃCOWY BĘDZIE MIAŁ CHARAKTER KATAKLIZMU NA CAŁYM ŚWIECIE (1-15)

CHAOS SPOŁECZNY I KLĘSKI ŻYWIOŁOWE (ww. 1-6)

Werset 1

Oto Jahwe opróżni ziemię i spustoszy ją, odmieni jej oblicze i rozproszy jej mieszkańców!

Potężne trzęsienie ziemi, wstrząsające całą ziemią. Odwróci to, co zrobił w Stworzeniu, gdy wyprowadził porządek z chaosu. Zdewastuje ziemię, pustosząc ją. Zniekształci jej powierzchnię jak wtedy, gdy przez potop zmieniła się topografia tej planety. Rozproszy mieszkańców ziemi, tak jak to uczynił przy Wieży Babel.

Werset 2

I stanie się z ludem, jak z kapłanem, ze sługą, jak z jego panem, ze służącą, jak z jej panią, z kupującym, jak ze sprzedawcą, z biorącym pożyczkę, jak z jej udzielającym, z wierzyicielem, jak z jego dłużnikiem.

Po takim kataklizmie załamie się porządek społeczny. Zanikną podziały w społeczeństwie. Struktura władzy i porządek społeczny zanikają na jakiś czas (jak po huraganie Katrina). Działania Boga dotkną wszystkie jednostki we wszystkich rodzajach relacji, włączając w to zależności religijne, domowe i

handlowe. Pozycje, majątek i władza nie będą miały dla Boga żadnego znaczenia. Nie ma żadnej przewagi kogoś nad kimś.

Werset 3

Całkowicie spustoszona będzie ziemia i doszczętnie złupiona, ponieważ Jahwe wypowiedział to Słowo.

Oto dalszy opis zniszczenia. Nie da się już tego odwrócić. Jest podpisane, przypieczętowane i dostarczone. „Plądrowanie” jest katastrofą, a grabież staje się normą. W centrum objawienia proroka znalazł się fakt zniszczenia ziemi, a nie dokładne metody i narzędzia, których On użyje. Jest to pewne, ponieważ Pan Bóg tak mówi, *ponieważ Jahwe wypowiedział to słowo.*

Werset 4

Usycha i więdnie ziemia, omdlewa i więdnie świat, omdlewają dostojnicy ludu ziemi.

Na scenie zaczynają pojawiać się ludzie. Od ziemi jako nieożywionego obiektu cierpiącego kataklizm, prorok przechodzi do ludzi i przywódców w ziemi, którą zamieszkują. Nie tylko planeta, ale właśnie ludzie są przedmiotem Bożego sądu. Cała ludzkość, nawet najbardziej wywyższone jednostki, będą płakać i zanikać pod niszczącym sądem Boga. Bóg stworzenia działa jako suwerenny nad tym, co zrobił. Stworzenie ma być sceną dla Niego i ludzkości, sceną ich interakcji, jednak Jego istoty zanieczyściły i splugawiły je swoim działaniem. Zostało stworzone dla obfitości, ale teraz leży osądzone i bezproduktywne.

Werset 5

A ziemia jest splugawiona przez swoich mieszkańców, gdyż przestępują prawa, przekraczają ustawy – zerwali odwieczne przymierze.

Przyroda cierpi z powodu ludzkiego grzechu. Powodem, dla którego ziemia się buntuje, są jej mieszkańcy i ich grzechy. Zamienili oni zasady Boże na swoje i unieważnili wieczne przymierze. Być może to Izraelici dopuścili się wykroczenia albo ludzkość ogólnie lub narody dopuszczające się przestępstwa. To wieczne przymierze będzie miało związek z odbieraniem życia ludzkiego. Morderstwo ma swoje konsekwencje! Życie należy do Boga. On chce, aby ludzkość była płodna i nappełniała ziemię, a nie zabijała się nawzajem! Nie mamy żadnej korzyści z zajmowania miejsca Boga – w zmienianiu małżeństwa, seksualności, płci, świętości życia.

Werset 6

Dlatego klątwa pochłania ziemię i jej mieszkańcy muszą ponieść winę; dlatego ubywa mieszkańców ziemi i pozostaje niewielu ludzi

Rezultaty są takie, że ziemia i jej mieszkańcy są pożerani i karani. Zostają spaleni lub spopieleni. Pozostało bardzo niewielu i z pewnością wszystko to brzmi jak okres Ucisku. Bóg przeklął grzech, więc kiedy ludzie grzeszą, uruchamiają Jego przekleństwo, a ono pożera ziemię. Sąd Boży jest porównany do płonącego ognia, który pochłania wszystkich ludzi na ziemi, z wyjątkiem nielicznych.

SPUSTOSZENIE, RUINA, ROZPACZ (7-13)

Wersety 7-8

Wysycha mocz, więdnie latorośl, wzdychają radośni sercem. Ustały dźwięki bębenków, ucichła wrzawa wesołków, ustała radość lutni.

Wraz z usychaniem ziemi następuje wędnięcie szczęścia (w. 4). Wino jest napiętnowane i już nie przyniesie szczęścia. Biesiadnicy wzdychają z żalu. Owoc winorośli jest często kojarzony z wesołością, ale nie teraz. Nie ma już przyjemności i radosnych dźwięków ani wesela. Muzyka podobnie, nie może podtrzymać ludzi na duchu. Imprezy i muzyka ustaną z braku powodów do muzykowania. Kiedy nadejdzie gniew Boży, wszystko będzie ponure i opustoszałe.

Werset 9-10

Przy pieśni nie piją już wina, zgorzkniał trunek w ustach pijących. Zburzony gród jest w nieładzie, każdy dom zamknięty od wejścia.

Trunek jest gorzki i nie ma go kto pić. Po prostu nie istnieje już powód do świętowania i picia. Nawet gdy ludzie piją wino, nie mogą się zmusić do śpiewania z radości. Piwo jest kiepskie i nie podnosi na duchu. Wszystkie domy są zamknięte od strony wejścia. Nie ma więcej imprez. To wszystko przeminęło. Duch strachu przenika miasto. W całej tej strukturze literackiej mamy do czynienia z grą słów „miasto”. Nie jest ono konkretnie określone i dlatego wydaje się być symbolem całego społeczeństwa ludzkiego funkcjonującego poza Bogiem. Miasto reprezentuje całą ziemię.

Werset 11-12

Na ulicach słychać głosy tęsknoty za winem, ponurość zamiast radości, ziemię opuściło wesele. W mieście zionie zniszczeniem, a brama rozbita w gruzy.

Chcąc sprzedać wino, krzyczą na ulicach, ale nikt nie chce kupić, bo nie ma po co. Środki pobudzające nie przynoszą trwałej radości, a ten, który jest, kwaśnieje i radość znika. Bramy są miejscem, gdzie zasiadali sędziowie, gdzie decydowali politycy i gdzie można było wejść na rynek. Siła polityczna miasta jest zablokowana. Życie jest nie tylko spustoszone, ale i bezbronne.

Werset 13

Tak, w samym środku ziemi, gdzie wśród ludzi tętniło życiem, będzie jak po otrząśnięciu oliwek, jak przy zbieraniu resztek pod koniec winobrania.

To jest wszystko, co pozostało, tak jak kilka oliwek lub winogron po zbiorach. Tak niewiele osób ocalało, nie ma władz, nie ma systemu, nie ma ludzi, nie ma szczęścia. Nikt nie je ani nie pije wina. Tak wiele śmierci i zniszczenia, a tak niewielu ocalałych. Nie tylko Izrael, ale także cierpienie głównych cywilizacji ziemi. Jednak na końcu żniwa pozostanie garstka ludzi, resztką, która przetrwa.

OCALENI CHWAŁĄ BOGA ZA WYBAWIENIE (14-15)

Werset 14

[Tamci zaś] wzniosą swój głos, z zachodu wyrażą swój zachwyt dla wspaniałości Jahwe.

Tak więc tych kilka osób podniesie się i będzie śpiewać o chwale Boga - z mórz. Ponownie przewidziana jest globalna zagłada, a ci, którzy przeżyją, będą głosić chwałę Bogu.

Werset 15

Dlatego też na wschodzie oddadzą chwałę Jahwe i na wyspach morskich uwielbią imię Jahwe, Boga Izraela!

Ci, którzy przeżyli, chwałą imię Boga. Sens jest taki, że mieszkańcy wysp morskich wołają z uznaniem, że Bóg jest odpowiedzialny za zniszczenie i postanowił ocalić tych nielicznych - ponieważ

resztką będzie wychwalać Boga na Zachodzie. Izajasz wzywał do wielbienia Go również na Wschodzie i do powszechnego uwielbienia.

ZASTOSOWANIE

Nie wolno nam nigdy zapomnieć, aby chwalić Pana za Jego postępowanie z nami w odpowiedzi na modlitwę lub służbę jakiegoś rodzaju w naszym imieniu oraz za życzliwe sposoby, jakimi nam służy i troszczy się o nas. Chwalenie jest niezbędne w naszej czci dla Boga w całym Jego majestacie. Mamy tutaj: *wzniosą swój głos; wyrażą swój zachwyt; uwielbią imię Jahwe*. Takie jest serce prawdziwie natchnionego czciciela.

KOŃCOWY SĄD PRZYNIESIE CAŁKOWITE ODWRÓCENIE LOSU WSZECHŚWIATA (16-23)

NIESPRAWIEDLIWYCH CZEKA SĄD (16-18)

Werset 16

Z krańca ziemi usłyszeliśmy śpiew: Chwała Sprawiedliwemu! Wtedy powiedziałem: Przepadłem! Źle ze mną! Biada mi! Oszuści grasują! Podstęp! Oszuści grasują!

Izajasz wyobraził sobie siebie i innych słysząc resztkę chwalcą Boga za Jego sprawiedliwość, głoszącą jak piękny jest Bóg. Powiedział jednak: „Biada mi! Biada mi!” To są niewierzący z narodów, którzy działają przeciwko Bogu, a Izajasz woła ze względu na swój własny naród. Ci nie-Żydzi byli niewierni. Czy naprawdę zasługują na ratunek, wybawienie i szczęście? Otrzymali to niesprawiedliwie. Teraz, gdy jest katastrofa, oni są wybawieni. Czy zasłużyli na to? Jeśli tak, to co stanie się z nimi? Kiedy prorok kontemplował tę scenę czasów ostatecznych, odczuwał również potępienie innych tak głęboko, jak wcześniej swoje własne. Pomimo tego, że Bóg sądził złych, oni postępowali tak samo źle jak zawsze, zdradzając się wzajemnie.

Wersety 17-18

Popłoch, dół i potrzask czeka ciebie, mieszkańcu ziemi! Bo kto ucieknie w popłochu, ten wpadnie do dołu, a kto wydostanie się z dołu, ten wpadnie w potrzask, gdyż śluzę w górze zostaną otwarte, a ziemia zadrży w posadach

Prorok, podobnie jak Jonasz, pozwala im na to. Teraz będzie terror, pułapki i sidła. Oto więc mała zagadka, którą im zadano. Ludzie będą próbowali uciec przed Bożym wyrokiem, ale spotkają ich tylko same katastrofy. Próbując uciec przed jednym niebezpieczeństwem, zostaną pokonani przez inne nieszczęście. Tak wyglądają wyroki okresu Ucisku. Ci, którzy są przedmiotem sądu Bożego, nie będą w stanie uciec od niego, ponieważ On użyje sił przyrody, aby ich osądzić - nad nimi i pod nimi. Tutaj wyjaśnia to. Może to być strach przed trzęsieniem ziemi lub armią najeźdźców. Wpadną do dołów, ale ci, którzy zdołają się z nich wydostać, zostaną uwięzieni. Upadniesz i zostaniesz złapany. Od tego zatrząsą się fundamenty ziemi. Sam Bóg będzie ich niszczył. Sąd Boży spadnie jak wielka burza z deszczem i trzęsieniem ziemi.

ZIEMIA ULEGNIE ZNISZCZENIU (19-20)

Werset 19-20

Rozpęknie się cała ziemia! Pokruszy się jej powierzchnia i chwiać się będzie cała – ziemia zatoczy się jak pijany i zakotłusze jak szataś, zaciąży na niej jej przestępstwo, upadnie – i już nie powstanie

Obecna ziemia będzie się łącać, kruszyć, a potem chwiać. Jak wysoki budynek podczas trzęsienia ziemi, pęknie, zacznie się kołysać i rozpadnie się na kawałki. Tak, jak Bóg nakazał, znów stanie się chaosem. Prorok porównał ziemię pod Boskim sądem do chwiejącego się pijaka, który ma się przewrócić i do starej chaty, która ma się rozpaść. Ziemia będzie się kruszyć i chwiać się i kołysać jak pijak. Będzie się trząść tam i z powrotem, jak tymczasowa chata na wietrze. Waga nieprawości będzie dla niej zbyt ciężka z powodu grzesznych ludzi, którzy na niej mieszkają.

UWAGA.

Pomyśl o tym, jak bardzo grzeszność jest dziś uznawana za normę! Nie możesz nawet mówić przeciwko niej bez prawnych i finansowych sankcji ze strony mieszkańców świata. Bóg nie pozwoli, aby to pozostało bezkarne.

KONIEC OTWIERA NOWY POCZĄTEK (21-23)

Werset 21

W tym dniu nawiedzi Jahwe dumny zastęp na niebie i panujących na ziemi

Mamy tu sekcję apokaliptyczną, więc stanie się to w owych dniach. Bóg będzie pamiętał o karze. Niebiosy będą walczyły przeciwko i tak będzie z panami wszystkich narodów na ziemi. Kiedy Pan Bóg sprowadzi ponownie powszechny sąd na świat, niezawisłe ukarze wszystkie niewierne władze zarówno w sferach niebiańskich (jego duchowe ciemne siły), jak i ziemskich (jego władze polityczne są wypędzone).

Werset 22

Wtedy zbiorą w lochach więźniów w gromadach i zamkną – a ich losy rozpatrzą dopiero po wielu dniach

Będzie wtedy wielkie zgromadzenie w więzieniu i ci władcy świata zostaną w nim zamknięci. Wtedy zostaną ukarani. Zanim to nastąpi, Bóg zamknie ich w podziemiach. Odnosi się to do sądu przed Wielkim Białym Tronem z Apokalipsy 21 po królowaniu Chrystusa, kiedy to wszyscy nieprawi będą musieli stanąć przed Bogiem i zostać osądzeni za swoje czyny.

Werset 23

Wówczas zawstydzi się księżyc i wstyd spadnie na słońce, gdyż PAN Zastępów stanie się królem na górze Syjon i w Jerozolimie – i chwiałą wobec swoich starszych

Księżyc i słońce, najwspanialszy władcy ludzkiego życia w sensie dosłownym, zostaną zawstydzeni przez pojawienie się jeszcze bardziej wspaniałego władcy. Nastąpi ogromna zmiana w sposobie funkcjonowania świata. Bóg będzie rządził w Jerozolimie. Naród żydowski dostąpi należnego mu szczytu, gdy Bóg odbierze swoją chwałę w czasach Mesjasza. Chodzi o to, że po wszystkich kataklizmach spowodowanych przez sąd, nastanie nowa era.

LEKCJE

1. Cały porządek świata jest skazany na zagładę. Nie pokładajmy nadziei w sprawach światowych. Polityka i dyplomacja w najlepszym wypadku mogą jedynie zapewnić kontrolę strat w dzisiejszym świecie. Zagrożenia w dalszym ciągu doprowadzają sprawy światowe do punktu krytycznego. Dyplomację świata będzie motywować zalew intryg, chciwości, wrogości, dumy, zazdrości i bogactwa. W końcu ulegnie ona samozniszczeniu. Bóg zainterweniuje i zakończy to wszystko.
2. Naszym zadaniem nie jest naprawianie kultury. Zdając sobie sprawę z ostatecznego upadku świata i jego systemów, powinniśmy czynić wszelkie dobro, jakie możemy, wszystkim ludziom, jakim możemy, wszystkimi środkami, jakie mamy, kiedy tylko możemy. Naszym zadaniem jest czynić uczniów, którzy mogą być i będą ocaleni od zniszczenia, jakie czeka nasz wszechświat. Chrystus stworzy uniwersalne, wieczne królestwo, wreszcie wolne od ludzkich intryg, jakie widzimy dzisiaj w gospodarce i na scenie politycznej. Tylko Jego lud będzie zamieszkiwał to królestwo na zawsze.

ROZDZIAŁY 25-26 CHWAŁA WYRAŻANA PRZEZ NARÓD BOŻY

WSTĘP

Izajasz opisał resztkę, tych wierzących, którzy przybędą na Syjon, chwając Boga na początku panowania Mesjasza (rozdziały 25-26 Księgi Izajasza). W rozdziale 25 czytamy, że będą oni śpiewać pieśń dziękczynną. Druga piosenka będzie śpiewana, gdy nadejdzie wybawienie, co jest opisane w rozdziale 26.

PIEŚŃ DZIĘKCZYNNA - UFNOŚĆ W CZASIE TRUDNOŚCI (25.1-12)

Werset 1

Jahwe, Ty jesteś moim Bogiem! Pragnę Cię wywyższać, wielbić Twoje imię, bo dokonałeś cudu – w swej niezachwianej wierności spełniłeś odwieczne plany!

Prorok Izajasz wykazuje się osobistą znajomością Boga. Jest on osobą wybawioną: *Ty jesteś moim Bogiem!* Wywyższa Pana Boga, swojego Boga i dziękuje Mu, ponieważ On w sposób nadprzyrodzony i dokładnie zrealizował plany, które sformułował na długo przedtem.

Werset 2

Bo miasto zamieniłeś w gruzy, warownię w rumowisko, gród niedostępny w ruinę, miasto z pałacem obcych w miejsce wiecznego zniszczenia.

Wymienia chwalebne rzeczy, które Bóg uczynił. Obrócił miasta w gruzy, nigdy nie miały być odbudowane ponownie, ponieważ sam Bóg je zrównał z ziemią. W okresie ucisku Bóg będzie poniżać dumę człowieka, który stara się wywyżżyć siebie.

Werset 3

Dlatego będzie Cię czcić lud potężny, miasta groźnych narodów bać się będą Ciebie.

Silni ludzie i grupy bezwzględnych jednostek będą bać się Boga i szanować Go za to, co uczynił. Niekoniecznie staną się osobami wierzącymi, ale uznają, że dokonał On wielkich rzeczy.

Werset 4

Gdyż byłeś schronieniem biednemu, schronieniem ubogich w niedoli, ucieczką przed ulewą, cieniem w czasie upału, bo duch budzących grozę jest jak ulewa dla muru...

W szczególności wyznają, jak Bóg wybawił tych, którzy Mu zaufali (w historii i podczas Ucisku), pomimo zacieklego sprzeciwu ich wrogów, który przypominał ulewny deszcz.

Werset 5

...i jak upał dla zeszcłej ziemi. Lecz wrzawę obcych stłumiłeś jak upał cieniem obłoku, przerwałeś śpiew wywołujących grozę.

Jak chmura zapewnia ulgę od gorąca podczas suszy, tak Pan Bóg daje swojemu ludowi wytchnienie przez ukrócenie pieśni ich bezwzględnych zagranicznych wrogów.

UWAGA.

Kiedy więc jestem w kłopotcie, mogę pokornie prosić Boga o pomoc. Proszący woła do Boga. Potrzebuję rozmowy, Boże, a Ty jesteś moim Bogiem. Teraz, gdy to jest postanowione, mogę dać ujście moim kłopotom i wołać o wybawienie. Możemy wywnioskować, że Izraelici są uciskani przez despotyczny naród. Mieszkają oni w ufortyfikowanym mieście, z którego są bardzo dumni. Obca cytadela. Tyrani zostaną poniżeni, a uciskany naród otrzyma pomoc. Izraelici przyznają, że to Pan Bóg ochronił swój lud przed nimi. Użyto tam czasu przeszłego dla potwierdzenia, że jest już w drodze. W języku hebrajskim występuje forma czasu dokonanego, a po angielsku prorok powiedziałby: "uważaj to za spełnione"!

POWSZECHNE ŚWIĘTO OBCHODZONE W JEROZOLIMIE Z OKAZJI ZMIANY NA ŚWIECIE (6-8)

Tutaj Izajasz opisał ten mesjański dzień wybawienia. Po uwolnieniu swego ludu z ucisku i zachowaniu go, aby wszedł do Jego ziemskiego królestwa, Pan Bóg zaprosił go, aby cieszył się razem z Nim na wielkiej uczcie na początku Tysiąclecia.

Werset 6

A Jahwe Zastępów na tej górze wyprawi wszystkim ludom wystawną ucztę, ucztę z wystawnych win – z najlepszych potraw i win klarownych, niezmqconych.

Może to być ceremonia intronizacji Chrystusa nad wszystkimi narodami. Wszyscy, którzy wejdą do Tysiąclecia – będą wierzącymi – udadzą się na górę Syjon, gdzie Pan Bóg wyda dla nich bankiet pełen radości.

Werset 7-8

Zniszczy On także na tej górze zastonę rozpostartą ponad wszystkimi ludami, przykrycie rozciągnięte nad każdym narodem. Pochłonie śmierć – na wieki! I otrze Wszechmocny Jahwe łzę z każdego oblicza, a hańbę swego ludu usunie z całej ziemi – ponieważ tak Jahwe postanowił.

Potem zrobi dla nich dwie rzeczy:

1. Pan Bóg usunie przekleństwo śmierci, które wisało nad ludzkością od czasu upadku. Nastąpi to na końcu Tysiąclecia, po ostatecznym buncie i stworzeniu przez Boga nowych niebios i nowej ziemi.
2. Pan otrze łzy z każdej twarzy, jak kochająca matka, i usunie hańbę Jego ludu z życia w niewoli grzechu.

OTO RADOŚĆ, KTÓRA W TYM CZASIE SPŁYNIE NA LUD BOŻY (9-12)

Werset 9

*I wyznają w tym dniu: Oto nasz Bóg; zaufaliśmy Mu – i wybawił nas! To Jahwe!
Zaufaliśmy Mu! Weselmy się! Radujmy się z Jego zbawienia!*

Odkupieni będą się cieszyć, że wreszcie znajdują się w obecności Boga, którego wybawienia pod Jego panowanie i opiekę tak bardzo pragnęli. Wreszcie nadzieja ustąpi miejsca widzeniu, a święci Starego Testamentu będą się cieszyć, ponieważ w końcu będą ze swoim Zbawicielem.

Werset 10

*Ponieważ ręka Jahwe spocznie na tej górze! Moab natomiast pozostanie tam, gdzie leży,
zdeptany, jak depcze się słomę w gnojowisku.*

Powodem ich radości jest to, że Boża ręka błogosławieństwa spocznie wtedy na Syjonie. Natomiast Moab, reprezentujący bezbożne narody nastawione antagonistycznie do Izraela, dozna sądu i upokorzenia pod Jego stopą, *jak depcze się słomę w gnojowisku.*

Werset 11-12

*A kiedy rozłoży ramiona, jak pływak, gdy chce popływać, to Jahwe upokorzy jego dumę
pomimo ruchów jego rąk. Tak zbije umocnienia wyniosłych twoich murów, zwali je na
ziemię, spadną one w proch.*

Moab będzie starał się wybrnąć ze swego kłopotliwego położenia, gdyż w przeszłości polegał na sobie i próbował się ratować, lecz Pan Bóg ukarze jego sprytną pychę. Żadna obrona Moabu przed Boskim wyrokiem nie zadziała. Pan Bóg powali ich wszystkich na ziemię. Dlaczego jednak mówimy o Moabie?

UWAGA.

Moab nie jest tu głównym graczem. Przed nadejściem Asyrii żaden naród nie był bardziej złośliwy dla Izraela niż Moab. Był on wrogiem Izraela w całej jego historii. Być może przeszłość tych narodów jest tłem dla nadejścia Asyrii. Wrogość Moabu była wyryta w ich sumieniu. Asyria jest prototypem Moabu.

PIEŚŃ, KTÓRA POJAWIA SIĘ, GDY WRESZCIE NADCHODZI WYBAWIENIE (26.1-21)

SPODZIEWANA RADOŚĆ (1-5)

Werset 1

*W tym dniu zaśpiewają w ziemi judzkiej tę pieśń: Miasto mamy potężne! Zapewnia nam
On zbawienie – mury i wał!*

Prorok ukazał inną pieśń, która będzie śpiewana w tym dniu (w Tysiącleciu) przez mieszkańców Syjonu. Nowa Jerozolima, którą Bóg ustanowi, będzie miejscem siły i bezpieczeństwa dla odkupionych.

Werset 2-3

Otwórzcie bramy! Niech wejdzie naród prawy i zawsze wierny! Twój cel jest wciąż taki sam: Zapewniasz pokój, pokój temu, kto Tobie zaufał.

Tutaj szukający czekają na Bożą obietnicę, czekają przez długą noc wygnania, aż to się stanie. Izajasz wezwał odźwiernych, aby otworzyli bramy miasta, aby naród, który był w porządku wobec Boga, mógł wejść. W tym kontekście naród odnosi się konkretnie do Izraela. W tym dniu Izraela będzie cechować wierność i lojalność wobec Boga. Pan utrzymuje w prawdziwym pokoju umysł, który konsekwentnie Mu ufa.

Werset 4-5

Ufajcie Jahwe, odtąd i na zawsze! Gdyż PAN, JHWH, jest skałą wieczną! Tak, zrzuca siedzących wysoko, gród niedostępny poniżej, poniżej aż do ziemi – rzuca go w proch!

Jego obecność jest niewzruszonym miejscem schronienia i ochrony przed żywiołami i wszystkimi wrogami - bezpieczeństwem i pewnością. Oto przyczyna pochodu: upadek wrogiego miasta. Bóg je poniżył. Jerozolima jest bezpieczna, ponieważ Bóg zburzył miasto świata i zniszczył dumnych ludzi, którzy je zamieszkiwali. To jest powód, dla którego lud Boży może i powinien Mu ufać. Stopy utrapionego i bezradnego ludu Bożego będą deptać upadły świat, ale to sam Bóg jest tym, który go ujarzmi.

MODLITWA (6-19)

Werset 6-7

Tam deptają go nogi, nogi upokorzonych i stąpanie słabych. Ścieżkę dla sprawiedliwego masz prostą, równy jest trakt prawego – Ty go równasz.

Tutaj ocaleni z ucisku narodów wołają w pochodzie, aby oczyścić drogę, ponieważ chcą iść prosto do góry Syjon.

Werset 8

Właśnie na ścieżce Twych rozstrzygnięć oczekujemy Ciebie, Jahwe, ku Twemu imieniu, ku wspomnianiu o Tobie, kieruje się pragnienie duszy!

Wierny lud Boży, dodał Izajasz, czekał na Pana, aby działać, a jednocześnie postępował zgodnie z Jego przykazaniami. Bardziej starali się docenić Jego niż zmienić swoje okoliczności.

Werset 9

Moja dusza pragnie Ciebie w nocy, duch w moim wnętrzu poszukuje Ciebie od rana, bo gdy Twe rozstrzygnięcia dosięgają ziemi, mieszkańcy świata uczą się prawości.

Izajasz szukał Boga, a nie zmiany okoliczności. Uznał, że Bóg chce, aby Jego przykazania i Jego działania opatrnościowe nauczyły ludzi prawości.

Werset 10

Potraktowany łaskawie, bezbożny nie uczy się prawości, w ziemi praworządnej dopuszcza się nadużyć i nie zważa na majestat Jahwe.

Jednak nieprawi nie uczą się sprawiedliwości Bożej z Jego Słowa lub Jego metod. Nie rozumieją, ale trwają nadal w grzechu i pozostają duchowo ślepi.

Werset 11

Jahwe, Twa ręka już jest podniesiona – lecz oni tego nie widzą! Niech zobaczą! I niech się zawstydzą! Żarliwość o lud, tak, ogień przeznaczony dla Twych wrogów niech ich pochłonie!

Nawet jeśli niesprawiedliwi nie dostrzegają Bożych komunikatów dla nich teraz, pewnego dnia zrozumieją, kiedy On przyprowadzi swoich wrogów na sąd.

Wersety 12-13

Jahwe! Zapewnij nam pokój! Bo też wszystkie nasze osiągnięcia są właściwie Twoimi dziełami! Jahwe, Boże nasz! Poza Tobą różni panowie nami władali, ale wzywamy jedynie Twoje imię!

Bóg roztoczy przed nami pokój, ponieważ sprawiliście, że zapłaciliśmy długą, drogą cenę za nasz pokój. Zastużyliśmy na to, ale teraz nadszedł czas, aby nagrodzić nas za trzymanie się Ciebie. Nawet jeśli inni władcy próbowali zmusić nas do porzucenia naszej wiary, to pamiętaliśmy tylko o Twoim imieniu i będziemy przy tym trwać.

Werset 14

Nie ożyją umarli, nie powstaną już cienie zmarłych. Ukarateś ich i zniszczyteś, zatarteś o nich wszelką pamięć.

Więc nie pozwól im żyć i wymaż wszelką pamięć o nich. Ci, którzy uciskali lud Boży, umarli i odeszli, bo Bóg ich ukarał. Wiele z ich imion zostało nawet zapomnianych i są nie do odzyskania przez historyków. Sąd Boży może uczyć te narody o Bogu.

Werset 15

Lecz rozmnożyteś naród, Jahwe, rozmnożyteś naród, zostałeś uwielbiony, poszerzyteś wszystkie krańce jego ziemi.

Mimo że przyznali się do swoich grzechów, nie zapomnieli o Bogu. Zamiast wymarcia Izraela jako narodu, Pan Bóg pomnożył go, jak obiecał Abrahamowi (Rdz 15,5). To nie było zasługą Izraela. Bóg powiększył jego granice i w ten sposób zyskał dla siebie wielką chwałę.

Werset 16

Jahwe! W niedoli przychodzili do Ciebie, rozptywali się w szeptach modlitwy, dotykało ich Twoje karcenie.

Pamiętali o Tobie pomimo wygnania. Taki Bóg jest prawdziwym Bogiem. Nawet gdy Twoje karcenie doprowadziło ich do granic wytrzymałości.

Wersety 17-18

Lecz jak z brzemienną, gdy zbliża się poród, gdy wije się i krzyczy w swych bólach, tak było z nami przed Twym obliczem, Jahwe! Poczuliśmy, wiliśmy się podobnie, lecz porodziłyśmy wiatr. Nie dokonaliśmy wybawienia ziemi i nie padli mieszkańcy świata.

W czasach Izajasza Izrael przechodził przez wiele bólów, jak rodząca kobieta. Jednak zamiast rodzić coś znaczącego, zbawienie świata lub wielu jednostek, mieli bolesne doświadczenia. Izraelici nie wyciągnęli wniosków z postępowania Boga z nimi, tak samo jak otaczające ich narody.

Werset 19

Twoi umarli ożyją! Ciała moich zmarłych powstaną! Zbudźcie się, zaśpiewajcie radośnie, spoczywający w prochu! Tak! Rosą światła jest Twoja rosa – i ziemia wyda cienie zmarłych.

Prawdopodobnie mamy na myśli zarówno przenośne, jak i dosłowne zmartwychwstanie: przenośne zmartwychwstanie Izraela w przyszłości i dosłowne zmartwychwstanie Izraelitów w przyszłości. Jest to metafora narodowego ocalenia od narodowego zniszczenia - odrodzenie i powrót z wygnania. Jak schodzi rosa, tak Bóg przyjdzie do Izraelitów, przynosząc orzeźwienie i ożywienie. Kiedyś umarli, a teraz żyją. Istnieje przyszłość dla narodu Izraela.

ZWROT DO NARODU (20-21)

Werset 20

Pójdź, mój ludu, wejdź do swych pokojów! Zamknij za sobą swoje drzwi i ukryj się na matę chwilkę – aż przeminie gniew!

Ludzie są ostrzegani przed nadchodzącym uciskiem wymierzonym przeciwko narodom - kiedy Bóg wychodzi, aby zniszczyć narody, jest to dzień sądu. Może to być każde historyczne ocalenie narodu. Ukryj się w tym czasie gniewu i pomsty. Zanim jednak dojdzie do ostatecznego przywrócenia Izraela, lud Boży przeżyje ciężkie czasy (Ucisk z [Ap 12](#)). Zanim Bóg otworzy bramy nowego miasta dla odkupionych (w. 2), będą oni musieli zamknąć swoje drzwi przed wrogami.

Werset 21

Bo oto Jahwe wychodzi ze swego miejsca, by dochodzić win mieszkańców ziemi. Wtedy ziemia odstłoni krew na niej przelaną i już nie będzie skrywać swych pomordowanych.

Pan Bóg rusza ze swego miejsca, aby sprowadzić sąd. Nie możesz ukryć morderstwa, które popełniłeś. Ma oczyścić drogę dla prawych, aby otrzymali swoje sprawiedliwe nagrody. Pan Bóg wyjdzie z Jego niebiańskiego miejsca spokoju, aby ukarać mieszkańców ziemi za ich tajne grzechy w czasie Ucisku.

LEKCJE

1. Jest dzień rozliczenia dla wszystkich niewierzących w całej historii ludzkości.
2. Sprawiedliwi, czekając na ten dzień, mogą cieszyć się suwerennością swojego Boga.
3. Bóg zna każdy szczegół twojego życia i może wystarczająco zająć się każdą potrzebą, przed którą stajesz.

ROZDZIAŁ 27 POKONANIE SIŁ ZŁEGO

WSTĘP

Jest to ostatnia część „Małej Apokalipsy” z Izajasza 24-27. Przenosi się ona do wydarzeń eschatologicznych, obejmując czas od czasów współczesnych Izajaszowi, poprzez pierwszy powrót

do Ziemi Obiecanej, aż do końca wieku - z wielkim powrotem i nowym stworzeniem. W świecie jest tak wiele zła i wiele z tego, co kiedyś było złem, jest teraz akceptowane, tolerowane i zgodne z prawem. Wypełnienie obietnic, które przynoszą błogosławieństwo i pokój, będzie możliwe tylko po zniszczeniu zła - ludzi nieprawych na ziemi i złych sił duchowych, które się nimi posługują.

JAHWE ZNISZCZY SIŁY SZATAŃSKIE (1)

Werset 1

W tym dniu Jahwe ukarze swym ostrym, wielkim i mocnym mieczem Lewiatana, zwinnego węża, Lewiatana, węża sprytnego – i zabije tego morskiego smoka.

Ostateczne wyzwolenie ludu Bożego musi rozpocząć się od zwycięstwa nad siłami zła, które chciały go zniszczyć. Werset rozpoczyna się od słów *w owym dniu*, co jest wyrażeniem często używanym przez proroków w przepowiedniach eschatologicznych, zwykle dotyczących końca wieku. Tutaj *miecz Boga* jest narzędziem zwycięstwa. W innym miejscu Pisma Świętego jest to wyjaśnione jako dekret, który pochodzi z Jego ust: Słowo Pańskie. Broń” jest potężna: twarda, wielka i mocna. Trzykrotny zapis o potężnym słowie Boga podkreśla przekonanie o Jego zwycięstwie nad złem.

KIM JEST LEWIATAN?

Lewiatan jest czymś przerażającym ([Hi 3,8](#)). Wydaje się, że była to wodna bestia, która rzeczywiście istniała ([Hi 41](#)). Psalmista użył go w przenośni dla opisanego Egiptu, potężnego i śmiertelnego wroga Izraela ([Ps 104,26](#)). W ten sposób *Lewiatan* stał się symbolem ogromnej mocy rozwścieczonej przeciwko ludowi Bożemu. Opisy *Lewiatana* sugerują, że ten smokopodobny stwór szybuje prędko (być może w powietrzu, jako istota duchowa), że jest śmiertelnym wrogiem (jak zwijający się wąż) i że zamieszkuje morze, z natury miejsce, nad którym ludzie nie potrafią zapanować. Krótko mówiąc, wydaje się, że symbolizuje on silnych duchowych wrogów ludu Bożego. Inny pogląd jest taki, że szybki wąż jest aluzją do dość prostej rzeki Tygrys, zwinięty wąż do bardziej krętej rzeki Eufrat, a smok morski do Nilu w Egipcie. Tak więc Asyria, Babilonia i Egipt są na celowniku. Fragment ten obrazuje karanie wrogów Izraela przez Boga podczas Drugiego Przyjścia.

JAHWE ZACHOWA SWOICH LUDZI (2-6)

Ta część również rozpoczyna się od słów *w owym dniu*, zapowiadając komunikat o charakterze eschatologicznym. Posługując się alegorią winnicy, prorok opisuje troskę Boga o Jego lud izraelski. Ta sama ilustracja została użyta w rozdziale 5, ale tam wiązała się z sądem. Tutaj tematem przez cały czas jest nadzieja.

Werset 2-3

W tym dniu zanucicie: Rozkoszna winnica – zaśpiewajcie o niej! Ja, Jahwe, jestem jej stróżem, podlewam ją co chwilę, strzegę też dniem i nocą, by ktoś nie wdarł się do niej.

Obraz winorośli i gałązek jest motywem przedstawionym w Księdze Rodzaju 49, gdzie Bóg obiecał króla z linii Judy. *Nie odstąpi berło od Judy ani buława od jego potomków, aż nadejdzie jeden z jego rodu, ten, którego będą słuchać narody. Przy winorośli uwiąże osiołka, przy najlepszym jej krzewie żrebię osłicy, wymoczy swoją szatę w winie, a w krwi winogron tunikę.* (Rdz 49,10-11).

To wczesne prorocstwo o „Wiek Mesjańskim” używa języka splendoru i obfitości. Zgodnie z tym, pierwszym znakiem Jezusa w Ewangelii Jana 2 było przemienienie wody w wino, co było zwiastunem nadchodzącego Wiek Mesjańskiego i zapowiedzią, że Mesjasz przyszedł. Izajasz powiedział, że Bóg czuwa nad swoją winnicą, tj. nad Izraelem (Michał Archanioł strzeże Izraela - [Dn](#)

[10,21](#); [12,1](#)). Podlewa ją nieustannie. Musimy wyciągnąć wniosek, że część alegorii - podlewanie winnicy - oznacza dostarczanie Słowa Bożego przez proroków. Jak inaczej Bóg mógłby żywić święty naród?

Werset 4

Nie ma we Mnie wzburzenia, lecz niech Mi wysięją tam cierni albo oset, wystąpię do walki i spalę je ogniem.

Alegoria ciągnie się dalej – gdyby pojawiły się ciernie i krzewy, to z łatwością by je wypalił. Jest to problem wewnętrzny, a nie odniesienie do inwazji. Dotyczy pogan w obrębie narodu izraelskiego. Wypalenie ich jest jednak złagodzone pragnieniem, aby przyszli do Niego w wierze. Bóg sędzi, ale daje możliwość schronienia się w przymierzu.

Werset 5

Raczej niech skorzystają z mej ochrony, niech zawrą ze Mną pokój – tak, niech zawrą ze Mną pokój!

Ta alternatywa pokoju właściwie rozszerza się przed fragmentem o wyroku, który ma nadejść. Jest to wiadomość w całym Piśmie Świętym - Bóg oferuje swoim wrogom pokój, nawet w Nowym Testamencie ([2 Pt 3,9](#)). To, w kontekście, może odnosić się zarówno do niewierzącego Izraela jak i do obcych ciemiężców.

Werset 6

W nadchodzącym czasie wypuści Jakub korzenie; puści pąki i zakwitnie Izrael – i napełni świat owocami.

Słowa te zapowiadają, że w nadchodzącym czasie lud Boży rozkwitnie. Tu znajduje się punkt kulminacyjny tej małej alegorii. Wymienia się tu *Izraela*, ponieważ prorok ma na myśli, że zarówno Izrael jak i Juda będą obfitować. Teraz obraz nieco się zmienia, czyniąc z Izraela raczej roślinę niż winnicę. Zaczyna się od normalnego wzrostu - jest zasadzona, zakorzeniona i wypuszcza pąki. Ponieważ prorok zwraca się do narodu izraelskiego, który już był w ziemi, proroctwo o nadchodzących dniach musi być czymś w przyszłości, kiedy Izrael zostanie sprowadzony z powrotem do swojej ojczyzny. – Przykład Izajasza przyjmuje niezwykle zwrot i napełnia cały świat owocami. Przywrócony Izrael przyniesie błogosławieństwo całemu światu (jak mówi [Rdz 49](#)). Daniel również widział królestwo Mesjasza jako drzewo i jako kamień, który wypełni cały świat. W Ewangelii Jana 15 Jezus mówi, że Izrael jest prawdziwym krzewem winnym, a Jego uczniowie - latoroślami. Byli początkiem owocu, który miał rozprzestrzenić się na cały świat. Paweł w Liście do Rzymian 11 mówi jasno, że poganie są dzikimi gałązkami, które zostały wszczepione w drzewo. W ten sposób możemy być teraz świadkami rozszerzania się Ewangelii. Izajasz dodaje jednak, że Bóg nadal ma cel dla Izraela, gdy nadejdzie pełnia pogan - i o tym właśnie mówią prorocy.

JAHWE OCZYŚCI SWÓJ LUD (7-11)

W tej części prorok zwraca się do narodu jako całości, jako do „Jakuba”. Cały Izrael, oba królestwa, pójdą na wygnanie, a wiele z ich głównych miast zostanie zburzone. Język jest na tyle ogólny, że można go zastosować zarówno do Samarii, jak i Jerozolimy, czyli do dwóch zniewoleń: Izraela przez Asyryjczyków i Judy przez Babilończyków. Bóg użyje niewoli, aby oczyścić Izrael i uczynić go świętym narodem i królestwem kapłanów, którym miał być.

Werset 7

Czy [Pan] bił [Izraela] tak, jak jego ciemiężcy? Czy niszczył go tak, jak jego niszczyciele?

Podmiotem zdania jest „Pan”. Zadane pytania (przypominające Pawła z Listu do Rzymian) oczekują odpowiedzi „Nie”. Bóg nie powalił Izraela. Kara będzie złagodzona przez miłosierdzie, bo na zesłaniu, tak okrutnym, ludzie przeżyją. Izrael ma przed sobą przyszłość.

Werset 8

Rozproszyłeś go, wygoniłeś – i tak się z nim rozprawieś! Jahwe wypędził go swym gwałtownym tchnieniem, jak podmuchem wschodniego wiatru!

Prorok odwołuje się do inwazji ze wschodu, z Mezopotamii-Asyrii i/lub Babilonu. Sąd będzie jak szybki wschodni wiatr, który spali ziemię.

Werset 9

Tak przebaczona będzie wina Jakuba, a główny owoc usunięcia jego grzechu będzie taki: kamienie wszystkich ołtarzy będą starte jak kreda – i nie podniosą się już posążki ani ołtarzyki kadzidlane!

Będzie to sposób, w jaki - za sprawą Boga - Izrael upora się ze swoimi grzechami. Chodzi o to, że dzięki temu grzechy zostaną odkupione. Nie odnosi się on do obiektywnej podstawy przebłagania, ale do praktycznej strony tego doświadczenia. Na wygnaniu ludzie mieli dojść do pełnej świadomości winy. Innymi słowy, ludzie zostali usunięci, aby można było wyeliminować ich grzechy. Będą mieli nowe nastawienie do woli Bożej. Werset ten przypomina fragmenty z Księgi Jeremiasza 31,31-34 i Ezechiela 36,24-31. Skończą z bałwochwalstwem.

Skruszony i oczyszczony naród pokaże owoce swojej „pokuty” przez zniszczenie pogańskich wpływów: *kamienie wszystkich ołtarzy będą starte jak kreda*. Powrócą, by czynić to, co mieli – od początku. Niestety, trzeba było niewoli babilońskiej, aby oczyścić ich z bałwochwalstwa i uczynić ich żarliwie lojalnymi wobec Boga.

Wersety 10-11

Owszem, miasto niedostępne osamotniało, stało się wyludnionym mieszkaniem, opuszczonym niczym pustynia. Paść się tam będą cielęta, położą się, by ogryzać gałązki. Gdy jej gałązki uschną, popękają, a kobiety zbiorą je na rozpałkę. Gdyż to lud nierozumny! Dlatego nie zlituje się nad nim jego Stwórca, a Ten, który go utworzył, nie okaże mu łaski.

Wszystko, co jest tu opisane, to skutki wojny – opuszczone miasta, swobodnie przemieszczające się zwierzęta, ludzie zbierający suche gałązki i tym podobne. Izajasz widzi skutki wojny jako przeciwieństwo cywilizacji.

UWAGA.

Powodem tego wszystkiego jest u ludzi brak rozumienia – w większości są duchowo niewidomi. Tak więc z powodu wewnętrznej ślepoty – która doprowadziła do pogańskiego zepsucia – Bóg wstrzymywał swoje współczucie i łaskę – mimo że to On ich stworzył. Oczywiście, jak zapowiedział Ozeasz, gdy zwrócą się do Boga z wiarą, wtedy okaże im litość. Przedtem jednak czeka ich surowy wyrok.

JAHWE ODBUDUJE SWÓJ LUD (12-13)

Fragment ten zamykają dwa uzupełniające się obrazy zaczerpnięte ze Święta Szafasów. Pierwszy dotyczy wielkiego żniwa, które ma być wymłócone. Izraelici zostaną ponownie zgromadzeni – przyjdą zza Eufratu i zza Wadi Egiptu (granice Ziemi). Izrael nigdy nie posiadał Ziemi Obiecanej

zgodnie z rozmiarami podanymi w Biblii, a z pewnością nigdy nie miał jej czysty Izrael.

Werset 12

W tym dniu jednak JAHWE wymłóci kłosa, od strumienia Eufratu aż po Potok Egipski; a wy, synowie Izraela, będziecie zbierani jeden po drugim.

Tutaj Bóg będzie „młócił” w krajach ucisku: plewy zostaną odrzucone, ale dobre ziarno ponownie zebrane do stodoły. Paweł w Liście do Rzymian 11 ujmuje ten temat w postaci jasnego stwierdzenia: „Cały Izrael będzie zbawiony”. W swojej wizji suchych kości Ezechiel wyjaśni, że Izrael zostanie ponownie zebrany przy końcu wieku w dwóch etapach: najpierw zostanie zgromadzony fizycznie (kości się połączą), co oznacza, że zostanie przywrócony do ziemi jako naród, ale w niewierze; następnie nastąpi duchowe ożywienie (Duch tchnie życie w kości), w którym ocalały naród żydowski masowo dojdzie do wiary.

Werset 13

W tym dniu zadmą w wielki róg i przyjdą zagubieni na ziemiach Asyrii i rozproszeni po ziemi egipskiej, i pokłonią się JAHWE na świętej górze – w Jerozolimie.

Drugim obrazem jest tutaj głos trąby. Całkiem możliwe, że Słowo Boże, jak trąba, wzywa lub zwołuje ludzi na świętą górę, która - jak mówi - znajduje się w Jerozolimie. Apostoł Paweł - mówiąc o gromadzeniu się podczas przyjścia Jahwe przy końcu czasów - użył obrazu trąby. Gdy Jahwe dał Izraelowi zwycięstwo nad Asyrią, Babilonem i Egipsem, gdy przywrócił ich do ich ziemi w 536 r. p.n.e., było to wielkie wybawienie. Ten moment nie wypełnił się jednak w tamtym czasie. W rzeczywistości prorocy napisali niektóre wyrocznie dotyczące czasów ostatecznych, po powrocie z wygnania. Zło wciąż istniało, Izrael nie był czysty, a ich pobyt w ziemi nie potrwa długo, tylko kilka wieków - i znów zostaną rozproszeni. Zatem wypełnienie będzie miało miejsce w przyszłości.

LEKCJE

1. Proroctwo to służy nam dzisiaj jako pocieszenie i ostrzeżenie, tak samo jak starożytnemu Izraelowi. Paweł napisał do Rzymian, że jeśli Bóg nie oszczędził naturalnych gałęzi, to powinni uważać, aby i ich nie oszczędził. **Wierzący w Jezusa mają się uczyć na błędach Izraela.** Zostaliśmy wszczepieni, jesteśmy królestwem kapłanów i narodem świętym. Jesteśmy latoroślami winnego krzewu. I chociaż nasz udział w żaden sposób nie niweczy przyszłych błogosławieństw dla wierzącego Izraela, powinniśmy przede wszystkim wziąć sobie do serca ten fragment z myślą o swoim własnym życiu.
2. Jest to proroctwo dla Izraela - o wielkim przyszłym zwycięstwie nad siłami zła na świecie, ludzkimi i demonicznymi. Kiedy to zwycięstwo nastąpi, Bóg wypełni wszystkie swoje obietnice, szczególnie te, które dał Izraelowi.
3. Wiemy, że czasy ostateczne rozpoczną się wielkim świętowaniem zwycięstwa nad Szatanem i wszystkimi jego siłami. Wiemy też, że lud Boży zostanie zachowany przez sąd i wyjdzie oczyszczony, aby pełnić służbę w niebiańskim mieście. Tak więc możemy mówić o zastosowaniu: jak ta nadzieja oczyszcza nas (apostoł powiedział, że ktokolwiek ma tę nadzieję, oczyszcza samego siebie), lub w kategoriach przynoszenia owoców na całym świecie, aby pokazać, że jesteśmy w królestwie (nasz Bóg powiedział, że królestwo zostało im odebrane i dane ludowi przynoszącemu owoce). Wiemy również, że w przyszłości nadzieja ta stanie się rzeczywistością. Na świecie panuje wielkie zło, zło demoniczne, które zostanie całkowicie zniszczone, a lud Boży zostanie oczyszczony i otoczony chwałą, aby służyć Bogu w nowych niebiosach i na nowej ziemi.